

ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟ ΧΡΕΟΚΟΠΗΜΕΝΟ ΚΟΣΜΟ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΦΕΝΤΙΚΩΝ

Ο κόσμος του κράτους και του
καπιταλισμού δεν μπορεί να δώσει απαντήσεις
στις πραγματικές κοινωνικές ανάγκες και δεν
έχει να υποσχεθεί τίποτα άλλο παρά περισσότερη
εξουσία, φτώχεια, καταπίεση, κανιβализμό,
πόλεμο και θάνατο.

Οι πολέμικες συνθήκες που μαίνονται στην
καπιταλιστική περιφέρεια και η εμπλοκή ολόκληρου
και περισσότερων δυνάμεων αλλοιώνουν ριζικά τον
γεωπολιτικό χώρο της περιοχής. Οι εμπόλεμες
κοινωνίες, η τροφοδότηση των περιφερειακών
εθνικισμών και η ιδέα ενός μεγάλου πολέμου
που ολόκληρη πληθαίνει μινιμοποιούν το καθυστάς
εκείνου ανάγκης και αναβαθμίζουν τον κοινωνικό
έλεγχο και την καταστολή στις κοινωνίες της δύσης
ενώ η ίδια η συνθήκη του πολέμου καταστρέφει και
δολοφονεί στη Μέση Ανατολή.

132 χρόνια μετά την εξέγερση των εργατών του
Σικάγο, το πρόταγμα της σύνδεσης των μερικών και
αλληλεγγύης ενάντια με το συλλογικό κοινωνικό και
πολιτικό αίτημα για ανατροπή του κόσμου της
εξουσίας και τον ελευθεριακό μετασχηματισμό της
κοινωνίας, παραμένει πάντα επίκαιρο.

Για να κτίσουμε μία νέα χειραφετημένη
κοινωνία με βάση την αξιοπρέπεια, τη
δικαιοσύνη, την ελευθερία, την αλληλεγγύη,
στα συντρίμια του κόσμου της εξουσίας, του
κράτους, του κεφαλαίου.

ΚΑΝΕΝΑΣ ΠΟΛΕΜΟΣ ΜΕΤΑΞΥ ΤΩΝ ΛΑΩΝ,
ΚΑΜΙΑ ΕΙΡΗΝΗ ΜΕΤΑΞΥ ΤΩΝ ΤΑΞΕΩΝ

ΟΡΓΑΝΩΣΗ, ΑΓΩΝΑΣ ΚΑΙ
ΔΙΕΘΝΙΣΤΙΚΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΡΧΙΑ ΚΑΙ ΤΟΝ
ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΚΟ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟ

Αναρχική Πολιτική Οργάνωση - Ομοσπονδία Συλλογικοτήτων
<http://apo.squathost.com> anpolorg@gmail.com

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΚΟ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΔΙΕΘΝΙΣΤΙΚΗΣ, ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ, ΤΑΞΙΚΗΣ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ

ΑΘΗΝΑ | 5,6,7 και 8 ΙΟΥΛΗ 2018

Πολιτικό κάλεσμα της Αναρχικής Πολιτικής
Οργάνωσης – Ομοσπονδία Συλλογικοτήτων

Σελίδα 2

1^η Διεθνής
Συνάντηση γυναικών
που αγωνίζονται
8-10 Μάρτη, Caracol
της Μορέλια, Τσιάπας

Ανταπόκριση από τη συμμετοχή της
«Ομάδας ενάντια στην πατριαρχία»

σελ. 17

8 ΜΑΡΤΗ - ΗΜΕΡΑ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ ΚΑΙ ΑΓΩΝΑ

Ενημέρωση από τις παρεμβάσεις της Ομάδας Ενάντια
στην Πατριαρχία σε Αθήνα, Πάτρα και Θεσσαλονίκη

Σελίδα 21

ΚΑΜΙΑ ΦΑΣΙΣΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΣΗ ΔΕΝ ΘΑ ΜΕΙΝΕΙ ΑΝΑΠΑΝΤΗΤΗ

Σαχτζάτ Λουκμάν - Ένας από μας! -σελ. 9

Ανακοίνωση για την φασιστική απόπειρα
εμπρησμού της κατάληψης ΛΚ37 -σελ. 7

Αλληλεγγύη στον ελεύθερο κοινωνικό χώρο
Φαβέλα -σελ. 9

Για την πολιτική υπεράσπιση της ανοικοδόμησης
της κατάληψης LIBERTATIA -σελ. 6

ΠΑΤΡΑ

Συγκέντρωση Τρίτη 1η Μάη, 10.30, πλ. Όλγας
Αναρχική ομάδα "δυσήμιος ίππος"
και σύντροφοι, συντρόφισσες

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Συγκέντρωση 1η Μάη 11.00 Καμαρα
Συλλογικότητα για τον κοινωνικό αναρχισμό
Μαύρο & Κόκκινο, Libertatia, συλλογικότητα για τον
ελευθεριακό κομμουνισμό

ΑΘΗΝΑ

ΔΙΕΘΝΗ

Ενημέρωση από την αντιφασιστική
διαδήλωση (Anti-Lukonmarch) στη
Σόφια της Βουλγαρίας -σελ.3

Η ΦΛΟΓΑ ΤΟΥ ΚΑΒΑ ΘΑ ΜΕΙΝΕΙ ΑΝΑΜΜΕΝΗ - Ο ΑΓΩΝΑΣ
ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟΥΣ ΝΤΕΧΑΚ ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ -σελ.24

Λευτεριά στο Αφρίν - -σελ. 13-14

Κείμενο της Συλλογικότητας Patika από την Τουρκία
για τους σταθμούς πυρηνικής ενέργειας -σελ.24

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΚΟ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΔΙΕΘΝΙΣΤΙΚΗΣ, ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ, ΤΑΞΙΚΗΣ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ

ΑΘΗΝΑ | 5,6,7 και 8 ΙΟΥΛΗ 2018

Πολιτικό κάλεσμα της Αναρχικής Πολιτικής Οργάνωσης – Ομοσπονδία Συλλογικοτήτων

Απέναντι στη ζοφερή προοπτική της εγκαθίδρυσης του σύγχρονου ολοκληρωτισμού.

Σε πλανητικό επίπεδο, η κρατική και καπιταλιστική μηχανή επιχειρεί την ολοένα και μεγαλύτερη όξυνση των ανισοτήτων, της καταπίεσης και της εκμετάλλευσης. Με στόχο την αύξηση της ισχύος και του ελέγχου, ο σύγχρονος ολοκληρωτισμός δεν διστάζει να διαμορφώνει πολεμικές συρράξεις στην περιφέρεια ενώ συνεχίζει την επέλαση εναντίον των πληθειακών στρωμάτων στη Δύση.

Το χρεοκοπημένο πολιτικό, αξιακό και οικονομικό καθεστώς, μην έχοντας πλέον να υποσχεθεί τίποτα άλλο πέρα από πολέμους, αποκλεισμούς και εξαθλίωση, θωρακίζεται απέναντι στην προοπτική της δυναμικής έκφρασης της γενικευμένης κοινωνικής δυσαρέσκειας, τόσο τοπικά όσο και διεθνώς. Η γενικευμένη κρίση του κόσμου του κράτους και των αφεντικών οδηγεί με μαθηματική ακρίβεια σε ένα δρόμο, αν δεν συγκροτηθεί ένα πλατύ και διεθνές μέτωπο αγώνα κι αντιστάσεων: στις εμπόλεμες κοινωνίες, στην γενίκευση και την όξυνση των γεωπολιτικών ανταγωνισμών και των πολεμικών επιχειρήσεων έως τα όρια ενός μεγάλου πολέμου και στην μονιμοποίηση του καθεστώτος έκτακτης ανάγκης ως σιδερένιου πλέγματος ελέγχου και καταστολής κάθε πτυχής της κοινωνικής δραστηριότητας.

Σε αυτή τη συνθήκη βρίσκουν το έδαφος ανάπτυξης οι ρατσιστικές και μισαλλόδοξες αφηγήσεις μέσα από τις οποίες συγκροτείται η αντεπαναστατική ακροδεξιά και φασιστική έκφανση του σύγχρονου ολοκληρωτισμού για να μπει ως έσχατος φραγμός στην εξέλιξη της κοινωνική ιστορίας, που προχωρά μέσα από την αδιάκοπη πάλη για ελευθερία και ισότητα. Πόλεμος και φασισμός, αυτή είναι η «απάντηση» του συστήματος στην συνολική και βαθιά του κρίση, στις ίδιες του τις αντιφάσεις, που τις προκαλεί η αθεράπευτη σύγκρουση που επιβάλλει η βασική του αρχή, η εκμετάλλευση και καταπίεση ανθρώπου από άνθρωπο.

Η κρατική και καπιταλιστική αναδιάρθρωση στην Ελλάδα τα τελευταία χρόνια έχει τον χαρακτήρα συνολικής σαρωτικής επίθεσης απέναντι στην κοινωνία και τις αντιστάσεις της. Η όξυνση της φτώχειας και της εξαθλίωσης, η λεηλασία και καταστροφή του φυσικού κόσμου και των τοπικών κοινωνιών, ο εγκλεισμός προσφύγων και μεταναστών σε άθλιες συνθήκες σε στρατόπεδα συγκέντρωσης, η κρατική καταστολή, η πριμοδότηση των φασιστικών συμμοριών και η βιομηχανία δώξε-ενάντια σε όσους αγωνίζονται αποτελούν σημεία της συνολικής επίθεσης του κράτους και των αφεντικών. Η παρούσα κυβέρνηση της αριστεράς έχει αποδειχτεί ως ο πιο αξιόπιστος και αποτελεσματικός διαχειριστής και εκφραστής των συμφερόντων του κράτους και της άρχουσας τάξης, καθώς οι πάγιες στοχεύσεις για την κρατική και καπιταλιστική αναδιάρθρωση υπηρετούνται πιστά.

Τους τελευταίους μήνες, με την ανακίνηση του λεγόμενου «Μακεδονικού ζητήματος», σύμφωνα με τις προταγές του ΝΑΤΟ, ο ΣΥΡΙΖΑ συνεχίζει να εμφανίζεται ως ο αποτελεσματικότερος διακινητής των επιδιώξεων της αστικής τάξης και των διεθνών οργανισμών. Ταυτόχρονα, ένα διευρυμένο κοινό συσπειρώνεται γύρω από εθνικιστικά και μισαλλόδοξα παραλήρηματα που υποκινούνται και κατευθύνονται από το βαθύ κράτος, που επιχειρεί να συγκροτήσει την φασιστική οπισθοφυλακή του συστήματος τόσο στην προοπτική κατάρρευσης της επιβεβλημένης αλλά επισφαλούς κοινωνικής ειρήνης στο εσωτερικό, όσο και κλιμάκωσης των οξυμένων ανταγωνισμών στο ρευστό γεωπολιτικό περιβάλλον των Βαλκανίων και της νοτιοανατολικής Μεσογείου. Το σύνολο του πολιτικού συστήματος χτίζει πάνω στον προωθούμενο εθνικισμό το κατάλληλο προφίλ που θα επιτρέψει στους εκφραστές του εξουσιαστικού τόξου, να πρωταγωνιστήσουν το επόμενο διάστημα.

Οι κοινωνικοί και ταξικοί αγώνες των καταπιεσμένων όλου

του κόσμου ανοίγουν δρόμους για την συνολική κοινωνική χειραφέτηση και δίνουν έμπνευση στον διαρκή αγώνα για την κοινωνική επανάσταση.

Μέσα από την οργανωμένη πολιτική παρουσία και δράση στα υπαρκτά μέτωπα αγώνα και μέσα από τη συγκρότηση νέων, αγωνιζόμαστε ώστε να χτίσουμε γέφυρες ανάμεσα στις πραγματικές κοινωνικές ανάγκες και διαθέσεις και την αναρχική κοσμοθεωρία και πρακτική, ώστε οι αντιστάσεις να γίνουν εφελκέρια της κοινωνικής και ταξικής χειραφέτησης.

Η ζοφερή προοπτική της εγκαθίδρυσης του σύγχρονου ολοκληρωτισμού κινδυνεύει μόνο από τις φλόγες των κοινωνικών και ταξικών αγώνων των πληθείων, των αποκλεισμένων, των καταπιεσμένων όλου του κόσμου, αγώνες που πρέπει να δυναμώσουν μέσα από τη μεταξύ τους διασύνδεση και την ανάπτυξη ισχυρών δεσμών αλληλεγγύης όσο και μέσα από τη συνολικοποίηση τους στην κατεύθυνση της συνολικής ανατροπής του κράτους και του καπιταλισμού με όραμα έναν νέο κόσμο Ισότητας, Δικαιοσύνης, Ελευθερίας. Από αυτούς τους αγώνες της εποχής μας, από τη δυναμική της αντίστασης αντλούμε έμπνευση για να συνεχίζουμε.

- Από τις κινητοποιήσεις αλληλεγγύης στους πρόσφυγες και τους μετανάστες ενάντια στα στρατόπεδα συγκέντρωσης και το καθεστώς εξάιρεσης, στις ρατσιστικές και δολοφονικές πολιτικές της Ευρώπης -φρούριο, στα σύνορα και τον πόλεμο.

- Από τους αγώνες διεθνιστικής αλληλεγγύης ενάντια στα κράτη, τον εθνικισμό, τον πόλεμο και τον φασισμό και το χτίσιμο κινηματικών αναχωμάτων ενάντια στα εθνικιστικά συλλαλητήρια.

- Από τις αντιφασιστικές κινητοποιήσεις και δράσεις, μέχρι τις “εδαφικές μάχες” στις γειτονιές των πόλεων απέναντι στα παρακρατικά τάγματα εφόδου.

- Από τους αγώνες για την προάσπιση του φυσικού κόσμου και επιβίωσης των τοπικών κοινωνιών (όπως στις Σκουριές και τον Αχελώο), απέναντι στα λεηλατικά σχέδια του κράτους και των αφεντικών στο όνομα της Ανάπτυξης ή της «πράσινης» Ανάπτυξης.

- Από τις απεργίες, τις διαδηλώσεις ενάντια στη συνεχή λεηλασία της κοινωνικής πλειοψηφίας και τους αγώνες για την υπεράσπιση των ταξικών κατακτήσεων όπως της «Κυριακάτικης Αργίας», μέσα σε συνθήκες γενικευμένης εργοδοτικής τρομοκρατίας και για το χτίσιμο του ταξικού και μαχητικού συνδικαλισμού της βάσης.

- Από τους αγώνες ενάντια στους κοινωνικούς αποκλεισμούς, την εμπορευματοποίηση και τον έλεγχο στα ΜΜΜ, τις κινήσεις παρεμπόδισης πλειστηριασμών α' κατοικίας.

- Από τις μαχητικές κινητοποιήσεις ενάντια στις ναρκω-μαφίες, το κράτος και τον κοινωνικό κανιβαλισμό στη γειτονία των Εξαρχείων ως ένα πεδίο κινηματικής κουλτούρας και ιστορικής συμβολικής σημασίας για τον αγώνα.

- Από τους αγώνες για την υπεράσπιση των καταλήψεων και των αυτοοργανωμένων χώρων αγώνα από κρατικές και παρακρατικές επιθέσεις, ως αναπόσπαστα σημεία αναφοράς του αναρχικού και αντιεξουσιαστικού κινήματος και του αγώνα για την κοινωνική επανάσταση.

- Από τους αγώνες ενάντια στην πατριαρχία, που αποτελεί ένα από τα θεμέλια του κρατικού και καπιταλιστικού συστήματος και βασικό στοιχείο κοινωνικής αναπαραγωγής του, και ενάντια στις σύγχρονες εκδηλώσεις της – όπως η έξαρση της έμφυλης βίας και της εκμετάλλευσης στους χώρους δουλειάς, το trafficking και οι συνθήκες που υφίστανται οι γυναίκες πρόσφυγες στο ταξίδι του ξεριζωμού και με τον εγκλεισμό τους σε στρατόπεδα συγκέντρωσης

- Από τις διαδηλώσεις ενάντια στους ντόπιους και τους διεθνείς κυρίαρχους και τις κινητοποιήσεις για την Πρωτομαγιά, την εξέγερση του Δεκέμβρη και του Πολυτεχνείου μέχρι τις κινητοποιήσεις διεθνιστικής

αλληλεγγύης σε όλους όσοι αντιστέκονται στην κρατική και καπιταλιστική βαρβαρότητα στο Μεξικό, τη Χιλή, την Αργεντινή, τη Γαλλία, τις Η.Π.Α., την Παλαιστίνη, την Τουρκία, τη Συρία και το Κουρδιστάν.

Οι αγώνες σε κάθε γωνιά της γης μας υποδεικνύουν ότι απέναντι στη διεθνή επίθεση του κράτους και του κεφαλαίου είναι ζητούμενη η Διεθνής των από τα κάτω, η Διεθνής των αγώνων και της Αναρχίας.

Ελευθεριακό Φεστιβάλ διεθνιστικής, κοινωνικής και ταξικής αλληλεγγύης στην Αθήνα, 5-6-7-8 Ιούλη 2018.

Η διοργάνωση του Ελευθεριακού Φεστιβάλ από την ΑΠΟ-ΟΣ έχει ως στόχο την δημιουργία ενός δημόσιου και ανοικτού πολιτικού και πολιτισμικού χώρου συνάντησης, επικοινωνίας και ζύμωσης μεταξύ των κοινωνικών και ταξικών αγώνων που αναπτύσσονται από τα κάτω και της παρέμβασης των αναρχικών και ελευθεριακών προταγμάτων μέσα σε αυτούς.

Οι θεματικές πάνω στις οποίες θα κινηθούν οι πολιτικές εκδηλώσεις και παρουσιάσεις θα έχουν να κάνουν με όλο το εύρος του κοινωνικού ανταγωνισμού: οι εργατικοί αγώνες και οι μεγάλες απεργίες, οι αγώνες διεθνιστικής αλληλεγγύης, οι αντιφασιστικοί αγώνες και η αλληλεγγύη σε πρόσφυγες και μετανάστες, οι αντιστάσεις στην κρατική καταστολή και το Καθεστώς Έκτακτης Ανάγκης, ο αγώνας ενάντια στην πατριαρχία και τη σεξιστική βία, οι αγώνες ενάντια στη λεηλασία της φύσης. Ταυτόχρονα στοχεύουμε στη δημιουργία ενός χώρου όπου όσο το δυνατόν περισσότεροι θα μπορούν να έρθουν σε επαφή με τον αγώνα των αναρχικών για μια κοινωνία ισότητας και ελευθερίας μέσα από συζητήσεις και ενημερώσεις, από βιβλιοπαρουσιάσεις, από εκθέσεις φωτογραφίας και ντοκουμέντων, από θεατρικές παραστάσεις και συναυλίες.

Έτσι, θα έχουμε την ευκαιρία να δημιουργήσουμε ένα ακόμα έδαφος όπου θα αναδειχθούν αντιλήψεις, πρακτικές, προτάσεις, θέσεις

και αγώνες των αναρχικών πάνω σε μια σειρά από ζητήματα που διατρέχουν την πολιτική και κοινωνική πραγματικότητα της εποχής μας. Ένα δημόσιο πεδίο διαλόγου όπου θα έχουμε την ευκαιρία να γνωρίσουμε και να παρουσιάσουμε εμπειρίες αγώνα και πολιτικά συμπεράσματα από αντιστάσεις που ξεσπούν τόσο στην Ελλάδα όσο και διεθνώς, πολύ μακριά η μία από την άλλη, αλλά αποτελούν κοινά μέτωπα αγώνα απέναντι σε κοινούς εχθρούς, με κοινή προοπτική την κοινωνική απελευθέρωση.

Απέναντι στην βαρβαρότητα του πολέμου και του σύγχρονου ολοκληρωτισμού που εκδηλώνεται σε παγκόσμιο επίπεδο (αναδιαρθρώσεις, καθεστώς έκτακτης ανάγκης, καθεστώς εξαίρεσης, λεηλασία της φύσης, πολεμικές επιχειρήσεις και συνεχείς προετοιμασίες για νέες) ως αναρχικοί έχουμε να προτάξουμε τα όπλα της κοινωνικής, ταξικής και διεθνιστικής αλληλεγγύης αναγνωρίζοντας πως στις μέρες μας είναι επιτακτικότερη από ποτέ η σύνδεση των αγωνιζόμενων διεθνώς και ο κοινός αγώνας ενάντια στην κοινή επίθεση που δεχόμαστε. Σε κάθε ανοικτό μέτωπο του κοινωνικού και ταξικού αγώνα, όπου εκδηλώνεται η επιθετικότητα του κράτους και του κεφαλαίου, επιχειρώντας την ριζοσπαστικοποίηση των αγώνων μέσα από την σύνδεσή τους με το καθολικό κοινωνικό όραμα της κοινωνικής και ταξικής χειραφέτησης, προτάσσοντας τη μόνη ρεαλιστική διέξοδο που έχουν οι καταπιεσμένοι, την οργάνωση του αγώνα για την κοινωνική επανάσταση, την Αναρχία και τον Ελευθεριακό Κομμουνισμό.

Ο ΑΓΩΝΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΓΜΟΣΜΙΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ ΘΑ ΝΙΚΗΣΕΙ!

* για επικοινωνία anpolorg@gmail.com

Απρίλης 2018

Αναρχική Πολιτική Οργάνωση – Ομοσπονδία Συλλογικότητων

Ενημέρωση από την αντιφασιστική διαδήλωση της 17ης Φλεβάρη (Anti-Lukonmarch) στη Σόφια της Βουλγαρίας

Η φασιστική παρέλαση προς τιμή του φασίστα στρατηγού Lukon διεξάγεται

εδώ και 14 χρόνια περίπου στη Σόφια. Τα τελευταία χρόνια μια πρωτοβουλία αναρχικών και αντιφασιστών, με αιχμή τη συνέλευση Antifa Sofia, επιχειρεί να βάλει φραγμό στη φασιστική παρουσία στους δρόμους της πόλης.

Έτσι, για δεύτερη συνεχόμενη χρονιά, ως Αναρχική Πολιτική Οργάνωση συμμετείχαμε οργανωμένα στη διαδήλωση και στηρίξαμε τους συντρόφους μας στη Βουλγαρία με την εκδήλωση έμπρακτης διεθνιστικής αλληλεγγύης. Περίπου 35 σύντροφοι/ισσες από την Ελλάδα πορευτήκαμε στους δρόμους της Σόφιας με κεντρικό πανό “Η διεθνιστική αλληλεγγύη να σαρώσει τη φασιστική απειλή στα Βαλκάνια – Αλληλεγγύη στην κατάληψη Libertatia” και διαδηλώσαμε ενάντια στο φασισμό υποστηρίζοντας τους συντρόφους/ισσες εκεί, οι οποίοι τα τελευταία χρόνια προσπαθούν να στήσουν αναχώματα στην διαρκή προώθηση του φασισμού, να δημιουργήσουν δομές και μέτωπα αντίστασης στην επίθεση κράτους, κεφαλαίου, φασιστών και μαφιών.

Την αντιφασιστική πορεία στη Σόφια πλαισίωσαν και ενίσχυσαν περισσότεροι από 250 σύντροφοι/ισσες, αντιφασίστες και αντιφασίστριες από την Βουλγαρία αλλά και άλλες χώρες των Βαλκανίων, βάζοντας μπροστά την διεθνιστική αλληλεγγύη, η οποία αποτελεί τη μόνη λύση για να σαρωθεί η φασιστική απειλή στα Βαλκάνια και παντού στον κόσμο.

Η προώθηση του εθνικισμού και του ρατσισμού, η όξυνση των διακρατικών ανταγωνισμών, οι επαπειλούμενες πολεμικές συρράξεις, το βάθεμα της εξαθλίωσης και εκμετάλλευσης των από τα κάτω από

τις πολιτικές των κυρίαρχων, η πριμοδότηση φασιστικών και νεοναζιστικών ομαδοποιήσεων είναι όλα όσα πρέπει να αντιπαλέψουμε σε κάθε πλευρά των συνόρων.

Από την πλευρά μας, οφείλουμε να κάνουμε ξεκάθαρο το ότι πέρα από τον κόσμο της εξουσίας, ο οποίος επιφυλάσσει για τους πληβείους ένα δυσώγων μέλλον, υπάρχει και ο κόσμος του αγώνα ο οποίος μάχεται ανυποχώρητα τον φασισμό, το κράτος και το κεφάλαιο με πυξίδα την οικοδόμηση μιας κοινωνίας ισότητας, αλληλεγγύης και ελευθερίας.

Η ΔΙΕΘΝΙΣΤΙΚΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΝΑ ΣΑΡΩΣΕΙ ΤΗΝ ΦΑΣΙΣΤΙΚΗ ΑΠΕΙΛΗ ΣΤΑ ΒΑΛΚΑΝΙΑ.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΣΟΦΙΑ, ΜΕΧΡΙ ΤΗΝ ΚΑΜΑΡΑ ΚΑΙ ΤΑ ΠΡΟΠΥΛΑΙΑ ΑΓΩΝΑΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟ ΦΑΣΙΣΜΟ, ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΤΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ, ΤΗΝ ΑΝΑΡΧΙΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΚΟ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟ

Αναρχική Πολιτική Οργάνωση
-Ομοσπονδία Συλλογικότητων-

Υ.Γ. Την ίδια ώρα που διαδηλώναμε στη Σόφια, ομάδα φασιστών, όπως πληροφορηθήκαμε, επιτέθηκε σε οπαδούς της αυτοοργανωμένης ομάδας “Προοδευτική Τούμπα” στην Σταυρούπολη της Θεσσαλονίκης. Θέλοντας να εκφράσουμε την πεποίθηση ότι ο αντιφασιστικός αγώνας είναι αδιάκοπος σε όλες τις πλευρές των συνόρων, πολλοί σύντροφοι από διάφορες πόλεις της Ελλάδας, οι οποίοι επιστρέψαμε με το λεωφορείο από Σόφια, μόλις φτάσαμε στη Θεσσαλονίκη κινηθήκαμε κατευθείαν σε υποστήριξη της βραδινής αντιφασιστικής περιπολίας στην περιοχή της Σταυρούπολης. Οι φασιστικές απειλές και επιθέσεις δεν θα μείνουν αναπάντητες.

Η ανακίνηση του “μακεδονικού ζητήματος” στο πλαίσιο των διακρατικών ανταγωνισμών και των νατοϊκών σχεδιασμών στην περιοχή των Βαλκανίων, της Ανατολικής Ευρώπης και της Μέσης Ανατολής, αποτέλεσε μια πρώτης τάξης ευκαιρία για την κινητοποίηση των πιο συντηρητικών και αντιδραστικών κοινωνικών αντανακλαστικών. Σε αυτό το πλαίσιο, μια σειρά από φορείς που εκφράζουν μισαλλόδοξα, ρατσιστικά και εθνικιστικά παραληρήματα, με την υποστήριξη πολιτικών κομμάτων, κρατικών και παρακρατικών μηχανισμών, εκκλησιαστικών, παραστρατιωτικών και ναζιστικών οργανώσεων κάλεσαν σε εθνικιστικά συλλαλητήρια στη Θεσσαλονίκη και στην Αθήνα αντίστοιχα. Ήταν μια μόνο στιγμιαία εικόνα του τί επίκειται να επικρατήσει αν εδραιωθεί στο κοινωνικό πεδίο ο κρατικός ολοκληρωτισμός, ο πόλεμος και η εξαθλίωση που επιθυμεί να επιβάλει το κράτος, αν κυριαρχήσουν οι εθνικισμοί, οι πλαστοί δι-

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΤΗΣ Α.Π.Ο. ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΙΣ ΔΙΕΘΝΙΣΤΙΚΕΣ-ΑΝΤΙΦΑΣΙΣΤΙΚΕΣ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΕΙΣ ΣΤΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΘΗΝΑ ΚΑΛΕΣΜΑ ΣΤΗΝ ΠΑΜΒΑΛΚΑΝΙΚΗ-ΔΙΕΘΝΙΣΤΙΚΗ ΠΟΡΕΙΑ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ ΣΤΗΝ ΚΑΤΑΛΗΨΗ LIBERTATIA ΣΤΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

αχωρισμοί και το αλληλοφάγωμα μεταξύ των εκμεταλλευόμενων και των καταπιεσμένων.

Αντιλαμβανόμενοι πως η προοπτική των εμπόλεμων κοινωνιών, της φτώχειας και της εξαθλίωσης, της αναζωπύρωσης των εθνικισμών και του κοινωνικού εκφασισμού θα έχει ολέθρια αποτελέσματα για την ανθρωπότητα, και όντας πεπεισμένοι για το ότι η ταξική και διεθνιστική αλληλεγγύη μεταξύ των λαών, η οργανωμένη αντιμετώπιση των εκμεταλλευόμενων τάξεων και η ανατροπή του κόσμου του καπιταλισμού και του κράτους σε παγκόσμιο επίπεδο μπορεί να διαμορφώσει τους όρους για τη δημιουργία μια κοινωνίας ευημερίας, ισότητας, ειρήνης και δικαιοσύνης, χωρίς εκμετάλλευση, διακρατικούς πολέμους και αποπροσανατολιστικούς ανταγωνισμούς, βρεθήκαμε στους δρόμους, στις διεθνιστικές-αντιφασιστικές συγκεντρώσεις, τόσο στις 21 Γενάρη στη Θεσσαλονίκη (κατά τη διάρκεια της οποίας ομάδα νεοναζί βρήκε την ευκαιρία να επιτεθεί χωρίς επιτυχία στην κατάληψη “ΕΚΧ Σχολείο” και να κάψει την κατάληψη Libertatia), όσο και στις 4 Φλεβάρη στην Αθήνα (όπου αντίστοιχη ομάδα επιτέθηκε στο ελεύθερο αυτοδιαχειριζόμενο θέατρο Εμπρός και αποκρούστηκε από την περιφρούρηση του χώρου) και το ίδιο σκοπεύουμε να κάνουμε όπου αλλού χρειαστεί. Μαζί με χιλιάδες αγωνιστές, αντιφασίστες και αντιφασίστριες, στήσαμε ανάχωμα στην επέλαση του εθνικιστικού εσμού και των φασιστικών εφεδρειών του κράτους, κρατώντας παράλληλα ανοικτό το δρόμο της αλληλεγγύης και του αγώνα, διατηρώντας αναμμένη τη φλόγα της Κοινωνικής

Επανάστασης και ζωντανό το όραμα για την Αναρχία και τον Ελευθεριακό Κομμουνισμό.

Χαιρετίζουμε τους χιλιάδες διαδηλωτές των αντιφασιστικών κινητοποιήσεων σε όλη την Ελλάδα. Συνεχίζουμε στο δρόμο του αγώνα, όπου επιχειρείται να σγκώσει κεφάλι το εθνικιστικό μπλοκ και ο φασιστικός οχετός που το συνοδεύει. Στέλνουμε μήνυμα διεθνιστικής αλληλεγγύης στους συντρόφους μας στα Βαλκάνια και διεθνώς. Μόνο η ενδυνάμωση των κοινών μας αγώνων μπορεί να σαρώσει τη φασιστική απειλή.

Συμμετέχουμε στην Παρβαλκανική-Διεθνιστική Διαδήλωση Αλληλεγγύης στην Κατάληψη Libertatia, που θα πραγματοποιηθεί το Σάββατο 10 Μάρτη στη Θεσσαλονίκη.

Συγκέντρωση στην Καμάρα στις 12 μ. Προσυγκέντρωση μπροστά στην Libertatia στις 11 π.μ.

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΗΝ ΚΑΤΑΛΗΨΗ LIBERTATIA ΠΟΥ ΔΕΧΤΗΚΕ ΕΜΠΡΗΣΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΣΗ ΑΠΟ ΝΕΟΝΑΖΙ ΣΤΙΣ 21 ΓΕΝΑΡΗ ΣΤΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ. Η ΦΩΤΙΑ ΔΕΝ ΜΑΣ ΚΑΙΕΙ – Η ΦΩΤΙΑ ΚΑΙΕΙ ΜΕΣΑ ΜΑΣ!

ΔΙΕΘΝΙΣΤΙΚΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΕ ΟΣΟΥΣ ΑΓΩΝΙΖΟΝΤΑΙ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ, ΤΟ ΦΑΣΙΣΜΟ ΚΑΙ ΤΟΝ ΕΘΝΙΚΙΣΜΟ ΘΑΝΑΤΟΣ ΣΤΟ ΦΑΣΙΣΜΟ!

Αναρχική Πολιτική Οργάνωση
– Ομοσπονδία Συλλογικοτήτων

Κοινό κάλεσμα Αναρχικών & Αντιφασιστικών Οργανώσεων από τα Βαλκάνια για τη διεθνιστική διαδήλωση της 10ης Μάρτη

Η διεθνιστική αλληλεγγύη να σαρώσει τον πόλεμο, τον εθνικισμό και τον φασισμό. Εκφράζουμε την αλληλεγγύη μας στην κατάληψη Libertatia που κήκε στις 21/1 από φασιστική ομάδα κατά τη διάρκεια του εθνικιστικού συλλαλητηρίου για το Μακεδονικό ζήτημα. Βηματίζοντας πάνω στον δρόμο που ανοίχτηκε από την αντιφασιστική – αντιεθνικιστική συγκέντρωση της Καμάρας η οποία έστησε ένα οδόφραγμα ενάντια στην ανάπτυξη του φασισμού και του εθνικισμού καλούμε για συμμετοχή και υποστήριξη στις 10 Μάρτη στη βαλκανική-διεθνιστική μέρα αλληλεγγύης στην κατάληψη Libertatia.

Αναρχική Πολιτική Οργάνωση | Ομοσπονδία Συλλογικοτήτων (Ελλάδα)
Antifa Sofia (Βουλγαρία)
Social Centre “Dunja” (Δημοκρατία της Μακεδονίας)
Solidarnost (Δημοκρατία της Μακεδονίας)
Federation for Anarchist Organizing | (Σλοβενία)

ΚΑΛΕΣΜΑ ΤΗΣ ΟΜΑΔΑΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΑ ΣΤΗΝ ΠΑΜΒΑΛΚΑΝΙΚΗ ΔΙΑΔΗΛΩΣΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ ΣΤΗΝ ΚΑΤΑΛΗΨΗ LIBERTATIA

Μέσα στις συνθήκες προϊούσας αποσύνθεσής του, το εξουσιαστικό πατριαρχικό καπιταλιστικό σύστημα επιτίθεται• εντείνει την καταστολή, προωθεί τη σεξιστική βία και τον κοινωνικό κανιβαλισμό με στόχο τον κατακερματισμό του σώματος των καταπιεσμένων• διαχέει τη μισαλλοδοξία, τον εθνικισμό και τον φασισμό με στόχο την καθυπόταξη του «εσωτερικού εχθρού» κραδαίνοντας την απειλή εξωτερικών κινδύνων και προτάσσοντας τη φανταστική κοινότητα εθνικών συμφερόντων κυρίαρχων και κυριαρχούμενων στη θέση της πραγματικής κοινότητας διεθνιστικών συμφερόντων της τάξης των εκμεταλλεζόμενων, γυναικών και ανδρών.

Η ανακίνηση του «μακεδονικού ζητήματος» και η όξυνση των κρατικών ανταγωνισμών στο χώρο των Βαλκανίων στα πλαίσια της στρατηγικής των ΗΠΑ για σταθεροποίηση της κυριαρχίας τους στην περιοχή δε μπορούν παρά να πυροδοτούν εντάσεις, όπως αυτές που εκφράστηκαν πρόσφατα με τη διοργάνωση εθνικιστικών συλλαλητηρίων σε Θεσσαλονίκη και Αθήνα, συλλαλητηρίων τα οποία συνοδεύτηκαν από επιθέσεις φασιστών σε αυτο-οργανωμένες δομές αγώνα (Εμπρός, ΕΚΧ Σχολείο) με αποκορύφωμα τον εμπρησμό της κατάληψης Libertatia στη Θεσσαλονίκη. Επιθέσεις οι οποίες συνεχίστηκαν, όπως εκείνη μελών της Χρυσής Αυγής στο στέκι Φαβέλα στον Πειραιά και η αποτυχημένη απόπειρα εμπρησμού της κατάληψης Λέλας Καραγιάννη 37 στην Αθήνα.

Σε αυτό το εθνικιστικό παραλήρημα, αντιτάσσονται τα πιο προωθημένα κομμάτια της ελληνικής κοινωνίας: αναρχικοί και αναρχικές, αντιφασίστες και αντιφασίστριες, νεολαίοι που διοργάνωσαν και συμμετείχαν στα διεθνιστικά αντιφασιστικά συλλαλητήρια της 21ης Γενάρη στη Θεσσαλονίκη και της 4ης Φλεβάρη στην Αθήνα. Δεν είναι τυχαίο ότι ο εμπρησμός της κατάληψης Libertatia έγινε τη στιγμή που οι σύντροφοι της κατάληψης συμμετείχαν στην αντιφασιστική συγκέντρωση στην Καμάρα.

Ο εθνικισμός και ο φασισμός αποτελούν την πιο ωμή έκφραση του κρατικού ολοκληρωτισμού. Για τις γυναίκες των πληθυσιακών στρωμάτων, η εθνικιστική αφήγηση επιφυλάσσει τα χειρότερα: πίσω από τον καθαγιασμό του ρόλου της γυναίκας ως σεμνής και αφοσιωμένης μητέρας κρύβεται η θλιβερή πραγματικότητα της μετατροπής της σε φορέα γέννησης ζώων που προορίζονται να εξυπηρετήσουν τα συμφέροντα του κρατικού και καπιταλιστικού μηχανισμού, πόσο μάλλον σε μια εποχή που τα σύννεφα του πολέμου στην περιοχή των Βαλκανίων μοιάζουν να πυκνώνουν. Η υποβάθμιση της γυναίκας, συναφής με τη φασιστική ρητορική του διαχωρισμού σε «ανώτερα» και «κατώτερα» όντα με βάση χαρακτηριστικά όπως το φύλο και η φυλή, αποτελεί το ιδεολογικό άλλοθι για την παροχή φθηνής εργατικής δύναμης σε καιρούς κρίσης. Ο καπιταλισμός είναι ένα εξουσιαστικό οικονομικό σύστημα, το οποίο επωφελείται από αυτούς τους διαχωρισμούς. Σε αυτό το σημείο, δεν θα μπορούσαμε να μην αναφέρουμε τις μετανάστριες και τις γυναίκες πρόσφυγες, το πιο κατατρεγμένο κομμάτι των κοινωνικά αποκλεισμένων, που γίνονται ο βασικός αποδέκτης της μισαλλόδοξης ρητορικής και της καπιταλιστικής εκμετάλλευσης. Οι γυναίκες που εξαναγκάστηκαν να εγκαταλείψουν τις χώρες τους λόγω του πολέμου ή της οικονομικής εξαθλίωσης, αντιμετωπίζονται ως ανεπιθύμητοι πληθυσμοί στους οποίους τα πάντα επιτρέπονται: ο εγκλεισμός τους σε άθλιες συνθήκες διαβίωσης, ο βιασμός ως καθημερινή πραγματικότητα, η εξαναγκαστική πορνεία από τα διεθνή κυκλώματα των δουλεμπόρων του trafficking, η μετατροπή τους σε βορά για τα αφεντικά ως φθινό εργατικό δυναμικό στις χώρες προορισμού.

Ο εθνικιστικός και φασιστικός ολοκληρωτισμός συνίστανται μεταξύ άλλων στην άρνηση οποιασδήποτε άλλης ταυτότητας πέραν της εθνικής. Σε αυτό το πλαίσιο, το να είσαι γυναίκα και να αγωνίζεσαι για την ανατροπή της υπάρχουσας κατάστασης πραγμάτων συνιστά ένα διπλό «έγκλημα»: το «έγκλημα» παραβίασης της «γυναικείας φύσης» η οποία προορίζει τη γυναίκα για το ρόλο της μητέρας που τροφοδοτεί τις δυνάμεις του έθνους και το «έγκλημα» αμφισβήτησης της «εθνικής ενότητας» μέσω της ανάδειξης των ανταγωνιστικών συμφερόντων κυρίαρχων και κυριαρχούμενων, εκμεταλλεζτών και εκμεταλλεζόμενων. Από αυτή την άποψη, δεν είναι τυχαία η «ειδική μεταχείριση» που επιφυλάσσουν οι δυνάμεις καταστολής στις αγωνιζόμενες γυναίκες, με χαρακτηριστικά παραδείγματα τον βασανισμό των συλληφθεισών της αντιφασιστικής μοτοπορείας στον Αγ. Παντελεήμονα το 2012 καθώς και την στοχευμένη επίθεση σε συντρόφισσά μας που συμμετείχε στην αντιφασιστική διαδήλωση στη στη Θεσσαλονίκη το περασμένο καλοκαίρι.

Απέναντι σε αυτή τη ζοφερή πραγματικότητα που μας επιφυλάσσουν οι εξουσιαστές στα Βαλκάνια και την Ανατολική Μεσόγειο αλλά και σε ολόκληρο τον πλανήτη, προτάσσουμε την οργανωμένη και συγκροτημένη παρουσία στο δρόμο, προκειμένου να αντιτάξουμε την ταξική και διεθνιστική αλληλεγγύη μεταξύ των λαών, την οργανωμένη ταξική απεικόνιση των εκμεταλλεζόμενων γυναικών και ανδρών για την ανατροπή του κόσμου της πατριαρχίας, του κράτους και του καπιταλισμού, για τη δημιουργία μιας κοινωνίας ισότητας, αλληλεγγύης και δικαιοσύνης, χωρίς εκμετάλλευση, διακρατικούς πολέμους και αποπροσανατολιστικούς ανταγωνισμούς.

Φωτογραφίες από το μπλόκ της συνέλευσης αλληλεγγύης στη Libertatia και της Αναρχικής Πολιτικής Οργάνωσης, στην παμβαλκανική διεθνιστική-αντιφασιστική διαδήλωση στη Θεσσαλονίκη

Η γυναίκα αλυσίδα περιφρούρησης

**ΔΙΕΘΝΙΣΤΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΕΝΑΝΤΙΑ
ΣΤΗΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΑ, ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΤΟ
ΚΕΦΑΛΑΙΟ, ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟΝ ΕΘΝΙΚΙΣΜΟ,
ΤΟ ΦΑΣΙΣΜΟ ΚΑΙ ΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ**

**ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ
ΤΗΝ ΑΝΑΡΧΙΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΚΟ
ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟ**

**ΟΛΕΣ ΚΑΙ ΟΛΟΙ ΣΤΗΝ ΠΑΜΒΑΛΚΑΝΙΚΗ
ΔΙΑΔΗΛΩΣΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ ΣΤΗΝ
ΚΑΤΑΛΗΨΗ
LIBERTATIA**

Ομάδα ενάντια στην Πατριαρχία
Αναρχική Πολιτική Οργάνωση-Ομοσπονδία
Συλλογικότητες

ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΥΠΕΡΑΣΠΙΣΗ ΤΗΣ ΑΝΟΙΚΟΔΟΜΗΣΗΣ ΤΗΣ ΚΑΤΑΛΗΨΗΣ LIBERTATIA

Στις 21/1 στη Θεσσαλονίκη ταυτόχρονα με το εθνικιστικό συλλαλητήριο, φασιστικές ομάδες έκαψαν ολοσχερώς την κατάληψη Libertatia. Γεγονός πλέον γνωστό. Την ίδια μέρα δέχτηκε επίθεση από τους ίδιους ο ελεύθερος κοινωνικός χώρος Σχολείο και η αντιεθνικιστική συγκέντρωση της Καμάρας. Μια σειρά επιθέσεων ακολούθησε τις επόμενες μέρες από κράτος και παρακράτος: στην Αθήνα, στα πλαίσια του ίδιου εθνικιστικού συλλαλητηρίου γίνεται επίθεση

στο κατειλημμένο θέατρο ΕΜΠΡΟΣ. Τις επόμενες μέρες στις καταλήψεις Λέλας Καραγιάννη και Παναιτωλικού 21 και το στέκι Άνω-Κάτω Πατισίων από νεοναζιστικές συμμορίες, και στον αυτοδιαχειριζόμενο χώρο Φαβέλα από τάγματα εφόδου της Χρυσής Αυγής. Στις 12 Μάρτη, το κράτος συντονισμένα επιτίθεται και εκκενώνει τις καταλήψεις Ματρόζου 54 της κοινότητας καταλήψεων Στέγης και Αγώνα Κουκακίου, την Gare και την Ζαΐμη. Στις 30 Μάρτη η κατάληψη Λέλας Καραγιάννη δέχεται ξανά επίθεση από τα ίδια φασιστοειδή.

Φυσικά, οι επιθέσεις αυτές δεν έχουν όλες ούτε την ίδια ένταση ούτε τον ίδιο βαθμό επιθετικότητας και επικινδυνότητας, αλλά αποτελούν ενδείξεις μιας γενικότερης στοχοποίησης των δομών του αγώνα από τους φασίστες. Στοχοποίηση που βαδίζει παράλληλα με την κρατική καταστολή, η οποία μετά τις προσχηματικές συλλήψεις ακροδεξιών προσπαθεί να προβάλει το προσώπιο των ίσων αποστάσεων απέναντι στα δυο «άκρα», ουσιαστικά αβαντάροντας τους νεοναζί επίδοξους δολοφόνους, οι οποίοι έτσι κι αλλιώς παίζουν μια χαρά τον -παρακρατικό- ρόλο που είχαν πάντα: να επιτίθενται σε αγωνιστές και καταπιεσμένους, αλληλοκαλύπτοντας και υποστηρίζοντας το κράτος.

Οι καταλήψεις στοχοποιούνται και δέχονται επιθέσεις γιατί ενοχλούν. Ενοχλούν γιατί εκφράζουν την ελευθερία, την ισότητα και την αλληλεγγύη, απέναντι στον ατομισμό, το εκμεταλλευτικό σύστημα και την ανοχή του στο φασισμό. Είναι μέσο επαναστατικής πράξης που έχει ως στόχο την διάχυση ενός νέου κοινωνικού μοντέλου οργάνωσης- που και η ίδια η δομή εκφράζει- το οποίο θα στρέφεται ενάντια στην εκμεταλλευτική εργασία και την ιδιοκτησία. Αναγνωρίζοντας επίσης πως το κίνημα των καταλήψεων συνολικότερα τα τελευταία χρόνια έχει παίξει σημαντικό ρόλο στην ανάπτυξη και εξέλιξη του επαναστατικού κινήματος, δεν πέφτουμε από τα σύννεφα βλέποντας όλες αυτές τις επιθέσεις. Επιθέσεις οι οποίες έχουν ως στόχο να μας τρομοκρατήσουν, να μας απομονώσουν και τελικά να μας εξαφανίσουν. Οι καταλήψεις είναι δομές αγώνα του αναρχικού, αντιφασιστικού και ελευθεριακού κινήματος και μέσα σε αυτές ανθίζουν οι ιδέες της επανάστασης. Εμείς, λοιπόν, αναγνωρίζοντας την αξία τους, δεν θα αφήσουμε κανέναν να μας τις πάρει και θα απαντήσουμε ανάλογα σε όλες τις επιθέσεις.

Αντιλαμβανόμενοι, λοιπόν, τις καταλήψεις ως όλα τα παραπάνω και όχι απλά ως ντουβάρια θεωρούμε πως είναι χρέος μας να τις υπερασπιζόμαστε. Στην περίπτωση της Libertatia θεωρούμε πως είναι χρέος μας να την ανακατασκευάσουμε. Είναι χρέος όχι μόνο δικό μας, αλλά του κινήματος ολόκληρου και όποιου αντιλαμβάνεται τον εαυτό του ως μέρος αυτού του αγώνα. Ενώ αγώνα ο οποίος απαντάει σε κράτος και φασίστες, οι οποίοι εκείνη τη μέρα εκμεταλλεύτηκαν την κατάσταση και χρησιμοποιώντας όλες τους τις δυνάμεις κατάφεραν να κάψουν το κτίριο της Libertatia. Θέλουμε εδώ να πούμε πως η επίθεση αυτή δεν μπορεί να απολογίζεται όπως κάθε άλλη. Οι συνθήκες εκείνης της μέρας δίνουν άλλο χαρακτήρα σε αυτή, καθώς αυτό που έγινε εκείνη την μέρα

δεν θα μπορούσε να επαναληφθεί οποιαδήποτε άλλη.

Πέρα από τις αντικειμενικές συνθήκες, όμως, η επιλογή της κατάληψης δεν ήταν τόσο τυχαία. Η κατάληψη έχει στοχοποιηθεί για τον αντιφασιστικό της χαρακτήρα εδώ και αρκετά χρόνια. Έχοντας ως βασικό κανόνα ότι η θεωρία πρέπει να συμβαδίζει με την πράξη και πως ο φασισμός θα νικηθεί στο δρόμο από τον κόσμο του αγώνα αναλαμβάνουμε την ευθύνη της αντιφασιστικής δράσης της πόλης σε κοινωνικό και πολιτικό επίπεδο μαζί με άλλες συλλογικότητες, ενώ στην κατάληψη στεγαζόταν και για 3 χρόνια (2011-14) η αντιφασιστική ομάδα "Αντιφασιστικός Πυρήνας Θεσσαλονίκης-ACT". Στο παρελθόν είχαμε δεχτεί και άλλες επιθέσεις οι οποίες βέβαια δεν κατάφεραν να κάνουν κάποια ιδιαίτερη ζημιά. Στις 21/1 είχαμε επιλέξει να είμαστε με τους συντρόφους μας στο δρόμο όπως κάθε φορά και δυστυχώς δεν καταφέραμε να απωθήσουμε την επίθεση. Γι' αυτό λοιπόν θεωρούμε χρέος μας και δέσμευση ως προς το κίνημα να ανοικοδομήσουμε το κτίριο με τους δικούς μας όρους και τα δικά μας χέρια, δίνοντας έτσι μία πρώτη απάντηση.

Θέλουμε η κατάληψη Libertatia να μείνει και να γίνει σύμβολο αντιφασιστικού αγώνα. Θεωρούμε πως μια τέτοια κίνηση έχει να προσφέρει σε όλο το επαναστατικό κίνημα, να γεννήσει νέες ιδέες και να δημιουργήσει συνειδήσεις. Θα δώσει επίσης μια κατάλληλη απάντηση στην κοινωνία για το ποιοι είμαστε και τι μπορούμε να κάνουμε. Δεν είμαστε εμείς το παρακράτος, οι συμμορίες και οι καταστροφικές δυνάμεις, αλλά είμαστε ο κόσμος της αλληλεγγύης και οι δυνάμεις της δημιουργίας.

Θέλουμε εδώ να κάνουμε μια ενημέρωση για το πλάνο της ανοικοδόμησης. Σε πρώτο επίπεδο έχει αποφασιστεί να αντικατασταθούν κάποιες μικρές φθορές στο μικρό κτίριο το οποίο και δεν έχει επηρεαστεί από την φωτιά για να μπορεί να υπάρχει παρουσία των ομάδων στο χώρο. Στη συνέχεια θα μπει η περίφραξη και ταυτόχρονα θα ξεκινήσει η κατασκευή της σκεπής και αργότερα τα πατώματα, τα κουφώματα και οι υπόλοιπες εργασίες, όπως τα ηλεκτρολογικά και τα υδραυλικά. Στόχος επίσης της ομάδας είναι αφού ολοκληρωθούν οι εργασίες ο χώρος της κατάληψης να ανοίξει και να στεγάσει νέες δράσεις και ομάδες. Σε αυτό το σημείο θα θέλαμε να ξεκαθαρίσουμε πως το μεγάλο κόστος και ο φόρτος εργασίας που θα προκύψει δεν σημαίνει πως θα μας αποτρέψει από το να στηρίζουμε τους αγώνες που ήδη στηρίζουμε οικονομικά και πολιτικά. Επίσης, είναι πολύ σημαντικό ότι κατά τη διάρκεια όλης αυτής της διαδικασίας θα υπάρχει διαφάνεια σχετικά με το οικονομικό κομμάτι, οπότε πληροφορούμε τον κόσμο που στήριξε ή έχει την πρόθεση να στηρίξει ότι θα υπάρχει ενημέρωση για τις οικονομικές κινήσεις και το κόστος των επιμέρους εργασιών.

Έτσι κι αλλιώς οι κινήσεις αλληλεγγύης που ξεκίνησαν την ίδια κιόλας μέρα του εμπρησμού και εντάθηκαν τις επόμενες μέρες σε πανελλαδικό -κι όχι μόνο- επίπεδο, με κομβικό σημείο την πορεία την επομένη της επίθεσης, η οποία και συγκέντρωσε 2.500 κόσμο, διήρκεσαν όλο αυτό το διάστημα και για εμάς κορυφώθηκαν με την παμβαλκανική πορεία αλληλεγγύης στις 10/3, η οποία και συγκέντρωσε περίπου 4.000 άτομα. Η πορεία αυτή σηματοδότησε έναν πρώτο κύκλο αλληλεγγύης για την Libertatia και έδωσε ένα ισχυρό μήνυμα απέναντι στα εθνικιστικά συλλαλητήρια με τα προτάγματα του αντιφασισμού, του αντιεθνικισμού και της διεθνιστικής αλληλεγγύης. Γιατί παρόλο το πλήγμα που δεχθήκαμε δεν λησμονούμε πως η απειλή του εθνικισμού και του πολέμου συνεχίζουν να ταλαιπωρούν την ευρύτερη περιοχή και πως είναι χρέος του ευρύτερου αντιφασιστικού κινήματος να αντιπαρατεθεί σε κεντρικό πολιτικό επίπεδο με τις φωνές εκείνες που προσβλέπουν στην επαναχάραξη των μελανότερων σημείων στις σελίδες της ιστορίας. Σημαντική απάντηση θα δοθεί, όμως, και με την πολιτική υπεράσπιση μιας δομής αγώνα που δέχθηκε επίθεση την συγκεκριμένη μέρα του εθνικιστικού συλλαλητηρίου. Το σημαντικότερο σημείο της υπεράσπισης αυτής είναι η ίδια η ανοικοδόμηση, που αποτελεί και τον απώτερο στόχο μας. Στόχος, ο οποίος μπορεί να επιτευχθεί από το ίδιο κίνημα με τις δικές του δυνάμεις.

Καλούμε, λοιπόν, όλες τις ομάδες και όλο τον κόσμο του κινήματος ο οποίος βλέπει τον εαυτό του ως μέρος αυτού του αγώνα να στηρίξει με όποιο τρόπο μπορεί την προσπάθεια αυτή. Θεωρούμε σημαντικό σε αυτή την φάση την στήριξη με οποιονδήποτε τρόπο, πολιτικά, υλικά ή οικονομικά. Η αλληλεγγύη είναι αυτή που μας δίνει δύναμη να συνεχίσουμε αυτόν τον αγώνα.

Libertatia, συλλογικότητα για τον ελευθεριακό κομμουνισμό

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΦΑΣΙΣΤΙΚΗ ΑΠΟΠΕΙΡΑ ΕΜΠΡΗΣΜΟΥ ΤΗΣ ΚΑΤΑΛΗΨΗΣ ΛΕΛΑΣ ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗ 37 (13/2/18)

Την Τρίτη 13 Φλεβάρη 2018, η Κατάληψη Λέλας Καραγιάννη 37 έγινε στόχος μιας ακόμη εμπρηστικής-δολοφονικής απόπειρας. Στις 3 τα ξημερώματα εκτοξεύτηκαν στα παράθυρα του κατειλημμένου κτιρίου τρεις μολότωφ από φασιστάκια, τα οποία αμέσως μετά διέφυγαν επιδίδόμενα στο άθλημα της τρεχάλας με αξιοσημείωτες επιδόσεις, αντιστρόφως ανάλογες με τις αξιοθρήντες επιδόσεις τους στις ρίψεις. Μία από τις μολότωφ βρέθηκε άθικτη ενώ δυο άλλες αργόσβηναν μέσα σε λιμνούλες από την βροχή στον κήπο της κατάληψης. Η αλήθεια είναι ότι τους περιμέναμε από μέρα σε μέρα τους φασίστες μετά από το εθνικιστικό συλλαλητήριο στις 4 Φεβρουαρίου στο Σύνταγμα, μιας κι εκείνη ειδικά τη μέρα προφανώς και δεν θα μπορούσαν να έρθουν. Μετά από τόσες ώρες ορθοστασίας για να παρακολουθήσουν με ρίγη συγκίνησης την ακροδεξιόστροφη βουτιά του Μίκη Θεοδωράκη στον εθνικιστικό βόρβορο (αγκαλιά με τους επιγόνους του Σκαλούμπακα, των χαφιέδων και των βασανιστών του), την επίθεσή τους στο κατειλημμένο θέατρο Εμπρός, όπου και αποκρούστηκαν, και την ατυχή προσπάθεια προσέγγισής τους στα Εξάρχεια όπου μάλλον αποδεκατίστηκαν, θα πρέπει να ήταν αποκαμωμένοι. Πρέπει ωστόσο να πούμε και δυο πράγματα παραπάνω, ξεκαθαρίζοντας τη θέση μας, σε σχέση αφενός με το ζήτημα των φασιστικών απειλών και επιθέσεων από έναν ορισμένο αριθμό παρακρατικών στους αυτοοργανωμένους χώρους αγώνα και αφετέρου με το ευρύτερο ζήτημα που ανέκυψε με τα μαζικά συλλαλητήρια της νεκραναστημένης από το βαθύ κράτος εθνικοφροσύνης, με αφορμή το λεγόμενο Μακεδονικό, για μια ακόμη φορά μετά τα εθνικιστικά συλλαλητήρια του 1992 (όπου σημειώθηκε μεταξύ άλλων και η πρώτη επίθεση παρακρατικών στην Κατάληψη ΑΚ37, για να ακολουθήσουν πολλές άλλες στα χρονικά διαστήματα μεταξύ των κατασταλτικών επιθέσεων του επίσημου κράτους).

Η περιφρούρηση των επιμέρους πολιτικών και κοινωνικών χώρων αγώνα μπορεί να είναι μια απάντηση απέναντι σε ενδεχόμενες επιθέσεις φασιστικών παρακρατικών ομάδων κρούσης εκεί που θα εκδηλωθούν, αλλά μια τέτοια διάταξη αυτοάμυνας των επιμέρους χώρων είναι κατά βάση μια αυτοπεριορισμένη αμυντική επιλογή και σε καμία περίπτωση δεν αποτελεί μια συνολική πολιτική απάντηση σε αυτά καθαυτά τα μαζικά εθνικιστικά συλλαλητήρια που επιβάλλονται κυριαρχώντας καταθλιπτικά στον δημόσιο χώρο και στον δημόσιο λόγο, μέσα από τα οποία αναδύονται πολλαπλάσιοι κίνδυνοι και απειλές -από αυτούς που

συνιστούν μερικές δράκες παρακρατικών-, στην πιθανή προοπτική κατάρρευσης της επιβεβλημένης αλλά επισφαλούς κοινωνικής ειρήνης στο εσωτερικό ή/και κλιμάκωσης των οξυμένων ανταγωνισμών στο ρευστό γεωπολιτικό περιβάλλον των Βαλκανίων και της νοτιοανατολικής Μεσογείου. Πέρα λοιπόν από την συνήθη γενικότερα περιφρούρηση των επιμέρους χώρων αγώνα και ως άμεση και κατά μέτωπο απάντηση στα εθνικιστικά συλλαλητήρια -και όχι απλά σε ομάδες φασιστοειδών που θα κινούνταν έξω από το σωρό- απαιτούνταν κάτι περισσότερο από μια αυτοπεριορισμένη και κατακερματισμένη αμυντική διάταξη. Κι αυτό το απρόβλεπτο για τα συνήθη κι αναμενόμενα, το θαρραλέο και προκλητικό πολιτικό βήμα μέσα στην καταθλιπτική ατμόσφαιρα της εθνικιστικής έξαρσης και των παραληρημάτων των Άνθιμων, των Φραγκούληδων και των άλλων παραγκιόζηδων (με τις ρατσιστικές κορόνες τους περί των «γυφτοσκοπιανών» όπως αρέσκονται να αποκαλούν τους σλαβομακεδόνες), το έκαναν οι σύντροφοι/ισσες που σήκωσαν και στήριξαν τη Διεθνιστική Αντιφασιστική Συγκέντρωση στην Καμάρα στις 21 Γενάρη 2018.

Από τη μεριά μας και εμπνεόμενοι από αυτό το πρώτο βήμα μιας κεντρικής πολιτικής απάντησης και δημόσιου καλέσματος αγωνιστικής συσπείρωσης και κινητοποίησης απέναντι στα εθνικιστικά συλλαλητήρια που υποκινούνται και κατευθύνονται από το βαθύ κράτος με τις πολυποίκιλες εφεδρείες του (σωματεία, συλλόγους και οργανώσεις παραστρατιωτικές, παραθρησκευτικές κλπ), και

μη βλέποντάς την απαγορευτική για τη συνήθη επιλογή περιφρούρησης των χώρων μας (αναλόγως και των διαθέσιμων δυνάμεων), ανταποκριθήκαμε θετικά στο κάλεσμά τους και τα πολιτικά καθήκοντα των ημερών απέναντι στα εθνικιστικά συλλαλητήρια και στηρίξαμε από την αρχή μέχρι το τέλος τη Διεθνιστική Αντιφασιστική Συγκέντρωση που κάλεσαν στα Προπύλαια της Αθήνας στις 4 Φλεβάρη πολιτικές ομάδες, καταλήψεις, στέκια, σύντροφοι/ισσες, όπου συμμετείχαν περισσότεροι από 2.000 αγωνιστές και αγωνίστριες. Το αν και πως ή πόσοι περιφρουρούσαμε ταυτοχρόνως τους χώρους μας, σε ό,τι μας αφορά, δεν έχει κάποιο νόημα να αναφέρεται, γιατί σε τελική ανάλυση ο αμυντισμός, ο κατακερματισμός και ο αυτοπεριορισμός του καθένα συντρόφου στη φάση του δεν βλέπουμε να εμπεριέχουν κανένα ιδιαίτερο πρόταγμα. Η επιλογή μας δεν εξαντλούνταν στην περιφρούρηση ενός χώρου και η προτεραιότητά μας -για την διεμβόλιση της επιχειρούμενης απόλυτης κυριαρχίας του ταξικού εχθρού και των εφεδρειών του στον δημόσιο χώρο και τον δημόσιο λόγο, με τη δική μας πολιτική παρέμβαση και τον δικό μας λόγο ενάντια στο κράτος, το κεφάλαιο, τον φασισμό και τον πόλεμο-, βρισκόταν τη συγκεκριμένη μέρα στην συγκέντρωση των Προπυλαίων και αυτή την κίνηση θεωρούμε εμείς προταγματική και εμπνευστική για τους αγωνιστές και τις αγωνίστριες του μέλλοντος για ακόμα μαζικότερες και δυναμικότερες, οργανωμένες και συντεταγμένες κινητοποιήσεις.

Κατά συνέπεια λοιπόν, και με βάση την κίνησή μας και όσα προηγήθηκαν, δεν μας εντυπωσιάζει καθόλου που λίγες μέρες μετά από τη διεθνιστική αντιφασιστική συγκέντρωση στα Προπύλαια εμφανίστηκαν μέσα στη νύχτα τα παρακρατικά κοπρόσκυλα με σκοπό να πυρπολήσουν την κατάληψη της ΑΚ37.

Να προσθέσουμε, τέλος, σχετικά με τον εμπρησμό της κατάληψης Libertatia στις 21 Γενάρη ότι, εδώ και δεκαετίες σημειώνονται φασιστικές επιθέσεις σε κατειλημμένους χώρους αγώνα, ορισμένοι εκ των οποίων κήκαν ολοσχερώς εξαιτίας τέτοιων επιθέσεων. Καμιά όμως φασιστική επίθεση δεν έμεινε αναπάντητη και όλοι οι χώροι με την αμέριστη πολιτική, ηθική και υλική στήριξη των αλληλέγγυων, αποκαταστάθηκαν πλήρως και έμειναν (χωρίς διάφορες μεψιμοιρίες που στοχεύουν στην απομείωση της συνεισφοράς τους και των πολιτικών επιλογών τους, και στη συγκεκριμένη περίπτωση της θαρραλέας Διεθνιστικής Αντιφασιστικής Συγκέντρωσης στην Καμάρα απέναντι στο εθνικιστικό

ΚΑΜΙΑ ΦΑΣΙΣΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΣΗ ΔΕ ΘΑ ΜΕΙΝΕΙ ΑΝΑΠΑΝΤΗΤΗ!

Την Παρασκευή 30 Μάρτη 2018, παρακρατικά φασιστοειδή αποπειράθηκαν να πυρπολήσουν τη στεγαστική κατάληψη ΑΚ37 με τέσσερις μολότωφ που έριξαν στο κτήριο στις 2.20 π.μ. Οι φωτιές σβήστηκαν άμεσα από τους συντρόφους που βρίσκονταν εκείνη την ώρα στην κατάληψη. Είχε προηγηθεί, την Τρίτη 13 Φλεβάρη μια ακόμη εμπρηστική -δολοφονική απόπειρα, όταν στις 3 τα ξημερώματα εκτοξεύτηκαν στα παράθυρα του κατειλημμένου κτιρίου τρεις μολότωφ από φασίστες.

Οι επιθέσεις αυτές είναι μέρος μιας σειράς φασιστικών απειλών και επιθέσεων σε αυτοοργανωμένους χώρους αγώνα και σε αγωνιστές, που έχουν πραγματοποιηθεί το τελευταίο διάστημα παράλληλα με τις κρατικές κατασταλτικές επιχειρήσεις και έρχονται ως συνέχεια της επιχειρούμενης εθνικιστικής έξαρσης που τροφοδοτείται με τα μαζικά συλλαλητήρια της νεκραναστημένης από το βαθύ κράτος εθνικοφροσύνης, με αφορμή το λεγόμενο Μακεδονικό ζήτημα.

ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΣΤΙΣ ΚΡΑΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΠΑΡΑΚΡΑΤΙΚΕΣ ΕΠΙΘΕΣΕΙΣ
ΚΑΜΙΑ ΠΑΡΑΔΟΣΗ – ΚΑΜΙΑ ΑΝΑΚΟΧΗ

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ

ΣΤΗΝ ΚΑΤΑΛΗΨΗ ΛΕΛΑΣ ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗ 37

ΚΑΙ ΑΝΤΙΦΑΣΙΣΤΙΚΗ ΠΟΡΕΙΑ – ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ ΣΤΙΣ ΓΕΙΤΟΝΙΕΣ ΤΗΣ ΚΥΨΕΛΗΣ

ΤΗΝ ΤΡΙΤΗ 3 ΑΠΡΙΛΗ 2018, ΣΤΙΣ 6 Μ.Μ.

30 ΧΡΟΝΙΑ ΚΑΤΑΛΗΨΗ ΑΚ37 στους δρόμους
της μηχανικής αντίστασης, της ταξικής αλληλεγγύης και της κοινωνικής αυτοοργάνωσης

Φωτογραφίες από την αντιφασιστική πορεία που πραγματοποιήθηκε στις 3/4 στη Κυψέλη.

συλλαλητήριο της Θεσσαλονίκης). Αυτό -πολιτική, ηθική και υλική στήριξη- οφείλεται να γίνει με την Κατάληψη Libertatia και αυτό θα γίνει.-

**Η ΚΑΤΑΛΗΨΗ LIBERTATIA ΘΑ ΜΕΙΝΕΙ!
Η ΦΩΤΙΑ ΔΕΝ ΜΑΣ ΚΑΙΕΙ, Η ΦΩΤΙΑ
ΚΑΙΕΙ ΜΕΣΑ ΜΑΣ!**

**Η ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΟΠΛΟ ΤΩΝ ΛΑΩΝ
ΠΟΛΕΜΟ ΣΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ ΤΩΝ**

**ΑΦΕΝΤΙΚΩΝ
ΝΑ ΠΑΥΣΕΙ ΚΑΘΕ ΔΙΩΣΗ ΤΩΝ 5
ΣΥΛΛΗΦΘΕΝΤΩΝ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΩΝ
(22/1/18) ΣΤΗ LIBERTATIA**

**ΟΛΟΙ - ΟΛΕΣ ΣΤΗΝ ΠΑΜΒΑΛΚΑΝΙΚΗ
ΔΙΕΘΝΙΣΤΙΚΗ ΠΟΡΕΙΑ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ
ΣΤΗΝ ΚΑΤΑΛΗΨΗ LIBERTATIA ΕΝΑΝΤΙΑ
ΣΤΑ ΚΡΑΤΗ ΚΑΙ ΤΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ, ΤΟΝ
ΕΘΝΙΚΙΣΜΟ, ΤΟΝ ΦΑΣΙΣΜΟ ΚΑΙ ΤΟΝ
ΠΟΛΕΜΟ**

**ΣΤΙΣ 10 ΜΑΡΤΗ 2018 ΣΤΗ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΠΡΟΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ ΣΤΗΝ ΚΑΤΑΛΗΨΗ
LIBERTATIA**

**Κατάληψη Λ. Καραγιάννη 37
30 χρόνια στους δρόμους της κοινωνι-
κής αυτοοργάνωσης, της ταξικής αλληλεγγύ-
ης & της μαχητικής αντίστασης**

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΝΤΙΕΘΝΙΚΙΣΤΙΚΗ-ΑΝΤΙΚΡΑΤΙΚΗ ΠΟΡΕΙΑ ΣΤΗΝ ΠΑΤΡΑ ΤΗΝ ΠΕΜΠΤΗ 1/3

Απέναντι στους εθνικιστικούς πολέμους, τη φτώχεια, τον κρατικό ολοκληρωτισμό και την καπιταλιστική βαρβαρότητα... ο διαρκής αγώνας για την κοινωνική επανάσταση, για την αναρχία και τον ελευθεριακό κομμουνισμό.

**Πορεία αλληλεγγύης στις
καταλήψεις, Σάββατο 17 Μάρτη**

**ΟΙ ΑΥΤΟΟΡΓΑΝΩΜΕΝΟΙ ΧΩΡΟΙ
ΚΑΙ ΟΙ ΚΑΤΑΛΗΨΕΙΣ ΕΙΝΑΙ
ΕΣΤΙΕΣ ΖΩΗΣ ΚΑΙ ΑΓΩΝΑ ΓΙΑ ΤΗΝ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ, ΤΗΝ
ΑΝΑΡΧΙΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟ**

**ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΗ LIBERTATIA
ΤΟΠΙΚΟΣ ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΣ ΑΘΗΝΑΣ
Α.Π.Ο. - Ο.Σ.**

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΝ ΕΛΕΥΘΕΡΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΧΩΡΟ ΦΑΒΕΛΑ Ο ΦΑΣΙΣΜΟΣ ΤΣΑΚΙΖΕΤΑΙ ΣΤΟΝ ΔΡΟΜΟ ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ ΤΟΥ ΑΓΩΝΑ

Την Κυριακή 25 Φεβρουαρίου ο Ελεύθερος Κοινωνικός Χώρος Φαβέλα έγινε στόχος μιας ακόμη δολοφονικής επίθεσης από τάγμα εφόδου της Χρυσής Αυγής. Μια οργανωμένη ομάδα οκτώ νεοναζί εισβάλλει στον χώρο με στείλιάρια και αναμμένους πυρσούς τραυματίζοντας πέντε αγωνιστές / αγωνίστριες και προκαλώντας φθορές στο εσωτερικό του χώρου. Μία επίθεση που τόσο ο τρόπος με τον οποίο εκδηλώθηκε όσο και τα λόγια που φώναξαν οι παρακρατικοί δολοφόνοι, μας φέρνει έντονες μνήμες, αφού σχεδόν ταυτίζονται με την επίθεση που δέχτηκε το στέκι Αντίπνοια τον Ιούνιο του 2008.

Η ανακίνηση του Μακεδονικού ζητήματος αποτελεί μια πρώτης τάξεως ευκαιρία για τις φασιστικές και νεοναζιστικές γκρούπες να επανεμφανιστούν στο κεντρικό πολιτικό πεδίο και να διοχετεύσουν εντός του κοινωνικού συνόλου τον ρατσισμό και την μισαλλοδοξία. Μέσα σε αυτό το κοινωνικό-πολιτικό πλαίσιο, και έχοντας την κάλυψη των συλλαλητηρίων, ξεκινάει μια σειρά επιθέσεων, μέσα σε σύντομο χρονικό διάστημα σε καταλήψεις, στέκια και ελεύθερους κοινωνικούς

χώρους. Η επίθεση στο Ε.Κ.Χ. Σχολείο και ο εμπρησμός της κατάληψης Libertatia στην Θεσσαλονίκη, η επίθεση στο Αυτοδιαχειριζόμενο Θέατρο Εμπρός και η αποτυχημένη απόπειρα εμπρησμού της Κατάληψη Λέλας Καραγιάννη 37 στην Αθήνα, καθώς και η δολοφονική επίθεση στον ελεύθερο κοινωνικό χώρο Φαβέλα στον Πειραιά είναι μια εικόνα από το τι θα επικρατήσει αν στο κοινωνικό πεδίο κυριαρχήσει ο εθνικισμός και ο φασισμός.

ΚΑΜΙΑ ΦΑΣΙΣΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΣΗ ΔΕΝ ΘΑ ΜΕΙΝΕΙ ΑΝΑΠΑΝΤΗΤΗ

Απέναντι στον φασισμό και στον πόλεμο που επιβάλλεται από την κυρίαρχη οικονομική και πολιτική ελίτ, ο κόσμος του αγώνα οφείλει να αντιπαρεταθεί οργανωμένα και μαζικά σε κεντρικό πολιτικό επίπεδο. Όστε να σπάσει τον μονόλογο που επιδιώκει να προωθηθεί από την εξουσία -όπως πέτυχαν οι σύντροφοι/σες που στάθηκαν απέναντι στα εθνικιστικά συλλαλητήρια σε Θεσ/νίκη και Αθήνα- και θέτοντας ως πρόταγμα τον διεθνισμό και τους κοινούς αγώνες των από τα κάτω όλου του κόσμου για την κατάργηση των επίπλαστων

διαχωρισμών, να βάλει αναχώματα στην επέλαση κράτους και κεφαλαίου.

Μέσα σε περιόδους συστημικής κρίσης είναι ολοένα και πιο επιτακτική η ανάγκη της οργανωσής μας στην βάση σε κάθε πεδίο της καθημερινότητας. Απέναντι στην φτώχεια και στην εξασθίωση η μόνη ρεαλιστική λύση των καταπιεσμένων και των εκμεταλλευομένων είναι η κοινωνική και ταξική αντεπίθεση. Έχοντας ως όραμα την κοινωνική επανάσταση, πορευόμαστε στον δρόμο για την ολοκληρωτική συντριβή του κρατικού-καπιταλιστικού συστήματος και την οικοδόμηση μιας κοινωνίας που θα βασίζεται στις αρχές της ισότητας, της αλληλεγγύης και της ελευθερίας.

ΥΠΕΡΑΣΠΙΖΟΜΑΣΤΕ ΣΥΛΛΟΓΙΚΑ ΚΑΙ ΜΑΧΗΤΙΚΑ ΤΙΣ ΑΥΤΟΟΡΓΑΝΩΜΕΝΕΣ ΔΟΜΕΣ ΑΓΩΝΑ ΚΡΑΤΟΣ, ΑΦΕΝΤΙΚΑ, ΦΑΣΙΣΤΕΣ Ο ΚΟΣΜΟΣ ΤΟΥ ΑΓΩΝΑ ΘΑ ΠΕΡΑΣΕΙ ΑΠΟ ΠΑΝΩ ΣΑΣ

στέκι Αντίπνοια

ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ ΑΠΟ ΤΗ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΜΑΣ ΣΤΗΝ ΠΟΡΕΙΑ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ ΣΤΟΝ ΕΚΧ "ΦΑΒΕΛΑ"

Την Παρασκευή 2/3 συμμετείχαμε στην αντιφασιστική πορεία αλληλεγγύης στον Ελεύθερο Κοινωνικό Χώρο «Φαβέλα» στον Πειραιά. Με τη στήριξη συντρόφων και συντροφισσών από τη συνέλευση αναρχικών για την κοινωνική και ταξική

χειραφέτηση, συγκροτήθηκε αναρχικό μπλοκ και πορευτήκαμε μαζί και με άλλους αγωνιστές/στριες στους δρόμους του Πειραιά. Με πανό που έγραφε «Καμία φασιστική επίθεση δεν θα μείνει αναπάντητη - Αλληλεγγύη στον ΕΚΧ «Φαβέλα», μοιράζοντας το κείμενο του στεκιού και με τρικάκια και συνθήματα καθ'όλη τη διάρκεια της διαδήλωσης.

Από το Εφετείο στη δίκη της Χ.Α τον Φλεβάρη του 2017 μέχρι τη διεθνιστική αντιφασιστική συγκέντρωση στα Προπύλαια τον Φλεβάρη του 2018 και από την πορεία για τα 5 χρόνια από τη δολοφονία του Σαχτζάτ Λουκμάν μέχρι την πορεία αλληλεγγύης στον ΕΚΧ «Φαβέλα», η απάντηση στην προώθηση του φασισμού και στις παρακρατικές ομάδες κρούσεις είναι μία. Η οργανωμένη, συλλογική και μαχητική αντιπαράθεση του κόσμου του αγώνα σε κάθε πεδίο με το κυρίαρχο σύστημα. Συνδέοντας το κάθε γεγονός με τη συνολική κίνηση κράτους και κεφαλαίου δημιουργούμε τους όρους για την κοινωνική και ταξική αντεπίθεση.

στέκι Αντίπνοια

ΣΑΧΤΖΑΤ ΛΟΥΚΜΑΝ ΕΝΑΣ ΑΠΟ ΜΑΣ!

Οι όλο και συχνότερες φασιστικές επιθέσεις σε στέκια και καταλήψεις αγώνα, σε αγωνιστές και αγωνίστριες της τελευταίας περιόδου, επιβεβαιώνουν πως το κρατικό-καπιταλιστικό σύστημα επανενεργοποιεί τον αντεπαναστατικό της βραχίονα. Η όξυνση των ενδοκαπιταλιστικών ανταγωνισμών, η ανατροπή παλαιότερων κρατικών και οικονομικών συμμαχιών και η δημιουργία νέων, η διεύρυνση των πολεμικών μετώπων, η προώθηση του εθνικισμού, η εξασθίωση και η φτωχοποίηση, η επίταση του ελέγχου και της επιτήρησης των κοινωνιών, οι εκατοντάδες χιλιάδες νεκροί και οι εκατομμύρια πρόσφυγες και μετανάστες, η ισοπέδωση ολόκληρων πόλεων και η πλήρης διάλυση των κοινωνιών αναδεικνύουν με τον πιο emphatic τρόπο πως το κρατικό-καπιταλιστικό σύστημα προκειμένου να ξεπεράσει τη σήψη του θα περάσει πάνω από τους εκμεταλλευόμενους και καταπιεσμένους. Όλα αυτά δεν είναι κάπου μακριά, δεν αφορούν κάποιους άλλους. Το ελληνικό κράτος συμμετέχει ενεργά στους σχεδιασμούς του ΝΑΤΟ για τις εξελίξεις στη Μέση Ανατολή και στα Βαλκάνια -με τελευταίο επεισόδιο την ονομασία της ΠΓΔΜ- και αποτελεί πυλώνα της αντι-προσφυγικής πολιτικής της Ε.Ε, ενώ ταυτόχρονα καλλιεργεί τον εθνικισμό, τον ρατσισμό, την μισαλλοδοξία και βαθαίνει την επιβολή του σύγχρονου ολοκληρωτισμού.

Σε αυτή την κατεύθυνση, της αφύπνισης των συντηρητικών ανακλαστικών της κοινωνίας και της συστράτευσής τους με τους αντικοινωνικούς σχεδιασμούς των από τα πάνω αλλά και της επιχείρησης τρομοκράτησης όσων αγωνίζονται, λειτουργούν και τα εθνικιστικά συλλαλητήρια της 21 Γενάρη

Συνέχεια στην επόμενη σελίδα

στη Θεσσαλονίκη και της 4ης Φεβρουαρίου στην Αθήνα. Η από κοινού παρουσία αριστερών, δεξιών και κεντρώων, πατριωτών, εθνικιστών, φασιστών, δημιούργησε τον απαραίτητο κυλό για να διαχυθεί το δηλητήριο του εθνικισμού και του μίσους αλλά και να βρουν τον απαραίτητο χώρο οι φασίστες για να επιτεθούν σε χώρους αγώνα (κατά τη διάρκεια του συλλαλητηρίου στην Θεσ/νίκη ομάδα νεοναζί βρήκε την ευκαιρία να επιτεθεί χωρίς επιτυχία στην κατάληψη "ΕΚΧ Σχολείο" και να κάψει την κατάληψη Libertatia και στις 4/2 στην Αθήνα αντίστοιχη ομάδα επιτέθηκε στο ελεύθερο αυτοδιαχειριζόμενο θέατρο Εμπρός και αποκρούστηκε από την περιφρούρηση του χώρου και να συνδράμουν τους κρατικούς μηχανισμούς στην καταστολή όσων αγωνίζονται και αντιστέκονται.

Η δολοφονία του Σαχτζάτ Λουκμάν, τον Γενάριο του 2013, αποτελεί το αποκορύφωμα των δεκάδων νεοναζιστικών επιθέσεων σε βάρος μεταναστών εκείνης της περιόδου και της επιχειρούμενης νομιμοποίησης της παρακρατικής βίας εναντίον των πιο περιθωριοποιημένων και αποκλεισμένων κομματιών της κοινωνίας. Οι νεοναζί Χρήστος Στεργιόπουλος και Διονύσης Λιακόπουλος αποτελούσαν κομμάτι των φασιστικών ταγμάτων εφόδου που είχαν ενεργοποιηθεί από το ίδιο το κράτος ώστε να αναχαιτιστεί το κύμα κοινωνικής οργής και αμφισβήτησης που πλημμύριζε τους δρόμους την προηγούμενη περίοδο, και είχαν τον ρόλο να επιβάλλουν τον φόβο και την τρομοκρατία στους εκμεταλλευόμενους και καταπιεσμένους. Ύστερα και από τη δολοφονία του Παύλου Φύσσα, τον Σεπτέμβριο του 2013, η τότε διαχείριση που επιλέχθηκε από κράτος και κυβέρνηση ήταν ο καθεστωτικός «αντί»φασισμός, προκειμένου να προλάβουν την κοινωνική έκρηξη και να αποπροσανατολίσουν την κοινωνία απ' το ότι κράτος και κεφάλαιο γεννούν τον φασισμό. Κορωνίδα του καθεστωτικού «αντί»φασισμού εκείνης της περιόδου αποτελεί η δίκη της Χ.Α., που εξελίσσεται μέχρι σήμερα και πρόκειται για μια δίκη παρωδία όπου επιχειρείται το ξέπλυμα καταρχήν των ίδιων των αστικών θεσμών, αλλά και της ίδιας της Χ.Α.. Πρωτεύον κρατικός στόχος είναι η επανανομιμοποίηση του ίδιου του συστήματος μέσα από την επιβολή της «δημοκρατικής ομαλότητας» και της εδραίωσης της θεωρίας των δύο άκρων. Στη συγκεκριμένη δικογραφία περιλαμβάνεται μαζί με τη δολο-

φονία του Παύλου Φύσσα, την επίθεση στο αναρχικό-αντιεξουσιαστικό στέκι Αντίπνοια και πλειάδα άλλων επιθέσεων σε χώρους αγώνα και αγωνιστές και η δολοφονία του Σαχτζάτ Λουκμάν.

Μπορεί για την αστική δικαιοσύνη οι επιθέσεις εις βάρος μεταναστών και οι δολοφονίες τους να περνάνε στα «ψιλά». Για εμάς όμως είναι χρέος και πολιτική ευθύνη να αναδείξουμε την κεντρικότητα της δολοφονίας ενός μετανάστη από φασίστες, γιατί ο Σ. Λουκμάν ήταν ένας από τους εκμεταλλευόμενους και καταπιεσμένους, ήταν ένας από εμάς.

Έχοντας την αντίληψη πως δεν αφήνουμε σπιθαμή γης στους φασίστες, πως δεν αφήνουμε κανένα πεδίο να κινούνται ανενόχλητοι - ούτε τις αίθουσες της αστικής δικαιοσύνης - επιλέξαμε εξ αρχής να καλούμε σταθερά τον κόσμο του αγώνα τόσο στην πορεία αντίστασης και μνήμης που οργανώνουμε κοινωνικές και πολιτικές δυνάμεις εδώ και πέντε χρόνια στη γειτονιά των Πετραλώνων όσο και στη δίκη των δύο νεοναζί δολοφόνων του Σ. Λουκμάν. Η εμπειρία έδειξε πως η δυναμική παρουσία δεκάδων αγωνιστών/στριών στα δικαστήρια από το 2014, η έκφραση της δίκαιης οργής απέναντι στους δύο φασίστες και η πολιτική ανάδειξη της δράσης των φασιστών, ανάγκασε την αστική δικαιοσύνη να αναγνωρίσει πρωτόδικα το ρατσιστικό κίνητρο της δολοφονίας και να τους καταδικάσει σε ισόβια κάθειρξη. Με το ίδιο σκεπτικό καλέσαμε εκ νέου σε αντιφασιστική συγκέντρωση στις 4 Οκτώβρη του 2017 στο εφετείο των Στεργιόπουλο και Λιακόπουλο. Μια συγκέντρωση που βρήκε απέναντί της πολυάριθμες αστυνομικές δυνάμεις, ως απόδειξη της διαρκούς υπεράσπισης των φασιστών από το κράτος αλλά και ως αποτέλεσμα της αποφασιστικότητας και μαχητικότητας που επέδειξαν αναρχικοί/ές, κομμουνιστές/στριες, αντιφασίστες/στριες απέναντι στα νεοναζιστικά τάγματα εφόδου τις ημέρες εκδίκασης της υπόθεσης του στεκιού Αντίπνοια στη δίκη της Χ.Α.

Απέναντι στη σταθερή ηριμοδότηση του ρατσισμού και της μισαλλοδοξίας, της διάχυσης του μίσους και της νομιμοποίησης της παρακρατικής δράσης των φασιστών, στέκεται και θα συνεχίσει να στέκεται ο κόσμος του αγώνα. Με την υπεράσπιση των χώρων αγώνα, με αντιφασιστικές περιπολίες, με συγκεντρώσεις και διαδηλώσεις δεν αφέθηκε και ούτε πρόκειται να αφεθεί κανένα πεδίο παρουσίας των φασιστών. Οι διεθνιστικές - αντιφασιστικές συγκεντρώσεις στην Καμάρα την Θεσσαλονίκη και στα Προπύλαια στην Αθήνα ενάντια στα εθνικιστικά συλλαλητήρια αποτελούν πηγή έμπνευσης και πίστης στον αγώνα. Ακόμα και όταν συστρατεύονται όλες οι αντιδραστικές δυνάμεις έγινε ξεκάθαρο πως θα βάζουμε διαρκώς φραγμό στην

προώθηση του φασιστικού λόγου. Η πορεία 2000 ατόμων, την επόμενη μέρα ως άμεση αντίδραση στον εμπρησμό της Libertatia, η μαζική πορεία αλληλεγγύης στον ΕΚΧ «Φαβέλα» στις 2/3 στον Πειραιά μετά την επίθεση από τάγμα εφόδου της Χ.Α. και η Πανβαλκανική πορεία αλληλεγγύης στη Libertatia και εναντίωσης στον εθνικισμό που πραγματοποιήθηκε στις 10/3 στη Θεσσαλονίκη με χιλιάδες συμμετέχοντες δίνουν ξεκάθαρο μήνυμα πως καμία φασιστική επίθεση δεν θα μένει αναπάντητη.

Απέναντι στο σάπιο κρατικό - καπιταλιστικό σύστημα, τον εθνικισμό, τον φασισμό και τον πόλεμο, χτίζουμε αναχώματα, σπάζοντας το μονόλογο του κράτους και των αφεντικών, διεκδικώντας την παρουσία μας στο κεντρικό πολιτικό πεδίο, εκεί όπου μπορούμε να υπερασπιστούμε ουσιαστικά τους χώρους μας, τις δομές μας, τους ίδιους μας τους εαυτούς. Απέναντι στον φασισμό και τον πόλεμο, που αποτελούν τη μόνη απάντηση ενός χρεοκοπημένου κρατικού - καπιταλιστικού συστήματος, προωθούμε τους διεθνιστικούς αγώνες των από τα κάτω, για την κατάργηση των επίπλαστων διαχωρισμών, των εθνών και των φυλών, οργανώνουμε την κοινωνική και ταξική αντεπίθεση, στην κατεύθυνση της συνολικής ανατροπής του κόσμου της εξουσίας και στην οικοδόμηση ενός κόσμου ισότητας, δικαιοσύνης, αλληλοβοήθειας, ελευθερίας.

ΣΑΧΤΖΑΤ ΛΟΥΚΜΑΝ ΓΙΑ ΠΑΝΤΑ ΖΩΝΤΑΝΟΣ - ΣΤΟ ΔΡΟΜΟ ΤΟΥ ΑΓΩΝΑ ΝΙΚΙΕΤΑΙ Ο ΦΑΣΙΣΜΟΣ ΚΑΜΙΑ ΣΠΙΘΑΜΗ ΓΗΣ ΣΤΟΥΣ ΦΑΣΙΣΤΕΣ

ΝΑ ΤΣΑΚΙΣΟΥΜΕ ΤΟ ΦΑΣΙΣΜΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΠΟΥ ΤΟΝ ΓΕΝΝΑ

αναρχικό-αντιεξουσιαστικό στέκι Αντίπνοια

ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΓΕΝΝΟΥΝ ΤΟΝ ΦΑΣΙΣΜΟ

Την τελευταία περίοδο, με αφορμή την ανακίνηση του μακεδονικού ζητήματος και τη διεξαγωγή των δύο εθνικιστικών συλλαλητηρίων στις 20/11 στη Θεσ/νίκη και στις 4/2 στην Αθήνα, κράτος και κεφάλαιο συσχέτισαν στην αφήγηση των συστημάτων αποκλεισμού της κοινωνίας, αποσκοπώντας στη συγκρότηση ενός εθνικιστικού και αντεπαναστασιακού πύλου. Ταυτόχρονα, μέσα σε αυτό το κλίμα μισαλλοδοξίας και ρατσισμού, συμμαχίες νεοναζί και τάγματα εφόδου της Χ.Α. εξαπολύουν από τότε μέτρα και σχέδια δεκάδες επιθέσεις σε καταλήψεις και χώρους αντίστασης επιχειρώντας να τρομοκρατήσουν τον κόσμο του αγώνα.

Απέναντι στον φασισμό και τον πόλεμο, που αποτελούν τη μόνη απάντηση του χρεοκοπημένου κρατικού - καπιταλιστικού συστήματος, προωθούμε τους διεθνιστικούς αγώνες των από τα κάτω, για την κατάργηση των επίπλαστων διαχωρισμών, των εθνών και των φυλών, οργανώνουμε την κοινωνική και ταξική αντεπίθεση, στην κατεύθυνση της συνολικής ανατροπής του κόσμου της εξουσίας και στην οικοδόμηση ενός κόσμου ισότητας, δικαιοσύνης, αλληλεγγύης, ελευθερίας.

ΚΑΜΙΑ ΚΡΑΤΙΚΗ ΚΑΙ ΠΑΡΑΚΡΑΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΣΗ ΔΕΝ ΘΑ ΜΕΙΝΕΙ ΑΝΑΠΑΝΤΗΤΗ ΣΑΧΤΖΑΤ ΛΟΥΚΜΑΝ - ΕΝΑΣ ΑΠΟ ΕΜΑΣ

Ο Σ. Λουκμάν δολοφονήθηκε τον Ιανουάριο του 2013, στα Άνω Πετράλωνα, από τους φασίστες Χ. Στεργιόπουλο και Δ. Λιακόπουλο. Στις 16/4 θα πραγματοποιηθεί η δίκη, σε δεύτερο βαθμό, των δύο νεοναζί. Η δολοφονία του Σ. Λουκμάν αποτέλεσε την κορύφωση των νεοναζιστικών επιθέσεων εις βάρος μεταναστών μιας ολόκληρης περιόδου. Μία περίοδος όπου τα παρακρατικά τάγματα εφόδου είχαν ενεργοποιηθεί μέχρις εκτάτης από το σύστημα, έχοντας την πλήρη κάλυψη και ανοχή της αστυνομίας, εξαπολύοντας δεκάδες επιθέσεις σε χώρους αγώνα και αγωνιστές φέρνοντας μέτρα και τη δολοφονία του Σ. Φύσσα το Σεπτέμβριο του 2013.

**Μικροφωνική/Συγκέντρωση: Πέμπτη 12/4, Προπύλαια 18:00
Συγκέντρωση: Δευτέρα 16/4, Εφετείο Αθηνών, 9:00**
ημέρα της δίκης των νεοναζί δολοφόνων του Σ. Λουκμάν

**ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΣΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ ΚΑΙ ΤΟΝ ΦΑΣΙΣΜΟ
ΘΑ ΣΤΑΘΕΙ Ο ΚΟΣΜΟΣ ΤΟΥ ΑΓΩΝΑ ΚΑΙ ΘΑ ΝΙΚΗΣΕΙ**

αναρχικό/αντιεξουσιαστικό στέκι Αντίπνοια, Προπύλαια Αναρχικών Κομμουνιστών Πετράλωνων, Κατάληψη Άλλων Χώρων 37, ορόφο Αδριατικής, Συνέλευση Αναρχικών για την Κοινωνική και Ταξική Χρηστήτητα, αντίρρηση

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΥΣ 92 ΔΙΩΚΟΜΕΝΟΥΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΚΑΤΑΛΗΨΗ ΤΗΣ VILLA AMALIAS

«Η διαρκώς κλιμακούμενη επίθεση των κυριάρχων πάνω στα στοιχειώδη δικαιώματα και τους όρους ζωής των από κάτω της κοινωνίας συνοδεύεται από την αντίστοιχη όξυνση και κλιμάκωση της κρατικής και παρακρατικής καταστολής των αντιστάσεων. Και ιδιαίτερα εκείνων των αντιστάσεων που δεν ελέγχονται και δεν περιορίζονται από τους θεσμούς, τους φορείς και τους παράγοντες του συστήματος, αλλά εκδηλώνονται ακηδεμόνευτα, επιχειρώντας το πέρασμα από την αυθόρμητη διαμαρτυρία και αγανάκτηση των καταπιεσμένων και εκμεταλλευόμενων ανθρώπων στη συνειδητή εξέγερση και την κοινωνική επανάσταση ως μοναδική διεξοδική απάντηση στην κρίση του συστήματος και την επίθεση της άρχουσας τάξης.

Οι καταλήψεις και γενικότερα οι αυτοδιαχειριζόμενοι χώροι είναι συγκεκριμένο κομμάτι της συνειδητής και αυτοοργανωμένης αντίστασης, και έχουν διαδραματίσει σημαντικό ρόλο στην ανάπτυξη και την εξέλιξη των ευρύτερων κοινωνικών αγώνων τις τελευταίες δεκαετίες. Για αυτό και βρίσκονταν πάντα στο στόχαστρο της κρατικής καταστολής και των παρακρατικών συμμοριών, και κατέχουν μια από τις πρώτες θέσεις στους κατασταλτικούς σχεδιασμούς του κράτους για το χτύπημα και την εξουδετέρωση των αντιστάσεων που ξεπηδούν από τα κάτω».

Κατάληψη ΛΚ37

Συγκεκριμένα, οι καταλήψεις στοχοποιούνται ως αναπόσπαστο κομμάτι των αυτοοργανωμένων κοινωνικών και ταξικών αγώνων αλλά και ως ορατά σημεία αναφοράς του αναρχικού -αντιεξουσιαστικού κινήματος. Για μας, αποτελούν εστίες ζωής και αγώνα για την κοινωνική επανάσταση, την αναρχία και τον ελευθεριακό κομμουνισμό.

Η ανακατάληψη της Villa Amalias τον Ιανουάριο του 2013 έρχεται σε μια περίοδο έντονης κρατικής επιθετικότητας, όταν, ιδιαίτερα μετά την κοινωνική εξέγερση του Δεκέμβρη του '08, η εξουδετέρωσή των καταλήψεων αποτέλεσε διακηρυγμένο στόχο της πολιτικής εξουσίας, στο πλαίσιο της αντιεξεγερτικής εκστρατείας του κράτους, ταυτόχρονα με την άγρια επίθεση σε ταξικούς αγώνες, σε απεργίες και διαδηλώσεις, αλλά και τα πογκρόμ εναντίον προσφύγων και μεταναστών. Μέσα σε αυτή την συνθήκη, από το καλοκαίρι του 2011 χτυπήθηκαν από τις κατασταλτικές δυνάμεις κατειλημμένοι χώροι αγώνα σε όλη την επικράτεια, ενώ τον χειμώνα του 2012-13 το κράτος κλιμάκωσε την επίθεσή του με τις εκκενώσεις της κατάληψης Villa Amalias το Δεκέμβρη του 2012 και της κατάληψης Πατησίων & Σκαρामαγκά το Γενάρη του 2013, ενώ στις 15 Γενάρη του 2013 ειδικές κατασταλτικές μονάδες εισέβαλαν στην κατάληψη Λέλας Καραγιάννη 37.

Η αιφνιδιαστική κίνηση ανακατάληψης της φρουρούμενης από τα ΜΑΤ Villa Amalias το πρωί της 9ης Γενάρη 2013 από 92 συντρόφους και συντρόφισσες, ταυτόχρονα με την κατάληψη των γραφείων της κυβερνητικής τότε ΔΗΜΑΡ, έστειλε ένα ηχηρό μήνυμα. Έκανε ξεκάθαρο στο κράτος πως οι καταλήψεις δεν παραδίνονται και ότι η καταστολή δεν είναι ικανή να τρομοκρατήσει και να αποθαρρύνει όσους αγωνίζονται, αποτελώντας έτσι έμπνευση για να κατέβουν στους δρόμους εκατοντάδες αντιστεκόμενοι.

Σήμερα, μέσα στο περιβάλλον της έντασης των πολιτικών φτωχο-

ποίησης και εξαθλίωσης της κοινωνίας και λεηλασίας κάθε σπιθαμής γης, αυτή η κατασταλτική επίθεση συνεχίζεται από την κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, η οποία μην αντιπροσωπεύοντας ποτέ τίποτε άλλο από μια προσπάθεια ανανέωσης της νομιμοποίησης του καθεστώτος σε συνθήκες γενικευμένης συστημικής κρίσης επιδίδεται εξαρχής στην απροκάλυπτη στοχοποίηση και εγκληματοποίηση όσων εξακολουθούν να αγωνίζονται αυτοοργανωμένα και ακηδεμόνευτα από τα κάτω. Από το 2015 και μέχρι σήμερα σημειώνονται εκκενώσεις καταλήψεων που λειτουργούν ως αυτοοργανωμένα κοινωνικά και πολιτικά εγχειρήματα και ως χώροι στέγασσης προσφύγων και μεταναστών σε Αθήνα, Θεσσαλονίκη, Γιάννενα, Λάρισα, Βόλο κ.α., οι οποίες συνοδεύονται από συνεχή συκοφαντικά δημοσιεύματα στον Τύπο, εξαγγελίες κρατικών αξιωματούχων για νέες εκκενώσεις, καθώς και από την «συμπληρωματική» δράση παρακρατικών ναζιστικών συμμοριών που εξαπολύουν δολοφονικές και εμπρηστικές επιθέσεις, με την κάλυψη και την ανοχή της αστυνομίας.

Χαρακτηριστικός είναι ο εμπρησμός της κατάληψης Libertatia και η επίθεση στον Ελεύθερο Κοινωνικό Χώρο Σχολείο στη Θεσσαλονίκη κατά τη διάρκεια του εθνικιστικού συλλαλητηρίου, την ώρα που σύντροφοι και συντρόφισσες έστηναν στους δρόμους της πόλης αναχώματα στο ρατσιστικό και εθνικιστικό παραλήρημα που ενορχήστρωνε το βαθύ κράτος και οι εφεδρείες του, όπως και η επίθεση στο Ελεύθερο Αυτοδιαχειριζόμενο Θέατρο ΕΜΠΡΟΣ την ημέρα του εθνικιστικού συλλαλητηρίου στην Αθήνα, όπως επίσης και η δολοφονική επίθεση τραμπούκων της χρυσής αυγής στον Ε.Κ.Χ. Φαβέλα στον Πειραιά. Και ενδεικτικό της απροκάλυπτης παρακρατικής δράσης τέτοιων συμμοριών αποτελεί η πρόσφατη δημοσιοποίηση στον Τύπο τηλεφωνικών συνομιλιών μεταξύ μελών τους, οι οποίες βρίσκονταν σε γνώση της αστυνομίας, όπου ακούγονται να σχεδιάζουν επιθέσεις σε κατειλημμένους χώρους, όπως η εμπρηστική απόπειρα σε βάρος της κατάληψης Λέλας Καραγιάννη 37, που πραγματοποιήθηκε στις 13 Φλεβάρη.

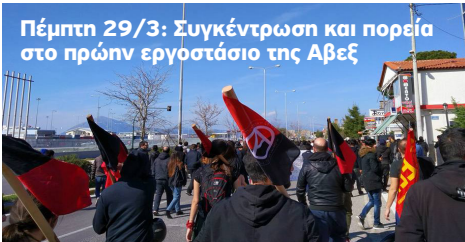
Μέσα σε αυτή την πραγματικότητα, το μήνυμα της μαχητικότητας και της αποφασιστικότητας των συντρόφων και των συντροφισσών που πριν από τέσσερα χρόνια ανακατέλαβαν τη Villa Amalias, στο βαθμό που αποτελεί ζωντανή παρακαταθήκη του αγώνα και εφελτήριο για τη συνέχιση του, αλλά και συλλογική εμπειρία που αναδεικνύει την ανάγκη της ακόμα μεγαλύτερης εμβάθυνσης, πλαισίωσης και οργάνωσής του σε κάθε μέτωπο της κοινωνικής ζωής, δεν ανήκει στο παρελθόν. Ανήκει σε όσες και όσους απέναντι στο μονόλογο της κρατικής προπαγάνδας, του εθνικιστικού παραλήρηματος και του κοινωνικού κανιβαλισμού, προτάσσουν και πραγματοποιούν την αλληλεγγύη, την αυτοοργάνωση και την αντίσταση, συμποτάροντας έτσι τους σχεδιασμούς της κοινωνικής και ταξικής ειρήνευσης, της παραίτησης και της υποταγής. Ανήκει σε όλους εκείνους και εκείνες που αγωνίζονται σήμερα ενάντια στο κράτος, τα αφεντικά και τους λακέδες τους, σε όλους εκείνους που μέσα από καταλήψεις, αυτοοργανωμένους χώρους, συνελεύσεις γειτονιάς, σωματεία βάσης και πολιτικές συλλογικότητες κρατούν ανοικτό το δρόμο για την κοινωνική και ταξική αντεπίθεση.

**ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΣΤΗΝ ΚΡΑΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ, ΤΙΣ
ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΕΣ ΕΙΣΒΟΛΕΣ ΚΑΙ ΤΙΣ ΦΑΣΙΣΤΙΚΕΣ ΕΠΙΘΕΣΕΙΣ**

**ΚΑΜΙΑ ΠΑΡΑΔΟΣΗ – ΚΑΜΙΑ ΑΝΑΚΩΧΗ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΥΤΟΟΡΓΑΝΩΣΗ – ΤΑΞΙΚΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ –
ΜΑΧΗΤΙΚΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ**

Σύντροφοι-ισσες από την ΛΚ37
που συμμετείχαμε στην ανακατάληψη της Villa Amalias

Πέμπτη 29/3: Συγκέντρωση και πορεία στο πρώην εργοστάσιο της Αβέξ

Τα καταστρεπτικά αποτελέσματα των πολεμικών σταυροφοριών και της έντασης της λεηλασίας της καπιταλιστικής περιφέρειας είναι η αποσάθρωση κάθε έννοιας κοινωνικής ζωής και ύπαρξης στη Μέση Ανατολή όπου ο πόλεμος έχει σαρώσει τους τοπικούς πληθυσμούς. Αυτά ακριβώς τα αποτελέσματα έχουν ως συνέπεια εκατομμύρια ξεριζωμένοι και απελπισμένοι άνθρωποι να επιχειρούν με κάθε τρόπο τη φυγή και την είσοδο στην Ευρώπη.

Το ελληνικό κράτος, ως νοτιοανατολικό άκρο-σύνορο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, λειτουργεί ως ένα είδος στρόφιγγας μέσω της οποίας τα ευρωπαϊκά κράτη ρυθμίζουν τις προσφυγικές και μεταναστευτικές ροές σύμφωνα με τις ανάγκες των αφεντικών, αλλά και με γνώμονα ευρύτερες πολιτικές σκοπιμότητες. Ανάλογα με τους πολιτικούς και οικονομικούς συσχετισμούς, είτε χρησιμοποιούν τους μετανάστες ως φθηνό και εύκολα αναλώσιμο εργατικό δυναμικό όταν τους χρειάζονται είτε τους εγκλωβίζουν στο εσωτερικό του κράτους εισόδου -του ελληνικού στη μεγάλη πλειοψηφία των περιπτώσεων- στο οποίο δημιουργείται μια αποθήκη εκατοντάδων χιλιάδων ανθρώπων που διαβιούν σε συνθήκες απόλυτης εξαθλίωσης, βρίσκονται αντιμέτωποι με την κατασταλτική μανία του κράτους και υφίστανται το ρατσιστικό μένος των φασιστικών και παρακρατικών συμμοριών. Αρκετοί από αυτούς στοιβάζονται για μήνες σε στρατόπεδα συγκέντρωσης, χωρίς στην πραγματικότητα να έχουν διαπράξει κανένα συγκεκριμένο αδίκημα, παρά μόνο επειδή δεν διαθέτουν νόμιμη άδεια διαμονής στη χώρα.

Το λιμάνι της Πάτρας, ως πύλη εξόδου προς τον “καπιταλιστικό παράδεισο” της Δύσης, αποτελεί εδώ και δεκαετίες διαρκές σημείο αναφοράς και συγκέντρωσης για τους μετανάστες και τους πρόσφυγες που αναζητούν ένα καλύτερο μέλλον. Εδώ και αρκετό καιρό, ανάμεσα στα μισογκρεμισμένα ντουβάρια και τα σκουριασμένα μηχανήματα των εγκαταλελειμμένων εργοστασίων της νότιας παραλιακής ζώνης (Αβέξ, λαδόπουλος, Πειραική-Πατραϊκή), απέναντι από το νέο λιμάνι, μερικές εκατοντάδες άνθρωποι προσπαθούν με όσα μέσα διαθέτουν να οργανώσουν την καθημερινότητα τους και παράλληλα να περιμένουν την κατάλληλη ευκαιρία για να περάσουν σε κάποιο καράβι που κατευθύνεται προς την καπιταλιστική Δύση.

Μέσα σ’ αυτήν την καθημερινότητα, οι μετανάστες έχουν να αντιμετωπίσουν μια πολεμική συνθήκη που καλλιεργείται έντεχνα από ένα μέτωπο τοπικών και κεντρικών φορέων που έχουν βαλθεί να τους εξοντώσουν. Η

Ενάντια στην επικείμενη επιχείρηση-σκούπα σε βάρος των προσφύγων και των μεταναστών σε Αβέξ και Λαδόπουλο

αστυνομία, τα μέσα ενημέρωσης, το Λιμενικό Σώμα και ο Οργανισμός Λιμένος, έχοντας τις δικές τους βλέψεις για την αξιοποίηση της περιοχής απέναντι από το νέο λιμάνι και μη βλέποντας σε καμιά περίπτωση με καλό μάτι την παρουσία των μεταναστών εκεί, έχουν ξεκινήσει μια ολοένα και εντεινόμενη στρατηγική εκδίωξης τους. Τα καθημερινά κυνηγητά, οι φυλοδαρμοί και τα βασανιστήρια, οι ταπεινώσεις και οι εξευτελισμοί, οι επιχειρήσεις “σκούπα”, εκτεταμένες ή μη, είναι η πραγματικότητα των μεταναστών που ζουν στην περιοχή. Χαρακτηριστικά αναφέρουμε τον πρόσφατο σοβαρό τραυματισμό με μαχαίρι 14χρονο μετανάστη από λιμενόμπατσους στις αρχές Μάρτη.

Παράλληλα, η σημερινή πολιτική διαχείριση, αφού πάτησε πάνω στο φθηνό εμπόριο ελπίδας για να συνεχίσει να επιβάλλει τις πολιτικές λεηλασίας της κοινωνικής βάσης, όπως και όλες οι προηγούμενες κυβερνήσεις, κινήθηκε ακριβώς στην ίδια αντιμεταναστευτική άσκηση πολιτικής σε συνεργασία πάντα με τους διεθνείς μηχανισμούς (NATO, frontex, ΕΕ). Αφού διέσπειρε παντού στην ελλαδική επικράτεια στρατόπεδα συγκέντρωσης για τους πρόσφυγες και τους μετανάστες, συνεχίζει να τους στοιβάζει εκεί, επιχειρώντας μάλιστα να αντιστρέψει την πραγματικότητα, προπαγανδίζοντας την καταλληλότητα των συνθηκών διαβίωσης σε μέρη όπου υφίστανται τον εγκλεισμό, την καταστολή, τον εξευτελισμό της αξιοπρέπειας τους.

Μέσα σε αυτό το πολιτικό πλαίσιο, και πλήρως εναρμονισμένη με το αντιμεταναστευτικό κλίμα που σταδιακά καλλιεργούν ξανά στην πόλη οι τοπικοί φορείς, τα μέσα ενημέρωσης, τα οικονομικά συμφέροντα του ΟΛΠΑ Α.Ε. και οι φασιστικές συμμορίες, μια σειρά από “επιτροπές κατοίκων” των νότιων διαμερισμάτων καλούν σε δημόσια συγκέντρωση ενάντια στην παρουσία μεταναστών στην νότια παραλιακή ζώνη. Μια συγκέντρωση που έχει ξεκάθαρα ρατσιστικά και ξενοφοβικά κίνητρα. Στρώνουν έτσι το έδαφος για την εφαρμογή στο αμέσως επόμενο διάστημα της -ήδη ανακοινωμένης από την κεντρική κυβέρνηση- επιχείρησης -“σκούπα” σε βάρος των προσφύγων και των μεταναστών, προμοτάροντας επιπλέον τη δράση των φασιστικών συμμοριών και των κατασταλτικών μηχανισμών.

Από την πλευρά μας, ως αναρχικοί, σκεκόμαστε ενάντια στην ποινικοποίηση των ανθρώπων και στην απαγόρευση της ελεύθερης μετακίνησής τους. Δεν αναγνωρίζουμε σε κανένα κράτος το δικαίωμα επιβολής κάθε είδους διαχωριστικών ορίων και επίπλαστων διαχωρισμών μεταξύ των ανθρώπων στη βάση του φύλου, της φυλής, της καταγωγής, της θρησκείας κ.ο.κ. Η απάντησή μας στο κράτος και τα αφεντικά πρέπει να είναι η συλλογικοποίηση των αντιστάσεων μας, η συνειδη-

τοποίηση της κοινής μας θέσης -ντόπιων και μεταναστών- η αλληλοβοήθεια και ο αλληλοσεβασμός, χωρίς πλαστούς διαχωρισμούς (έθνος-φυλή, νόμιμος-παράνομος).

Θα σταθούμε μαζί με τους μετανάστες και τους πρόσφυγες απέναντι σε όποιον επιχειρήσει να κινηθεί εναντίον τους και να ξεράσει το ρατσιστικό του δηλητήριο. Απέναντι σε όποιον προσπαθήσει να στήσει εθνικιστικά πογκρόμ με αφορμή τον εγκλωβισμό των μεταναστών στην περιοχή. Μαζί με τους μετανάστες θα αγωνιστούμε για ζωή με αξιοπρέπεια και δε θα αφήσουμε σπιθαμή γης σε κάθε εχθρό της ελευθερίας. Η καθημερινότητα των μεταναστών και των προσφύγων θα συνεχιστεί ανεμπόδιστα σε ΑΒΕΞ, Λαδόπουλο και όπου αλλού επιθυμούν.

Απέναντι στην προσπάθεια κατακερματισμού των καταπιεσμένων, να απαντήσουμε με ταξική αλληλεγγύη. Για τη δημιουργία ταξικών και κοινωνικών σχέσεων ντόπιων και μεταναστών και για την ανάπτυξη ενός συλλογικού αγώνα ενάντια στους καθημερινούς μας δυνάστες... ας τσακίσουμε τον κοινωνικό κανιβαλισμό και τους μηχανισμούς που τον γεννάνε... για έναν κόσμο ισότητας, αλληλεγγύης κι ελευθερίας.

**Ενάντια στο φασισμό, το ρατσισμό και τον κοινωνικό κανιβαλισμό
Ενάντια στον πόλεμο, τα σύνορα και τον σύγχρονο ολοκληρωτισμό**

ΚΟΙΝΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΝΤΟΠΙΩΝ ΚΑΙ ΜΕΤΑΝΑΣΤΩΝ ΓΙΑ ΕΝΑΝ ΚΟΣΜΟ ΙΣΟΤΗΤΑΣ, ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ ΚΑΙ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ

αναρχική ομάδα “δυσήνιος ίππος”-μέλος της Αναρχικής Πολιτικής Οργάνωσης

ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΤΟ ΑΦΡΙΝ

"Και στον πόλεμο "όλα για όλα" κουβαλούσα πολυβόλα
να σκοτώνονται οι λαοί για τ' αφέντη το φαί."

Τις τελευταίες μέρες στην περιοχή της αιματοκυλισμένης από τον εμφύλιο πόλεμο Συρίας ξεδιπλώνεται η ολομέτωπη επίθεση του τουρκικού κράτους στο κουρδικό καντόνι του Αφρίν, το οποίο παραμένει πολιορκημένο χωρίς είδη πρώτης ανάγκης. Μία στρατιωτική επιχείρηση που έχει ξεκινήσει δυο μήνες νωρίτερα εναντίον των απελευθερωμένων εδαφών των Κούρδων στην Ροζάβα, με τη υλική και έμπυση υποστήριξη του τουρκικού στρατού και των μισθοφορικών τμημάτων του FSA. Η επέμβαση αυτή είχε ήδη προοικονομηθεί από το τουρκικό κράτος, ήδη από την περίοδο της επέμβασης στην περιοχή της Μανbij που βρίσκεται υπό κουρδικό έλεγχο και την κατάληψη εδαφών από τον τουρκικό στρατό τμήματος της βόρειας Συρίας (βόρεια του Χαλέπι).

Είναι εμφανές ότι πριν καλά καλά πηχθεί πλήρως εδαφικά ο ISIS, έχει δρομολογηθεί ο δεύτερος κύκλος πολεμικών συγκρούσεων ο οποίος αναμένεται να είναι και πιο αδυσώπητος. Τα στρατόπεδα αναδιατάσσονται, παλιές συμμαχίες ανανεώνονται ή μετασχηματίζονται σε ευκαιριακά νέες (σύγκλιση συμφερόντων Τουρκίας-Ιράν-Ρωσίας). Μέσα σε αυτό το πλαίσιο αναπτύσσεται μία διαρκώς κλιμακούμενη

ένταση, η οποία απεικονίζει τη σύγκρουση των διακρατικών συμφερόντων (ενεργειακοί πόροι, γεωστρατηγική ενίσχυση του κάθε «παίκτη» στη διεθνή σκακιέρα κλπ). Στο προσκήνιο έρχονται εκ νέου милитаристικοί σχεδιασμοί, «θερμά» στρατιωτικά επεισόδια (δηλαδή πολεμικές συγκρούσεις), όλα στο βωμό του χρήματος και της κατοχύρωσης ισχύος του κάθε κράτους. Αυτή η κατάσταση αντανακλάται και στο εσωτερικό των κοινωνιών, όπου αφενός στη Δύση με το πρόσχημα της ασφάλειας από τις τρομοκρατικές επιθέσεις του ISIS έχει αναπτυχθεί πολιτική ελέγχου και περιστολής των δικαιωμάτων, αφετέρου στο ολοκληρωτικό Τουρκικό κράτος έχει εδραιωθεί μία κατάσταση Εκτάκτου Ανάγκης ακόμη πιο οξυμένη με περιστολή της ελευθερίας έκφρασης, διωγμούς, φυλακίσεις ακόμη και ωμές στρατιωτικές επεμβάσεις στο εσωτερικό της εναντίον όσων δεν ευθυγραμμίζονται με την γραμμή του τουρκικού κράτους. η κατάσταση συνεχούς αποσταθεροποίησης που επικρατεί στην Τουρκία προοικονομίζει τον τρίτο παγκόσμιο πόλεμο στον οποίο αναφέρεται πλέον ανοιχτά ο "κατά τα άλλα τρελός ηγετίσκος" Ερντογάν, ενώ με τρελή ταχύτητα οι Η.Π.Α με την Δύση δημιουργούν ένα ψυχρό διπλωματικό επισόδειο, στον μεγαλύτερο πάντα εχθρο τους την Ρωσία, που συντάσσεται με το άλλο μπλοκ δυνάμεων. Φυσικά και το ελληνικό κράτος τρώει ένα κομμάτι από αυτήν την πίτα, αναβαθμίζοντας το πολεμικό ναυτικό του που συνοδεύει πλέον τα αμερικανικά πλοία στις αποβάσεις τους στην Μεσόγειο, δίνοντας φυσικά υπόσχεση στο μέλλον για δύο ακόμα βάσεις στο ΝΑΤΟ (Έβρος, Σύρος).

Στην κατεύθυνση αυτή, τροφοδοτούνται από την κυριαρχία οι εθνικιστικές ρητορικές, ώστε να κατασκευαστούν οι εχθροί του κάθε «έθνους», οι «Άλλοι», από την άλλη πλευρά των συνόρων, επιχειρώντας να ταυτιστούν τα συμφέροντα των καταπιεσμένων με τις επιταγές του εκάστοτε κράτους. Το διαιρεί και βασίλευε, ο εύκολος τρόπος να σφαγιάζονται την μέρα οι πληβείοι

και να αφήνουν τους δυνάστες τους, τα κράτη και το κεφάλαιο να κερδοσκοπούν στις πλάτες τους. Για την ενδυνάμωση αυτής της αφήγησης κατασκευάζεται και ο εσωτερικός εχθρός: ο μετανάστης/πρόσφυγας, ο αναρχικός, ο κομμουνιστής, ο ομοφυλόφιλος, ο κατατρεγμένος, όσοι δεν «κολλάνε» στην εθνικιστική ρητορική του κράτους και του κεφαλαίου. Συνεπώς όταν το εργατικό δυναμικό περισσεύει κλείνει η στρόφιγγα απορρόφησης του, και τότε ο εθνικισμός αποχαλινάγεται και ενεργοποιείται δυναμικά από το κράτος και το κεφάλαιο.

Καταδεικνύεται ότι πλέον ο καπιταλισμός δεν έχει τίποτα άλλο να υποσχεθεί πέρα από τον όλεθρο, την καταστροφή, τον πόλεμο, το «μικρότερο κακό» προκειμένου να ανανεώσει την κυριαρχία του και την επιβίωσή του. Αυτή είναι η ουσία του σύγχρονου ολοκληρωτισμού. Κοινωνίες εκτάκτου ανάγκης, κρατικοκαπιταλιστική αναδιάρθρωση με τα πληθειακά στρώματα να γίνονται κρέας για τις μηχανές ανάπτυξης του καπιταλισμού και της κερδοφορίας του κεφαλαίου (ντόπιου και πολυεθνικού) και να αντιμετωπίζονται ως απλά αριθμοί στις στατιστικές οικονομικής ανάπτυξης του κεφαλαίου, αντιμετωπίζοντας είτε το χάσμα της ανεργίας είτε συνθήκες εργασιακού μεσαίωνα-γαλέρας. Απέναντι σε αυτό το ασφυκτικό περιβάλλον, οι πληβείοι αυτού του κόσμου δεν έχουν τίποτα καλό να προσμένουν.

Εμείς, ενάντια σε όλο αυτόν τον όλεθρο προτάσσουμε τον διεθνισμό δηλαδή τον αγώνα ενάντια στον εθνικισμό, την ενδυνάμωση των αγώνων και των αντιστάσεων στον πόλεμο, την εξαθλίωση και τον συγχρόνο ολοκληρωτισμό.

ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΤΟ ΑΦΡΙΝ

ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΚΑΙ ΑΓΩΝΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ, ΤΗΝ ΑΝΑΡΧΙΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΚΟ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟ

Συλλογικότητα για τον κοινωνικό αναρχισμό
Μαύρο & Κόκκινο, μέλος της Α. Π.Ο. -Ο.Σ.-

ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΟΡΕΙΑ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ ΣΤΟ ΑΦΡΙΝ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ, ΣΤΙΣ 20 ΜΑΡΤΗ

Την Τρίτη 20 Μαρτίου πραγματοποιήθηκε συγκέντρωση και πορεία ως ένδειξη αλληλεγγύης στο Αφρίν. Καθ' όλη τη διάρκεια της πορείας υπήρχε έντονος παλμός, φωνάζονταν συνθήματα διεθνιστικής αλληλεγγύης στην Κουρδική αντίσταση (Νίκη

στα όπλα των Κούρδων ανταρτών – πόλεμο στον πόλεμο των αφεντικών, Γάζα – Αφρίν – βουνά του Μεξικού Μια μέρα η εξέγερση θα βρίσκεται παντού) και πετάγονταν τρικάκια.

Όταν η πορεία έφτασε στην πλατεία Συντάγματος την περίμεναν και την χαιρέτισαν με υψωμένες γροθιές και συνθήματα οι Κούρδοι πολιτικοί πρόσφυγες-απεργοί πείνας από την Κυριακή 18/3, ημέρα εισβολής και ολοκληρωτικής κατάληψης από τις τουρκικές ένοπλες δυνάμεις και τους τζιχαντιστές του FSA, του αναχώματος ελπίδας, του Αφρίν. Στο ύψος της τουρκικής πρεσβείας, (όπως ήταν αναμενόμενο) κλούβες είχαν αποκλείσει την προσέγγιση της πρεσβείας και η πορεία στάθηκε στο φραγμό για αρκετή ώρα φωνάζοντας συνθήματα.

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΗΝ ΚΟΥΡΔΙΚΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ ΝΙΚΗ ΣΤΗΝ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΗΜΕΝΗ ΡΟΤΖΑΒΑ

αναρχική συλλογικότητα Όμικρον72 - Μέλος της Αναρχικής Πολιτικής Οργάνωσης | Ομοσπονδία Συλλογικοτήτων|

ΔΙΕΘΝΙΣΤΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ ΚΑΙ ΤΟΝ ΣΥΓΧΡΟΝΟ ΟΛΟΚΛΗΡΩΤΙΣΜΟ

Στις 24/3 πραγματοποιήθηκε και δεύτερη πορεία αλληλεγγύης στο Αφρίν στην οποία κάλεσε και συμμετείχε η Συνέλευση Αναρχικών για την Κοινωνική και Ταξική Χειραφέτηση. Η πορεία ξεκίνησε από τα Προπύλαια και συνέχισε μέχρι την Πρεσβεία της Τουρκίας.

ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ ΣΤΟ ΓΕΡΜΑΝΙΚΟ ΠΡΟΞΕΝΕΙΟ ΣΤΗΝ ΠΑΤΡΑ

Το πρωί της Τετάρτης 21 Μάρτη πραγματοποιήσαμε παρέμβαση στο Γερμανικό προξενείο που βρίσκεται στον πεζόδρομο της Τριών Ναυάρχων στην Πάτρα. Γράψαμε στην είσοδο το σύνθημα “Νίκη στην Κουρδική Αντίσταση”, ενώ πετάξαμε κόκκινες μπογιές στην πρόσοψη και τρικάκια στον περιβάλλοντα χώρο του πεζόδρομου.

Στον πόλεμο που διεξάγει το ολοκληρωτικό κράτος της Τουρκίας στη Ροτζάβα συμμετέχει και το γερμανικό κράτος:

- με την παροχή υποστήριξης σε πολεμικό υλικό
- με τη σχεδιαζόμενη κατασκευή μεγάλων μονάδων της γερμανικής πολεμικής βιομηχανίας στην Τουρκία για την κατασκευή αρμάτων μάχης
- με την ανάπτυξη συστημάτων της γερμανικής αεράμυνας στο μήκος των τουρκοσυριακών συνόρων
- με τις διαρκείς πτήσεις της γερμανικής πολεμικής αεροπορίας πάνω από τη Βόρεια Συρία, τα δεδομένα των οποίων χρησιμοποιούνται για να καθοδηγούνται οι βομβαρδισμοί της τούρκικης αεροπορίας και οι χερσαίες πολεμικές επιχειρήσεις των τζιχαντιστών του FSA.

Παράλληλα, μέσα από τις διώξεις των τούρκων και κούρδων αγωνιστών και την αναβάθμιση του κατασταλτικού και νομοθετικού οπλοστασίου στο εσωτερικό του, το γερμανικό κράτος συμβάλλει στην εγκληματοποίηση και την ποινικοποίηση της αντίστασης στον ευρωπαϊκό χώρο.

Όντας βασικό μέλος του δυτικού μπλοκ κυριαρχίας, έχει αμέριστη ευθύνη για την ανοχή και τη συναίνεση όλων των διακρατικών ιμπεριαλιστικών μηχανισμών (NATO, ΕΕ) στη γενοκτονία που υλοποιεί το ολοκληρωτικό κράτος της Τουρκίας στις κουρδικές περιοχές.

Ενάντια στον πόλεμο και το σύγχρονο ολοκληρωτισμό

Αλληλεγγύη στην κούρδικη αντίσταση –

Νίκη στην επαναστατημένη Ροτζάβα

Διεθνιστικοί αγώνες για την κοινωνική επανάσταση, την αναρχία και τον ελευθεριακό κομμουνισμό

αναρχική ομάδα “δυσήνιος ίππος” & συντρόφισσες – σύντροφοι

Οι διακρατικοί ανταγωνισμοί (στη γειτονιά μας) από ταξική σκοπιά

Η εποχή της σύγχρονης καπιταλιστικής κρίσης συνοδεύεται από μια συνεχή και αυξανόμενη ένταση των διακρατικών ανταγωνισμών στην περιοχή της Ανατολικής Μεσογείου, της Μέσης Ανατολής και των Βαλκανίων. Είναι χρέος μας ως πολιτικά οργανωμένο τμήμα του νεοπρολεταριάτου να μελετάμε, να αναλύουμε και να κατανοούμε τις αφετηρίες και τις πολιτικές επιδιώξεις που κρύβονται πίσω από την ένταση αυτή, ώστε να μπορούμε να αρθρώσουμε λόγο και πράξη ενάντια στην κυρίαρχη ιδεολογία της ντόπιας αστικής τάξης, και στον αντίποδα να είμαστε σε θέση να προτάσσουμε τη διεθνιστική αλληλεγγύη μεταξύ των νεοπρολετάρियों του κόσμου αυτού.

Αναγνωρίζουμε ότι η αντίθεση ΗΠΑ-Ρωσίας είναι η κυρίαρχη σήμερα και είναι αυτή που παράγει τις επιμέρους εντάσεις στην ευρύτερη περιοχή. Από την Ουκρανία μέχρι

τη Συρία δημιουργείται αυτήν την περίοδο το πεδίο μιας ευρείας κλίμακας αντιπαράθεσης μεταξύ δύο πολιτικοστρατιωτικών υπερδυνάμεων. Μέσα στο πλαίσιο αυτό, περιφερειακές δυνάμεις προσπαθούν να ισχυροποιήσουν τη θέση τους είτε παρέχοντας περεταίρω εκδουλεύσεις στον ιμπεριαλιστικό πόλο που είναι προσδεμένες, είτε επιδεικνύοντας αναθεωρητικές τάσεις χωρίς, ωστόσο, αυτό να αποτυπώνεται μέχρι σήμερα ως ρήξη με τις ισχύουσες συμμαχίες.

Το NATO ως διακρατική συμμαχία, φύσει επιθετική, με κυρίαρχη δύναμη τις ΗΠΑ, επιχειρεί εκ νέου να ισχυροποιήσει την παρουσία του στη βαλκανική χερσόνησο έναντι της Ρωσίας με στόχο να στηθεί ένα αραγές φιλοδυτικό μέτωπο. Βασικό εμπόδιο στην πραγμάτωση του στόχου αυτού είναι οι ντόπιες, ήσσονος σημασίας, διακρατικές αντιθέσεις μεταξύ των βαλκανικών κρατών. Στην Ελλάδα, αυτές οι αντιθέσεις παίρνουν σάρκα και οστά με διάφορες αφορμές (ζήτημα της ονομασίας της Μακεδονίας, η «Βόρεια Ήπειρος», ο καθορισμός της Α.Ο.Ζ. στα σύνορα με την Αλβανία). Να τονιστεί ότι σε άλλες περιόδους, ανάλογα με τις ισχύουσες συνθήκες και το συσχετισμό δυνάμεων, τέτοια «ανοικτά ζητήματα» υποδουλίζονταν

από το NATO ώστε, μέσα από την ενίσχυση της έντασης, να διεισδύσει στη βαλκανική είτε ως υπερασπιστής μιας αντιμαχόμενης πλευράς, είτε ως εγγυητή/προστάτιδα δύναμη για την όποια διευθέτηση.

Στο παραπάνω πλαίσιο, ΗΠΑ και NATO, εκμεταλλευόμενοι την πάγια στάση της ελληνικής κομραδορικής αστικής τάξης που ούτως ή άλλως είναι στενά προσδεμένη στο άρμα τους, ζητούν να λυθούν οι όποιες διενέξεις. Με αφορμή τη φιλοδυτική κυβέρνηση που σχηματίστηκε στη Μακεδονία ασκούν πιέσεις για τη διευθέτηση του ονοματολογικού με σκοπό την άμεση ένταξη της γείτονος χώρας στο NATO. Επίσης σε αυτή την κατεύθυνση, το ελληνικό κράτος προχωράει στον καθορισμό της Α.Ο.Ζ. με την Αλβανία και στην εκταφή των οστών των πεσόντων Ελλήνων στρατιωτών του αλβανικού μετώπου – ζήτημα που χρησιμοποιούσε ανέκαθεν η ελληνική πλευρά για να κρατά ενεργή τη διεκδίκηση της «Βόρειας Ηπείρου». Στην περίπτωση της Αλβανίας το διακύβευμα είναι η ένταξη της στην ΕΕ και η οριστική της πρόσδεση στο δυτικό μπλοκ. Παράλληλα με την εξυπηρέτηση των επιδιώξεων του NATO όσον αφορά τα βαλκάνια, η ελληνική αστική τάξη με τις κινήσεις αυ-

Ενημέρωση για την Κυριακάτικη απεργία την 1η Απρίλη 2018

Αθήνα

Την Κυριακή 1 Απρίλη 2018, μια ακόμα Κυριακή με τα μαγαζιά ανοιχτά σε πανελλαδικό επίπεδο, το Συντονιστικό δράσης ενάντια στην κατάργηση της Κυριακάτικης αργίας και τα «απελευθερωμένα» ωράρια πραγματοποιήσαμε εργατική συγκέντρωση στην αρχή της Ερμού στο Σύνταγμα (...) Αναρτήσαμε πανό και μοιράσαμε ανακοινώσεις σε συναδέλφισσες και συναδέλφους που κινούνταν προς τους χώρους εργασίας τους, ενώ μέσω ντουντούκας διαβάσαμε και την ανακοίνωση της συλλογικότητας "Εργαζόμενοι-ες στον κλάδο του βιβλίου".

Για την Κυριακή αυτή η ΟΙΥΕ δεν είχε κηρύξει απεργία στον κλάδο του εμπορίου. Ωστόσο, είχε κηρυχθεί απεργία στον κλάδο του βιβλίου και στα πολυκαταστήματα public του Νομού Αττικής από το Σύλλογο Υπαλλήλων Βιβλίου – Χάρτου – Ψηφιακών Μέσων Αττικής.

Έτσι, παράλληλα με την εργατική συγκέντρωση και με το τέλος

αυτής ως Συντονιστικό δράσης στηρίξαμε και την απεργιακή περιφρούρηση του ΣΥΒΧΨΑ στο public Συντάγματος, η οποία διήρκεσε μέχρι της 12.30 πμ. Σημειώνουμε ότι παράλληλα με την όλη αυτή εργατική-απεργιακή κινητοποίησή μας (και εξαιτίας αυτής), κλειστό έμεινε και το Πλαίσιο στην οδό Βουλής. Στη συνέχεια πραγματοποιήθηκε μαζική απεργιακή παρέμβαση, που αρχικά πέρασε από το προαναφερόμενο κατάστημα του Πλαισίου και κατόπιν κινήθηκε προς μαγαζιά του κλάδου του βιβλίου που ήταν ανοιχτά (Ιανός, Book+ και Πατάκης). Την ίδια μέρα ο ΣΥΒΧΨΑ βρισκόταν και στο public Καλλιθέας, όπου επίσης έγινε απεργιακή περιφρούρηση.

από το Συντονιστικό δράσης ενάντια στην κατάργηση της Κυριακάτικης αργίας και τα "απελευθερωμένα" ωράρια

Θεσσαλονίκη

Η Κυριακή 1 Απρίλη ήταν μία ακόμα Κυριακή που τα εμπορικά καταστήματα παρέμειναν ανοιχτά. Οι εργαζόμενοι των καταστημάτων για άλλη μια φορά έπρεπε να δουλέψουν και την 7η μέρα της εβδομάδας. Η Libertatia συμμετέχοντας στο συντονισμό ενάντια στην Κυριακάτικη εργασία και τα "απελευθερωμένα" ωράρια έδωσε και αυτή την Κυριακή το παρών στο άνοιγμα των εμπορικών καταστημάτων.

Από τις 10:30 μέχρι τις 12:30 έγιναν αποκλεισμοί στα καταστήματα H&M, Zara, Marks & spencer, και Strativariou. Η

ανταπόκριση των εργαζομένων ήταν θετική καθώς υπήρξε επικοινωνία και συζήτηση μαζί τους. Οι καταναλωτές αυτή τη φορά ήταν λίγοι ενώ ο κόσμος ο οποίος περνούσε και συζητούσε μαζί μας θεωρώντας τον αγώνα μας δίκαιο ήταν αρκετός. Άλλωστε το έχουμε ξαναπεί δεν μας λείπει ο χρόνος να ψωνίσουμε αλλά τα χρήματα για να μπορέσουμε να ψωνίσουμε τα βασικά.

ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΚΑΙ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ ΣΕ ΚΑΘΕ ΧΩΡΟ ΔΟΥΛΕΙΑΣ

Η ΚΥΡΙΑΚΑΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ, ΟΙ ΛΕΥΚΕΣ ΝΥΧΤΕΣ ΚΑΙ ΟΙ ΜΑΥΡΕΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΕΣ ΤΩΝ ΑΦΕΝΤΙΚΩΝ ΜΑΥΡΙΖΟΥΝ ΤΙΣ ΖΩΕΣ ΤΩΝ ΕΡΓΑΤΩΝ

τές προσπαθεί να βελτιώνει τη θέση της και έναντι της ανταγωνίστριας της τουρκικής, καθώς η τελευταία προσπαθεί να αποκτήσει ερείσματα στους μουσουλμανικούς πληθυσμούς των βαλκανικών κρατών. Στο σημείο αυτό πρέπει να σημειωθεί ότι οι εκδουλεύσεις του ελληνικού κράτους προς τις ΗΠΑ προσβλέπουν παράλληλα και σε μια πιθανή ελάφρυνση του δημόσιου χρέους. Οι ΗΠΑ, άλλωστε, είναι ο κεντρικός πυλώνας του ΔΝΤ και το ελληνικό κράτος προσπαθεί να εκμεταλλευτεί τη χαμηλής έντασης κόντρα που εμφανίζεται κατά καιρούς και σε συγκεκριμένα σημεία μεταξύ ΗΠΑ και ΕΕ για τον παραπάνω σκοπό.

Όπως αναφέρθηκε, θεωρούμε ότι όποιες κινήσεις γίνονται στο ανωτέρω πλαίσιο, και στα εδάφη που αυτό αφορά, έχουν ως κύρια αναφορά την αντίθεση ΗΠΑ-Ρωσίας. Τα κενά, οι ευκαιρίες, τα αδιέξοδα που παράγονται από την αντίθεση αυτή χρησιμοποιούνται από τις αστικές τάξεις των χωρών της βαλκανικής και της ανατολικής Μεσογείου για να ενισχύσουν τη θέση τους. Στο πλαίσιο αυτό εντάσσεται και η ένταση μεταξύ ελληνικής και τουρκικής αστικής τάξης.

Το τουρκικό κράτος, βασικό μέλος του ΝΑΤΟ, δέχεται πιέσεις τόσο στα ανατολικά,

όσο και στα δυτικά του σύνορα. Στα ανατολικά του σύνορα, μετά από χρόνια συρράξεων στη Συρία, ως πεδίο αντιπαράθεσης ΗΠΑ-Ρωσίας, όχι μόνο δεν καταφέρνει να λάβει μέρος στη μοιρασιά των πλουτοπαραγωγικών πηγών της χώρας, αλλά βλέπει να δημιουργείται ένας θύλακας υπό τον έλεγχο των κούρδων στα σύνορα του, γεγονός που μπορεί να αναζωπυρώσει συρράξεις και στο εσωτερικό του. Επιλέγει, έτσι, μια πολεμική εμπλοκή με αβέβαια αποτελέσματα στα εδάφη της Συρίας. Οι βασικοί σύμμαχοι του και κοινοί εταίροι εντός του ΝΑΤΟ, οι ΗΠΑ, εξοπλίζουν και στηρίζουν σε ένα βαθμό το στρατό των «Συριακών Δημοκρατικών Δυνάμεων (SDF)» και των κουρδικών πολιτοφυλακών του YPG/YPJ προκαλώντας έντονη δυσανεξία στην τουρκική αστική τάξη. Στα δυτικά της σύνορα έρχεται αντιμέτωπη με τον ολοκληρωτικό της αποκλεισμό προς τη Μεσόγειο. Επιδίδει, χωρίς αποτέλεσμα ακόμη, να καρπωθεί μέρος των ενεργειακών κοιτασμάτων στην Α.Ο.Ζ. που το ελληνοκυπριακό κράτος διεκδικεί σαν αποκλειστικά δικό του. Ο άξονας Ελλάδα-Κύπρος-Ισραήλ-Αίγυπτος αποκόπει την Τουρκία από την συνεκμετάλλευση των κοιτασμάτων, και επιχειρεί να την παρακάμψει με την εξαγγελ-

λία κατασκευής αγωγού φυσικού αερίου μεταξύ των παραπάνω χωρών. Οι πιέσεις που δέχεται το τουρκικό κράτος εξωτερικεύονται ποικιλοτρόπως, μέσω μιας επιθετικής ρητορείας, μέσω της εισβολής στη Συρία, αλλά και μέσω της σύναψης ισχυρότερων συμφωνιών με τη Ρωσία. Έτσι προκύπτουν και οι «αναθεωρητικές τάσεις».

Η παραπάνω αδρομερής ανάλυση έρχεται σε αντίθεση με τον κυρίαρχο εθνικιστικό δημόσιο λόγο περί μονίμως αμυνόμενου ελληνικού κράτους –η ψωροκώστανα που όλοι την επιβουλεύονται. Αυτή η προσέγγιση, από όποια τάση του πολιτικού τόξου και αν γίνεται, το μόνο που προσφέρει είναι ιδεολογικό αβαντάρισμα στη συγκρότηση του -επικίνδυνου για τα συμφέροντα του νεοπρολεταριάτου στην Ελλάδα- εθνικού κορμού. Οι αστικές τάξεις κάθε κράτους, και της Ελλάδας, είναι φύσει επιθετικές και επεκτατικές στο βαθμό μπορούν. Και είναι δεδομένο ότι θα κάνουν ό,τι περνάει από το χέρι τους και θα εκμεταλλευτούν κάθε ευκαιρία για να αναβαθμίσουν τη θέση τους έναντι των ανταγωνιστριών αστικών τάξεων άλλων κρατών. Η ελληνική αστική τάξη θριάμβευσε ανά τα χρόνια πουλώντας υποτέλεια, εκ-

Συνέχεια στη σελίδα 23

Αποχαιρετισμός στον σύντροφο Χρήστο Πολίτη

Στις 11 Μάρτη έφυγε αναπάντεχα από τη ζωή ο σύντροφος και φίλος Χρήστος Πολίτης. Δεν θα μπορούσαν οι λέξεις, όσες κι αν χρησιμοποιηθούν, να εκφράσουν την βαθιά οδύνη, τη θλίψη και τη στεναχώρια που προκάλεσε σε όλους ο θάνατος του Χρήστου.

Γιατί κάθε φορά που αποχαιρετάμε για πάντα έναν σύντροφο, αποχαιρετάμε μαζί κι ένα κομμάτι, ένα κεφάλαιο του αγώνα, αυτό που ο καθένας αποτελεί – και είναι πάντα μοναδικό – με την ιδιαίτερη δι-

δρομή και προσφορά του στον επίμονο αγώνα για την κοινωνική απελευθέρωση.

Αποχαιρετάμε τον Χρήστο χωρίς όμως να αποχαιρετάμε και τις μνήμες από όλες εκείνες τις στιγμές που οι δρόμοι μας συναντήθηκαν - ή και απέκλιναν - , που οι τύχες μας διακυβεύτηκαν, που συμπορευτήκαμε μαζί σε καταστάσεις οριακές και δύσκολες αλλά και από εκείνες τις στιγμές συζητήσεων και αναζητήσεων, από τις μικρές στιγμές χαράς και ικανοποίησης που τόσο σημασία έχουν μέσα στον αγώνα. Θα μας λείψει η μαχητικότητα, η ανιδιοτέλεια, η σεμνότητα, η συντροφικότητα και ο ανθρωπισμός του Χρήστου. Από εκείνη τη μέρα του Μάρτη και μετά έγινε κι εσύ, σύντροφε και φίλε Χρήστο, κομμάτι της ιστορίας μας, της ιστορίας του κινήματος και των αγώνων όπλων όλοι αυτοί που ακόμα κι αν δεν γνωρίσαμε ποτέ από κοντά ή δεν μάθαμε το όνομά τους έδωσαν ό,τι καλύτερο είχαν σαν άνθρωποι για έναν κόσμο ελευθερίας. Έγινες κομμάτι αυτής της ιστορίας που ατομικά και συλλογικά φέρουμε μέσα μας, όπου κι αν είμαστε, στους αγώνες του σήμερα, στις μάχες που συνεχίζουμε να δίνουμε.

Θα σε θυμόμαστε και θα σε τιμάμε πάντα

Ενημέρωση από την πορεία στα Εξάρχεια στις 17/2 ενάντια στις ναρκομαφίες, τον κοινωνικό κανιβαλισμό και την κρατική καταστολή

Το Σάββατο 17 Φλεβάρη 2018 πραγματοποιήθηκε στην περιοχή των Εξαρχείων, συγκέντρωση και πορεία στη γειτονιά, ενάντια στις ναρκομαφίες, την κρατική καταστολή και τον κοινωνικό κανιβαλισμό με τη συμμετοχή περίπου 200 αγωνιστών. Η κινητοποίηση οργανώθηκε από συνέλευση στην οποία συμμετείχαν αναρχικές συλλογικότητες, σύντροφοι/ισσες, αγωνιστές/στριες από ταξικά και κοινωνικά εγχειρήματα, ως μια πρώτη απάντηση σε ένα πλήθος επιθέσεων με ξυλοδαρμούς και ένοπλες απειλές σε θαμώνες, κατοίκους και αγωνιστές, που έχουν πραγματοποιήσει ναρκέμποροι στους δρόμους γύρω από τη ναρκοποιία που έχουν στήσει στις οδούς Μεσολογίου και Μάνης - λίγα μέτρα δίπλα από το σημείο που δολοφονήθηκε από μπάτσους ο Αλέξανδρος Γρηγορόπουλος - στοχοποιώντας τους αναρχικούς, τους καταληψίες και συνολικά τον κόσμο του αγώνα ώστε να εδραιώσουν την κυριαρχία τους στην περιοχή.

Η συνέλευση που κάλεσε αυτή την κινητοποίηση είχε θέσει ως άμεσο στόχο το σπάσιμο της σιωπής και του φόβου γύρω από αυτά τα πολύ σοβαρά περιστατικά που θέτουν ευθέως υπό απειλή τη ζωή και την ακεραιότητα των αγωνιστών, των κατοίκων

και των θαμώνων που κινούνται στην περιοχή των Εξαρχείων. Η συγκέντρωση που πραγματοποιήθηκε για περισσότερη από μια ώρα στις οδούς Μεσολογίου και Μάνης είχε σαφή στόχο τη ναρκοποιία που έχει στηθεί σε αυτό το σημείο και με την πορεία που ακολούθησε στους δρόμους των Εξαρχείων, όπου έχουν συμβεί οι επιθέσεις των ναρκομαφιών, στάλθηκε ένα ηχηρό μήνυμα με αποδέκτες τόσο τους ναρκέμπορους που λυμαινούνται τη περιοχή όσο και το κράτος που τους καλύπτει και αξιοποιεί την αντικοινωνική τους δράση για να απονοματοδοτήσει τον αγωνιστικό χαρακτήρα της περιοχής, να τρομοκρατήσει και να χτυπήσει τον κόσμο του αγώνα.

Ωστόσο, ο αγώνας ενάντια στις ναρκομαφίες και τον κοινωνικό κανιβαλισμό είναι ένας αγώνας σε βάθος χρόνου και πολύμορφος που είναι απαραίτητο να συνεχιστεί με τη συμμετοχή όσο το δυνατόν περισσότερων αγωνιστών, με όσο το δυνατόν ευρύτερο πλάτισμα στη βάση της κοινωνίας και με βασικά και αδιαπραγμάτευτα χαρακτηριστικά την αλληλεγγύη μεταξύ των καταπιεσμένων και την αυτοοργάνωση, αποτελώντας τόσο ανάχωμα στην ανάπτυξη αυτών των φαινομένων και τον εκφυλισμό της περιοχής όσο και αυτοάμυνα του κινήματος και της γειτονιάς.

Ο ΚΟΣΜΟΣ ΤΟΥ ΑΓΩΝΑ ΟΦΕΙΛΕΙ ΝΑ ΥΠΕΡΑΣΠΙΣΤΕΙ ΤΑ ΕΞΑΡΧΕΙΑ ΤΗΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ, ΤΗΣ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ ΚΑΙ ΝΑ ΝΙΚΗΣΕΙ!

αναρχικές συλλογικότητες, σύντροφοι/ισσες, αγωνιστές/στριες από κοινωνικά και ταξικά εγχειρήματα

ΣΙΤΙΣΗ-ΣΤΕΓΑΣΗ-ΜΕΤΑΚΙΝΗΣΗ

ΟΥΤΕ ΒΗΜΑ ΠΙΣΩ ΣΤΙΣ ΑΝΑΓΚΕΣ ΜΑΣ!

**ΤΑ ΘΕΛΟΥΜΕ ΟΛΑ
ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ**

**ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ ΚΑΙ ΑΓΩΝΑΣ
ΜΕΣΑ ΚΑΙ ΕΞΩ ΑΠΟ
ΤΙΣ ΣΧΟΛΕΣ**

Ελευθεριακό σήμα Πανεπιστημίου Παριού

**ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ στο σταθμό ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ
την Τρίτη 20 Μαρτίου στις 6 μ.μ.**

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΟ ΕΙΣΙΤΗΡΙΟ ΚΑΙ ΣΤΟ ΚΛΕΙΣΙΜΟ ΤΩΝ ΜΠΑΡΩΝ

Η εγγραφή στο ηλεκτρονικό εισιτήριο και το κλείσιμο των μπαρών είναι αναπόσπαστο μέρος της διαδικασίας αναδιάρθρωσης των αστικών συγκοινωνιών και κομβικής σημασίας για την υλοποίησή της. Οδηγούν μεταξύ άλλων στην εντατικοποίηση της εργασίας στα ΜΜΜ και την επίθεση του ελέγχου και των απειλητικών, ενώ όσο και όσο αντιστέκονται στην εφαρμογή τους βρισκόμαστε αντιμέτωποι με τη στοχοποίηση και την καταστολή.

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟΥΣ ΕΛΕΥΘΕΡΟΥΣ ΚΑΙ ΣΤΟΥΣ ΑΠΟΚΛΕΙΣΜΟΥΣ

Ο αγώνας ενάντια στο ηλεκτρονικό εισιτήριο δεν μπορεί παρά να αποτελεί κομμάτι του αγώνα ενάντια στη λειτουργία των συγκοινωνιών με λογικές κέρδους και ζημιών, για συγκοινωνίες που καλύπτουν τις ανάγκες των εργαζομένων και των ανέργων, νέων και μετανάστων. Όλοι αυτοί δηλαδή που αντιστέκονται στο ίδιο σύστημα, στην πλευρά των καταπιεσμένων και των καταπιεσμένων.

**ΚΟΙΝΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΣΤΙΣ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΕΣ ΚΑΙ ΕΠΙΒΑΤΩΝ
ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΚΑΝΙΒΑΛΙΣΜΟ**

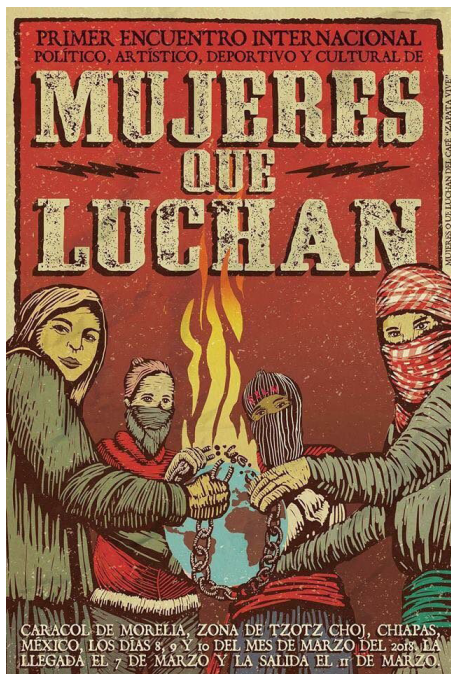
Εργαζόμενοι στις συγκοινωνίες και επιβάτες να αντισταθούν από κοινού στην εφαρμογή του ηλεκτρονικού εισιτηρίου και του κλεισίματος των μπαρών. Απέναντι στις συθέτες «κόρυλλο» που επιχειρούν να επιβάλουν στην κοινωνία, η αντίταξη βρίσκεται στη παραγωγή, στους κοινούς αγώνες που πρέπει να δοθούν. Εργαζόμενοι στις συγκοινωνίες και επιβάτες ενάντια στον έλεγχο που θέλουν να επιβάλουν σε κάθε μας βήμα, ενάντια στους αποκλεισμούς ενάντια στην εμπορευματοποίηση των ΜΜΜ.

**ΚΑΜΙΑ ΘΥΣΙΑ ΓΙΑ ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΚΕΦΑΛΑΙΟ
ΕΛΕΥΘΕΡΕΣ ΜΕΤΑΚΙΝΗΣΕΙΣ ΓΙΑ ΟΛΕΣ ΚΑΙ ΟΛΟΥΣ**

Ταξικό Μέσο - Πρωτοβουλία εργαζομένων στις συγκοινωνίες / συνδικαλιστική οργάνωση
Συνέλευση Αντίστασης και Αλληλεγγύης Κορυλλής // Παρισίαν
Αντάρτικα Σχίσμα Πανεπιστημίου Παριού
Ελευθεριακό Σχίσμα Πανεπιστημίου Παριού
Αντιστοίχο Σχίσμα Πανεπιστημίου Παριού
Αντιστοίχο Σχίσμα Πανεπιστημίου Παριού
Αντιστοίχο Σχίσμα Πανεπιστημίου Παριού
Αντιστοίχο Σχίσμα Πανεπιστημίου Παριού
Αντιστοίχο Σχίσμα Πανεπιστημίου Παριού

Επόμενη συνάντηση του μετωπικού σχήματος εργαζομένων στις συγκοινωνίες και επιβατών
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 30/3, 6 μ.μ., γραφεία σωματείων, ΛΟΝΤΟΥ 6 (Εξάρχεια)

**ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΠΕΛΑΣΗ ΣΥΝΤΡΟΦΙΣΣΩΝ ΑΠΟ ΤΟ ΜΕΞΙΚΟ &
ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΗ ΑΠΟ ΤΗ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΤΗΣ «ΟΜΑΔΑΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΑ» ΤΗΣ Α.Π.Ο.
ΙΟ.Σ. ΣΤΗΝ 1Η ΛΙΕΘΝΗ ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΠΟΥ ΑΓΩΝΙΖΟΝΤΑΙ (8-10 ΜΑΡΤΙΟΥ,
CARACOL ΤΗΣ ΜΟΡΕΛΙΑ, ΤΣΙΑΠΑΣ)**

Λίγο πριν χαράξει η πρωτοχρονιά που σηματοδοτούσε τα 24 χρόνια από το ξέσπασμα της ζαπατιστικής εξέγερσης, οι γυναίκες του EZLN επέλεξαν να υπενθυμίσουν με τον πιο ουσιαστικό τρόπο ορισμένα γεγονότα: ότι ο αγώνας τους συνεχίζεται και ανθίζει παρά την πολιορκία και τον διαρκή πόλεμο χαμηλής έντασης από το μεξικάνικο κράτος, το στρατό και τους παραστρατιωτικούς του· ότι βαθαίνει το χτίσιμο της αυτονομίας στις ζαπατιστικές κοινότητες περιφρονώντας τις κρατικές μεθοδεύσεις εξαγοράς συνειδήσεων και τους κομματικούς εκβιασμούς· αλλά και κάτι ακόμα, που συνδίδεε από την αρχή την πορεία της ιθαγενικής εξέγερσης. Ότι διαρκής επιδίωξη της είναι να εξαπλωθεί μέσω της συνάντησης των αγώνων από τα κάτω, να συνδέσει τα βουνά του νοτιοανατολικού Μεξικού με τον κόσμο ολόκληρο, να αφουγκραστεί τις ιστορίες και τις εμπειρίες αγωνιζόμενων γυναικών και αντρών από διαφορετικά μέτωπα και σημεία του χάρτη, καθώς και να αφηγηθεί τη δική της, να δοκιμάσει σχέδια οργάνωσης απέναντι στους κοινούς δυνάστες, να παραμείνει σε διαρκή κίνηση, προχωρώντας συνεχώς σε νέες ρήξεις με κάθε μορφή αδικίας, εκμετάλλευσης και υποδούλωσης.

Αυτό το πνεύμα αντιπροσώπευε το κάλεσμα στην 1η διεθνή πολιτική, καλλιτεχνική, αθλητική και πολιτιστική συνάντηση γυναικών που αγωνίζονται, που απηύθυναν διοικήτριες ζαπατίστας, υπογράφοντας «για την Παράνομη Ιθαγενική Επαναστατική Επιτροπή-Γενί-

κή Διοίκηση του EZLN και στο όνομα όλων των κοριτσιών, των νεαρών, των ενήλικων και των ηλικιωμένων γυναικών, ζωντανών και νεκρών, των συμβούλων, των γυναικών μελών των Συμβουλίων Καλής Διακυβέρνησης, των εξεγερμένων μαχητριών του EZLN και των γυναικών βάσεων στήριξης των ζαπατίστας». Στο κείμενό τους πρότειναν σε κάθε αγωνιζόμενη να συμμετέχει σε μια γιορτή της οργής, λέγοντας: «Η ηλικία, το χρώμα, οι διαστάσεις, η θρησκευτική πίστη, η φυλή και ο τρόπος ζωής σου δεν έχουν σημασία. Σημασία έχει μόνο ότι είσαι γυναίκα και ότι αγωνίζεσαι ενάντια στο πατριαρχικό και σοβινιστικό καπιταλιστικό σύστημα».

Αποφασίσαμε όσο μακρινό και δύσκολο κι αν φαινόταν αυτό το ταξίδι, να το επιχειρήσουμε, θέλοντας να γνωρίσουμε και να μεταφέρουμε στο δικό μας κίνημα τις εμπειρίες αγώνα εξεγερμένων γυναικών από την Τσιιάπας ως την Παλαιστίνη, να μοιραστούμε με συντρόφισσες από άλλες χώρες τους τρόπους που παλεύουμε εδώ, στον τόπο που ζούμε, να μάθουμε πώς οργανώνονται από τα κάτω, να εμπνευστούμε από τα βήματά τους και να προχωρήσουμε στο δρόμο της διεθνιστικής αλληλεγγύης. Για το σκοπό αυτό πραγματοποιήθηκαν εκδηλώσεις οικονομικής ενίσχυσης στην Αθήνα στην κατάληψη Λέας Καραγιάννη 37 και τη Θεσσαλονίκη στην κατάληψη mundo nuevo, και χάρη στην πολύτιμη συνεισφορά συντρόφων, συντροφισσών και φίλων έγινε εφικτή η πραγματοποίηση της αποστολής μας στο Μεξικό. Ενόψει της συνάντησης εκδόθηκε επίσης η μπροσούρα «Προκλήσεις για τη γυναικεία απελευθέρωση. Μια ματιά μέσα από τους αγώνες των γυναικών στην Τσιιάπας», με την εισήγηση της συντρόφισσας Concepcion Suarez.

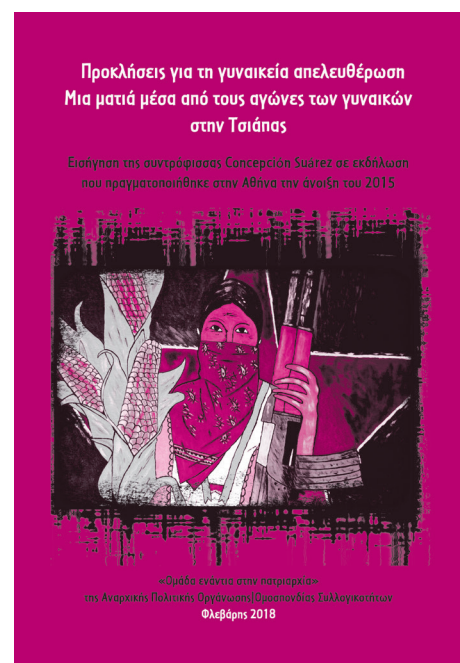
Τελικά, το ταξίδι μας έμελλε να συναντήσει εκείνα τα κατασταλτικά εμπόδια που αγωνιζόμαστε για την καταστροφή τους, τα οποία όμως δεν στάθηκαν ικανά να το αποτρέψουν, για να καταφέρει τελικά να συναντήσει όλους τους λόγους για τους οποίους αγωνιζόμαστε να ζήσουμε...

Καταγγελία

Από την αρχή του ταξιδιού, μέσω ευρωπαϊκής χώρας, υπήρξε πρόβλημα τόσο στην πραγματοποίηση ηλεκτρονικού check-in, όσο και στην έκδοση κάρτας επιβίβασης ενός αριθμού συντροφισσών, και αυτό γιατί, όπως ενημερώθηκαν από το προσωπικό της αεροπορικής εταιρείας – παρόλο που είχαν όλα τα απαραίτητα ταξιδιωτικά έγγραφα και προορι-

σμός τους ήταν το Μεξικό – έφεραν στο εισιτήριό τους κωδικό της Υπηρεσίας Ασφάλειας Μεταφορών των ΗΠΑ (TSA), πράγμα που συνεπαγόταν «ειδικό έλεγχο» στο αεροδρόμιο. Αφότου το ζήτημα φάνηκε να ξεπερνιέται μετά από συνεννοήσεις της εταιρείας, έγινε κανονικά η επιβίβαση στο αεροπλάνο. Όταν η υπερατλαντική πτήση έφτασε στο αεροδρόμιο της Πόλης του Μεξικού, στο σημείο ελέγχου διαβατηρίων, μας περίμενε ομάδα μεξικανών αστυνομικών, η οποία, όπως φάνηκε στη συνέχεια, ήταν επιφορτισμένη να εμποδίσει την είσοδο δύο μελών της ομάδας μας. Αρχικά τους ανακοινώθηκε ότι θα χρειαστεί να περάσουν από κάποια «συνέντευξη», ενώ παράλληλα οι αστυνομικοί τραμπούκιζαν και απειλούσαν το σύνολό μας.

Οι δύο συντρόφισσες οδηγήθηκαν σε ειδικό χώρο όπου τους ζητήθηκε να συμπληρώσουν φόρμες με ερωτήσεις που αφορούσαν προσωπικά δεδομένα (τόπο διαμονής, εργασία, οικογενειακή κατάσταση), τους λόγους επίσκεψής τους στο Μεξικό καθώς και άλλες, του τύπου «σε ποια οργάνωση ανήκете», «χειρίζεστε όπλα και εκρηκτικά», «υπάρχει ποινική δίωξη ή φάκελος στη χώρα σας» κλπ. Μια σειρά από μεξικανούς μπάτσους, ένστολους και με πολιτικά, επανέρχονταν κατά διαστήματα για να επαναλάβουν τις ίδιες ερωτήσεις και να τραβήξουν φωτογραφίες με τα προσωπικά τους κινητά τηλέφωνα «για την εμπειρία της συνέντευξης», όπως είπαν.

Η μπροσούρα που εκδόθηκε ενόψει της πρώτης συνάντησης γυναικών που αγωνίζονται από την ομάδα ενάντια στην πατριαρχία της Α.Π.Ο.

Πέντε ώρες αργότερα ανακοινώθηκε επίσημα πως τους απαγορεύεται η είσοδος στη χώρα και πως αυτό είχε αποφασιστεί πολύ νωρίτερα, πριν την άφιξή τους στο αεροδρόμιο, όταν νωρίς το πρωί έφτασε στις μεξικανικές αρχές ένα έγγραφο, από κάποια απροσδιόριστη υπηρεσία, με τα ονόματά τους και την εντολή απαγόρευσης εισόδου για λόγους ασφαλείας. Καμιά επαρκής εξήγηση δεν δόθηκε στις ερωτήσεις των συντροφισσών για τον λόγο απέλασής τους, παρά μόνο η αόριστη απάντηση πως «οι λόγοι δεν αφορούν πρόβλημα από το μεξικάνικο κράτος» και πως «ίσως άλλες υπηρεσίες, ίσως αμερικανικές δεν θέλουν να βρίσκεστε στο Μεξικό», ενώ το πρώτο διάστημα υπήρξαν προσπάθειες τρομοκράτησης και βιαιοπραγίες.

Η κράτησή τους συνεχίστηκε σε ειδικό χώρο φύλαξης, στον οποίο υπήρχαν κάμερες παρακολούθησης και τα φώτα ελέγχονταν από την υπηρεσία όπου κατά τη διάρκεια της μέρας και της νύχτας άναβαν εκτυφλωτικά δυνατά για δύο ώρες, και μετά έσβηναν για τις επόμενες δύο, βασανιστήριο που θα συνεχιζόταν αν δεν διεκδικούσαν να παραμείνουν αναμμένα. Ταυτόχρονα δεν τους επιτράπη να κάνουν τηλεφωνική κλήση σε κανέναν, κι έτσι για 24 ώρες δεν είχαν καμία επικοινωνία, παρά μόνο με τον Έλληνα πρόξενο στο Μεξικό, όταν έπαιρνε αυτός. Η απέλαση πραγματοποιήθηκε την επόμενη μέρα, ενώ το μόνο επίσημο έγγραφο που δόθηκε από τις μεξικανικές αρχές δεν αναφέρει καμία συγκεκριμένη αιτιολογία. Φτάνοντας στην Αθήνα, για να απογειωθεί το θέατρο του παραλόγου, μπάτσοι της υπηρεσίας ασφαλείας του αεροδρομίου περίμεναν τις συντρόφισσες στην έξοδο του αεροπλάνου και τις ρωτούσαν επίμονα για ποιο λόγο απελάθηκαν. Τις οδήγησαν στο τμήμα για εξακρίβωση στοιχείων και για να διαπιστωθεί ότι δεν εκκρεμεί δίωξη σε βάρος τους και δεν απασχολούν την ελληνική αστυνομία(!)

Παρά το γεγονός ότι μια σειρά κρατών (ελληνικό, μεξικάνικο και αμερικάνικο) και «αόρατων» υπηρεσιών πέταξαν ο ένας στον άλλον το μπαλάκι της ευθύνης για την παρεμπόδιση εισόδου στο Μεξικό, την παράτυπη κράτηση και την -χωρίς εξήγηση από επίσημη αρχή- απέλαση των δύο συντροφισσών, αφήνοντας θολά σημεία για τον βαθμό εμπλοκής του καθένα σε αυτή την απόφαση, αυτό που έγινε ορατό είναι ότι κάτι τέτοιο δεν θα μπορούσε να επιτευχθεί παρά μόνο με την σύμπραξη και την αгаσθή συνεργασία όλων αυτών, στο πλαίσιο νόμιμων και παράτυπων διακρατικών συμφωνιών καταστολής.

Το γεγονός δεν αποτελεί μεμονωμένο περιστατικό, αλλά έρχεται σαν συνέχεια άλλων που προηγήθηκαν και προεικονίζουν το μέλλον που επιφυλάσσουν τα κράτη για τις κοινωνίες, το μέλλον της παγκοσμιοποίησης της καταστολής και του ελέγχου. Εντάσσεται στη συνολικότερη εκστρατεία στο όνομα του

«πολέμου κατά της τρομοκρατίας», με στόχο τη θωράκιση του συστήματος κυριαρχίας και τον απόλυτο έλεγχο στο εσωτερικό των κοινωνιών. Γι' αυτό οι κατασταλτικοί μηχανισμοί θέτουν στο στόχαστρο όσους στέκονται εμπόδιο στους σχεδιασμούς των κυρίαρχων, βαφτίζοντάς τους «τρομοκράτες» ή αλλιώς «εσωτερικό εχθρό» που πρέπει να εξουδετερωθεί. Γι' αυτό υπογράφονται νέες διακρατικές συμφωνίες έκδοσης και απέλασης αγωνιστών, ψηφίζονται «αντι»τρομοκρατικοί νόμοι, αναβαθμίζονται τα συστήματα επιτήρησης και ελέγχου, και δημιουργούνται βάσεις δεδομένων για την ανταλλαγή πληροφοριών και προσωπικών δεδομένων μέσα από τις λεγόμενες λίστες «υπόπτων για τρομοκρατία». Και για να βρεθεί κανείς σε μια τέτοια λίστα «τρομοκρατών», επίσημη ή ανεπίσημη -όπως φάνηκε στην προκειμένη περίπτωση- κι έπειτα σε κάποιο κρατητήριο αεροδρομίου περιμένοντας την απέλασή του, αρκεί η δημόσια πολιτική του δράση, η συμμετοχή στο αναρχικό κίνημα και στους κοινωνικούς ταξικούς αγώνες. Το ελληνικό κράτος, σαν γνήσιος και μοναδικός τρομοκράτης της κοινωνίας, έχει φροντίσει άλλωστε -πολύ πριν το αμερικάνικο και το μεξικάνικο- για την στοχοποίηση και καταστολή όσων αντιστέκονται στα σχέδιά του, κηρύσσοντας στο εσωτερικό της χώρας τον δικό του πόλεμο «κατά της τρομοκρατίας» για την πάταξη του «εσωτερικού εχθρού».

Να σημειώσουμε, ότι η συγκεκριμένη πρακτική, όπως καταγγέλθηκε κατά τη διάρκεια της συνάντησης στην Τσιάπας, εφαρμόστηκε επίσης σε γυναίκες από το Κουρδιστάν, οι οποίες επίσης εμποδίστηκαν να εισέλθουν στη χώρα και απελάθηκαν.

Ανταπόκριση από τη συνάντηση

Το βράδυ της 7ης Μαρτίου, ένα μεγάλο κομβόι λεωφορείων της συνάντησης έφτασε στον Αυτόνομο Εξεγερμένο Ζαπατιστικό Δήμο «17 Νοέμβρη» του Caracol IV «Torbellino de Nuestras Palabras» της Μορέλια, βρίσκοντας θερμή υποδοχή από συντρόφους και συντρόφισσες ζαπατίστας κάθε ηλικίας. Η είσοδος στο χώρο που θα διεξαγόταν η συνάντηση ήταν ανοιχτή μόνο σε γυναίκες και παιδιά. Όπως εξήγησαν στην εναρκτήρια ομιλία τους: «Σκεφτήκαμε πως πρέπει να είμαστε μόνο γυναίκες για να μπορούμε να μιλήσουμε, να ακούσουμε, να κοιτάξουμε, να

γιορτάσουμε χωρίς το βλέμμα των αντρών, ανεξαρτήτως αν είναι καλοί ή κακοί». Περιτριγυρισμένη από βουνά, η έκταση που θα μας φιλοξενούσε, ήταν διαμορφωμένη όπως την οραματίστηκαν για να καλωσορίσει χιλιάδες κόσμου, τις ανάγκες του και τις συλλογικές εκδηλώσεις του: ξύλινα και πέτρινα κτίσματα που λειτουργούσαν ως υπνωτήρια τη νύχτα και ως χώροι συζητήσεων και εργαστηρίων τη μέρα, ζωγραφισμένα με χρώματα και συνθήματα, υπαίθριες κουζίνες, κεντρική σκηνή και επιμέρους κατασκευές, γήπεδο ποδοσφαίρου και μπάσκετ, χώρος για τη μικροφωνική και τα ελεύθερα μέσα ενημέρωσης, μπάνια, λόφοι που γέμισαν αντίσκηνα. Παντού, ομάδες γυναικών ζαπατίστας, φρόντιζαν για την ομαλή λειτουργία και την περιφρούρηση κάθε πτυχής της συνάντησης.

Σύμφωνα με τις εκτιμήσεις των διοργανωτριών, ο αριθμός των επισκεπτριών κυμαινόταν ανάμεσα στις πέντε και τις εννιά χιλιάδες, ενώ στη συνάντηση συμμετείχαν δύο χιλιάδες ζαπατίστας. Συγκεκριμένα, σύμφωνα με τον EZLN, συναντήθηκαν γυναίκες από τα έθνη Μαπούτσε, Cree και Ojibwa, Navajo, από την Αγγλία, την Ανδόρα, την Αυστραλία, τη Βενεζουέλα, τη Βολιβία, τη Βραζιλία, τη Γαλλία, τη Γερμανία, τη Γουατεμάλα, τη Δανία, τη Δομινικανή Δημοκρατία, το Εκουαδόρ, την Ελλάδα, το Ελ Σαλβαδόρ, τις ΗΠΑ, την Ισπανία, την Ιταλία, τον Καναδά, την Κολομβία, την Κόστα Ρίκα, την Κούβα, τη Νικαράγουα, την Ονδούρα, την Ουρουγουάη, την Παραγουάη, το Περού, το Πουέρτο Ρίκο, τη Σουηδία, τη Χιλή, τη Χώρα των Βάσκων και από 27 πολιτείες του Μεξικού.

Η πρώτη μέρα ήταν αφιερωμένη στις γυναίκες ζαπατίστας. Την αυγή της 8η Μάρτη, ανέβηκαν στη σκηνή, για να γιορτάσουν τραγουδώντας και παίζοντας μουσική. Λίγες ώρες αργότερα, μια εντυπωσιακή σιωνική πορεία γυναικών με κουκούλες έκανε την εμφάνισή της, κατακλύζοντας το χώρο του γηπέδου, μπροστά στις εξέδρες. Ενώπιον χιλιάδων γυναικών μίλησε η Comandante Erika (όνομα που χρησιμοποιούν, όπως εξήγησε, όταν ο λόγος είναι συλλογικός) και στη συνέχεια μία γυναίκα από κάθε Caracol, συνοδευόμενη πάντα από τις συντρόφισσές της.

Τα λόγια τους διέτρεχαν βιώματα από τις συνθήκες που επικρατούσαν πριν την εξέγερση, την καταπίεσή τους ως ιθαγενείς, ως φτωχές και ως γυναίκες, διηγούνταν τα πρώτα τους βήματα στον αγώνα, πώς συναντήθηκαν και οργανώθηκαν μυστικά μεταξύ τους, πώς πολέμησαν και πολεμούν, πώς ζουν με αξιοπρέπεια πολεμώντας. Πίσω από τις αφηγήσεις τους δεν βρίσκονταν μόνο προσωπικά βιώματα. Η συλλογική τους αφήγηση δεν αφορούσε διαχωρισμένα τα δεινά των γυναικών της Τσιάπας. Αντανακλούσαν την περηφάνειά τους για το σύνολο των Ζαπατίστας, για όσα κατάφεραν και όσα οικοδομούν αγωνιζόμενες μέσα από τον EZLN. Δεν μίλη-

σαν μόνο για τον εαυτό τους. Σήκωσαν στους ώμους τους ένα κίνημα, το εξήγησαν και το φώτισαν μέσα από τη δική τους ζωή και τη δική τους διαδρομή. Χαρακτηριστικό είναι ένα απόσπασμα από την ομιλία της Comandante Erika:[1]

Καθώς μιλώ εκ μέρους των συντροφισσών μου, ο λόγος μου μπορεί να είναι λίγο μπερδεμένος γιατί είμαστε γυναίκες διαφορετικών ηλικιών, μιλάμε διαφορετικές γλώσσες και έχουμε διαφορετικές ιστορίες.

Γιατί εγώ πριν την εξέγερση εργαζόμουν ως υπηρέτρια σε ένα σπίτι στην πόλη αλλά μεγάλωσα μέσα στη ζαπατιστική αντίσταση και εξέγερση των γιαγιάδων, των μανάδων και των μεγαλύτερων αδελφών μου.

Και είδα ποια ήταν η κατάσταση των λαών μας πριν τον αγώνα. Μια κατάσταση που είναι πολύ δύσκολο να την εξηγήσει κανείς με λόγια, και ακόμα περισσότερο να τη βιώνει, αφού βλέπαμε να πεθαίνουν από ιάσιμες ασθένειες παιδιά, νέοι και νέες, ενήλικες, ηλικιωμένοι και ηλικιωμένες.

Και όλα αυτά λόγω της έλλειψης ιατρικής περίθαλψης, καλής διατροφής και εκπαίδευσης.

Αλλά πεθαίναμε επίσης, και πεθαίναμε περισσότερες, ως γυναίκες.

Δεν υπήρχαν κλινικές, και όπου υπήρχαν βρίσκονταν πολύ μακριά. Οι γιατροί της κακής κυβέρνησης δεν μας περιέθαλπαν γιατί δεν ξέραμε καστιλιάνικα και δεν είχαμε χρήματα.

Στο σπίτι στο οποίο εργαζόμουν ως υπηρέτρια δεν έπαιρνα μισθό, δεν ήξερα ισπανικά και δεν μπορούσα να σπουδάσω. Έμαθα μόνο κάποια λίγα για να μπορώ να μιλάω.

Αργότερα πληροφορήθηκα πως υπήρχε μια οργάνωση που αγωνίζεται και άρχισα να συμμετέχω ως βάση στήριξης. Έφευγα τις νύχτες για να πάω να σπουδάσω και επέστρεφα το ξημέρωμα αφού εκείνη την εποχή κανείς δε ήξερε για τον αγώνα μας. Όλα ήταν παράνομα.

Μαζί με άλλες γυναίκες ζαπατίστας συμμετείχαμε σε συλλογικές εργασίες όπως για παράδειγμα στη χειροτεχνία, ή στα χωράφια όπου καλλιεργούσαμε φασόλι και καλαμπόκι καθώς και στις φάρμες.

Και τα κάναμε όλα σε συνθήκες άκρας μυστικότητας. Χρησιμοποιούσαμε διάφορες διεισδυτικές για να πάμε στις συνελεύσεις και στα πολιτικά μαθήματα, αφού αρκετοί, ακόμα και μέσα από τις οικογένειες μας, δεν γνώριζαν τίποτε για τον αγώνα.

Γεννήθηκα και μεγάλωσα ωστόσο και μετά την έναρξη του πολέμου.

Γεννήθηκα και μεγάλωσα με τις στρατιωτικές περιπολίες στις κοινότητες και στους δρόμους μας, ακούγοντας τους στρατιώτες να βρίζουν τις γυναίκες επειδή απλά εκείνοι ήταν ένοπλοι άντρες κι εμείς ήμασταν, και είμαστε, γυναίκες.

Αλλά καθώς ήμασταν όλες μαζί, όχι μόνο δε φοβόμασταν, αντίθετα αποφασίσαμε να αγω-

νιστούμε και να αλληλοβοηθηθούμε συλλογικά ως γυναίκες ζαπατίστας που είμαστε.

Έτσι μάθαμε ότι μπορούμε να αμυνθούμε και να διοικήσουμε.

Δεν ήταν απλώς λόγια. Πήραμε πραγματικά τα όπλα και πολεμήσαμε τον εχθρό. Όντως αναλάβαμε τη διοίκηση και καθοδηγήσαμε

μάχες όπου η πλειοψηφία των στρατευμάτων μας ήταν άντρες.

Και ναι, υπάκουαν στις εντολές μας γιατί αυτό που είχε σημασία δεν ήταν αν ήσουν άντρας ή γυναίκα, αλλά αν είσαι διατεθειμένη να αγωνιστείς χωρίς να υποταχθείς, χωρίς να ξεπουληθείς, χωρίς να παραδοθείς.

Παρόλο που δεν είχαμε σπουδάσει, ήμασταν γεμάτες οργή και θυμό για όλες αυτές τις μαλακίες που μας έκαναν.

Γιατί εγώ βίωσα την περιφρόνηση, την ταπείνωση, τις κοροϊδίες, τις βιαιότητες, το ξύλο, τους θανάτους επειδή είμαι γυναίκα, επειδή είμαι ιθαγενής, επειδή είμαι φτωχή και τώρα επειδή είμαι ζαπατίστα.

Και να ξέρετε ότι δεν ήταν πάντα άντρας εκείνος που με εκμεταλλευόταν, με έκλεβε, με ταπείνωνε, με χτυπούσε, με περιφρονούσε, με σκότωνε. Πολλές φορές ήταν γυναίκα εκείνη που έκανε και συνεχίζει να κάνει όλα αυτά.

Μεγάλωσα όμως και μέσα στην αντίσταση βλέποντας τις συντρόφισσές μου να δημιουργούν σχολεία, κλινικές, να οργανώνουν συλλογικές εργασίες και να συγκροτούν αυτόνομες κυβερνήσεις.

Και είδα δημόσιες γιορτές, όπου όλες ξέραμε πως ήμασταν ζαπατίστας και ήμασταν όλες μαζί.

Είδα πως η εξέγερση, η αντίσταση, ο αγώνας είναι κι αυτά γιορτή, παρόλο που αρκετές φορές δεν υπάρχει μουσική και χορός παρά μόνο ο παιδεμός της δουλειάς, της προετοιμασίας, της αντίστασης.

Είδα ότι ενώ πριν πεθαίναμε επειδή είμαστε ιθαγενείς, φτωχές και γυναίκες, τώρα χαράζαμε συλλογικά μια άλλη πορεία ζωής: αυτή της ελευθερίας, της δικής μας ελευθερίας.

[...] η συνάντηση αυτή είναι για τη ζωή. Και κανείς δεν πρόκειται να μας το χαρίσει αυτό, αδελφές και συντρόφισσες. Ούτε ο θεός, ούτε ο άντρας, ούτε το πολιτικό κόμμα, ούτε ο σωτήρας, ούτε ο γένης, ούτε η αρχηγός. Πρέπει να αγωνιστούμε για τη ζωή.

Αυτή τη ζωή μοιράστηκαν μαζί μας και την υπόλοιπη μέρα, με αγώνες ποδοσφαίρου και

μπάσκετ, χορούς, θεατρικές παραστάσεις και συναυλίες.

Στις 9 και 10 Μάρτη, ακολούθησαν οι εκδηλώσεις γυναικών από το Μεξικό και τον κόσμο. Υπήρξαν περισσότερες από 200 συζητήσεις, εργαστήρια και δραστηριότητες. Ορισμένες κουβέντες που μπορέσαμε να παρακολουθήσουμε αφορούσαν την καταστολή, τις φυλακές, τις πολιτικές κρατούμενες, τους αγώνες στην Οαχάκα, την υπεράσπιση της γης και των εδαφών των ιθαγενικών λαών, τις γυναίκες μετανάστριες, με έμφαση στη μετανάστευση ιθαγενών γυναικών προς τα αστικά κέντρα, τον αγώνα των Μαπούτσε απέναντι στην υφαντική της γης από το αργεντινικό και το χιλιανό κράτος και τις πολυεθνικές εταιρείες, όπως η Benetton, των αγώνων των λαών Μάγιας στη Γουατεμάλα, την αντίληψή τους για τη δικαιοσύνη και τη σύγκρουσή τους με την κρατική τρομοκρατία κ.ά. Σε αυτό το πλαίσιο εντάχθηκε και η παρουσίαση που αναλάβαμε ως «ομάδα ενάντια στην πατριαρχία» της Αναρχικής Πολιτικής Οργάνωσης, με θέμα «πώς αγωνιζόμαστε ως γυναίκες για το ευρύτερο όραμα της κοινωνικής απελευθέρωσης», μεταφέροντας έτσι τις δικές μας εμπειρίες από τις κοινωνικές και ταξικές αντιστάσεις στην Ελλάδα, τις προσπάθειες οργάνωσης και τις σκέψεις μας ως αναρχικές απέναντι στο κρατικό, καπιταλιστικό και πατριαρχικό σύστημα, αλλά και την επιθυμία μας για τη σύνδεση των αγώνων από τα κάτω.

Ιδιαίτερη παρουσία στο χώρο, μέσα από ενημερώσεις, προβολές, πανό, εικόνες, συνθήματα και τοιχογραφίες είχαν οι ιστορίες των 43 εξαφανισμένων φοιτητών της Ayotzinapa, η μνήμη των αμέτρητων εξαφανισμένων γυναικών της Σιουδάδ Χουάρες στα σύνορα με τις ΗΠΑ, η καμπάνια ενάντια στην έμφυλη βία και τις δολοφονίες γυναικών (που μόνο για το 2017 ξεπέρασαν τις 2.500 στο Μεξικό). Παράλληλα πραγματοποιούνταν δεκάδες εργαστήρια αυτομόρφωσης, εκθέσεις φωτογραφίας, προβολές, αθλητικές και καλλιτεχνικές δραστηριότητες, ενώ στο σύνολο των εκδηλώσεων ήταν πάντα παρούσες πολυάριθμες ζαπατίστας, ακούγοντας, σημειώνοντας, φωτογραφίζοντας και συμμετέχοντας με κάθε τρόπο.

Κοντά στα μεσάνυχτα της 1ης Μάρτη, ανέβηκαν στη σκηνή, γυναίκες από ιθαγενικούς λαούς, από το κίνημα Black Lives Matter στις ΗΠΑ και από την Παλαιστίνη, συμβολίζοντας

την ενότητα των αγωνιζόμενων και στη συνέχεια, με τη λήξη της συνάντησης, άνοιξε η κεντρική πύλη και ξεκίνησε μια ολονύχτια γιορτή με χορούς, μουσικές και τραγούδια, όπου συμμετείχαν άντρες και γυναίκες.

Είχε προηγηθεί η τελευταία ομιλία των γυναικών Ζαπατίστας, οι οποίες ευχαρίστησαν όλες όσες ταξίδεψαν στην Τσιιάπας, όλες εκείνες που δεν μπόρεσαν να έρθουν και αγωνίζονται σε κάθε γωνιά της γης, στέλνοντάς τους, μεταξύ άλλων αυτά τα λόγια:

«Στις 8 Μάρτη, στο τέλος των παρουσιάσεών μας, καθεμιά από μας άναψε μια μικρή φλόγα. [...] Αυτή η μικρή φλόγα είναι για σένα. Κράτησέ την αδελφή και συντρόφισσα. Όταν νιώθεις μόνη. Όταν φοβάσαι. Όταν νιώθεις ότι ο αγώνας είναι πολύ δύσκολος ή ότι δύσκολη είναι η ζωή η ίδια. Άναψε την ξανά στην καρδιά σου, στη σκέψη σου, μέσα

σου. Και μην την κρατήσεις μόνο για σένα, συντρόφισσα και αδελφή. Πήγαινε την στις εξαφανισμένες. Πήγαινε την στις δολοφονημένες. Πήγαινε την στις κρατούμενες. Πήγαινε την στις γυναίκες που βιάστηκαν. Πήγαινε την στις γυναίκες που χτυπήθηκαν. Πήγαινε την στις γυναίκες που κακοποιήθηκαν. Πήγαινε την σε όσες έχουν υποστεί βία κάθε μορφής. Πήγαινε την στις μετανάστριες. Πήγαινε την στις εκμεταλλευόμενες. Πήγαινε την στις νεκρές. Πήγαινε την και πες σε κάθε μία ξεχωριστά ότι δεν είναι μόνη, ότι θα αγωνιστείς εσύ γι' αυτήν· ότι θα αγωνιστείς για την αλήθεια και τη δικαιοσύνη που αξίζει ο πόνος της· ότι θα αγωνιστείς ώστε αυτός ο πόνος που κουβαλά να μην επαναληφθεί ξανά για καμιά γυναίκα στον κόσμο. Πάρε αυτή τη φλόγα και μεταμόρφωσέ την σε οργή, σε κουράγιο, σε αποφασιστικότητα. Πάρ' την και ένωσέ την με άλλες φλόγες. Κράτα την και τότε ίσως σκεφτείς ότι δεν μπορεί να υπάρξει ούτε αλήθεια ούτε δικαιοσύνη ούτε ελευθερία μέσα στο πατριαρχικό καπιταλιστικό σύστημα. Και τότε ίσως ξανασυναντηθούμε για να βάλουμε φωτιά στο σύστημα. Και ίσως βρίσκεσαι δίπλα μας, για να βεβαιωθούμε ότι κανείς δεν θα σβήσει τη φωτιά μέχρι να μη μείνει τίποτα άλλο εκτός από στάχτες. Και τότε, αδερφή και συντρόφισσα, εκείνη τη μέρα που θα εί-

ναι νύχτα ίσως καταφέρουμε να πούμε μαζί: "Εντάξει, τώρα μπορούμε πραγματικά να αρχίσουμε να οικοδομούμε τον κόσμο που χρειαζόμαστε και αξίζουμε"».

Οι εικόνες, οι εμπειρίες και τα συμπεράσματα από αυτή τη συνάντηση δεν θα μπορούσαν να χωρέσουν σε μια τέτοια σύντομη ανταπόκριση. Επιθυμία μας είναι να τα μοιραστούμε και σύντομα να τα μοιραστούμε με όσο το δυνατόν περισσότερες και περισσότερους, συμβάλλοντας στην ενημέρωση, στον εμπλουτισμό των περιεχομένων του αγώνα και στην οικοδόμηση της διεθνιστικής αλληλεγγύης.

Ομάδα ενάντια στην πατριαρχία
– Αναρχική Πολιτική Οργάνωση

[1] Μετάφραση: <http://enlacezapatista.ezln.org.mx/>

8 ΜΑΡΤΗ-ΗΜΕΡΑ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ ΚΑΙ ΑΓΩΝΑ

Από την Ελλάδα, μέχρι το Μεξικό και την Τουρκία, Αγώνες Γυναικών για την Ελευθερία

Ο σύγχρονος ολοκληρωτισμός και το βάθεμα της επίθεσης των ισχυρών απέναντι στα πληθειακά στρώματα εντείνουν τη δημιουργία πλαστών διαχωρισμών και με βάση το φύλο. Η πατριαρχία, η οποία προϋπήρχε του καπιταλιστικού συστήματος και μάλιστα χρησιμοποιήθηκε από το κεφάλαιο για την εδραίωσή του, εξακολουθεί να αποτελεί βάση του κόσμου της εξουσίας καθώς και ένα από τα κύρια εργαλεία αναπαραγωγής του. Πατί το αλληλοφάγωμα των από τα κάτω αποτελεί μία βασική προϋπόθεση για το σύστημα, αφού απέναντι στους αντικοινωνικούς του σχεδιασμούς θα έχει ένα κατακερματισμένο, αλλοτριωμένο και ανίσχυρο κοινωνικό σώμα.

Εμείς, ως αναρχικές, που θεωρούμε τους αγώνες των γυναικών από τα κάτω αναπόσπαστο κομμάτι των κοινωνικών και ταξικών αγώνων, προτάσσουμε πως η απελευθέρωση των καταπιεσμένων θα είναι έργο δικό τους, που θα κατακτηθεί μέσα από τις δικές τους προσπάθειες και μάχες, και δεν μπορεί ποτέ να αφηθεί στα χέρια κάποιων ειδικών. Αντιλαμβανόμαστε πως απέναντι στην γενικευμένη επίθεση που δεχόμαστε, ο μόνος δρόμος είναι ο διεθνιστικός και οικουμενικός αγώνας των ίδιων των καταπιεσμένων και εκμεταλλευόμενων, γυναικών και ανδρών, για την καταστροφή του κράτους και του κεφάλαιου, για την κοινωνική επανάστα-

ση. Ένας αγώνας, τον οποίο οι γυναίκες και οι αντιστάσεις τους διατρέχουν όλα τα σημεία του, γιατί "χωρίς τις γυναίκες, αυτός ο αγώνας δεν θα ήταν για το λαό, αλλά για τους άντρες" γιατί "αγωνιζόμαστε για έναν κόσμο στον οποίο να χωρούν όλοι".

Είναι ένας δρόμος που περνά μέσα από την σύνδεση όλων εκείνων των εστιών αντίστασης που ξεσπούν σε κάθε γωνιά του κόσμου και καταφέρνουν να προτάσσουν και να υπερασπίζονται τις ελευθεριακές αξίες, τις αρχές της ισότητας, της αλληλεγγύης, να αφυπνίζουν και να διαμορφώνουν συνειδήσεις στην κατεύθυνση της χειραφέτησης και της κοινωνικής απελευθέρωσης.

Από αυτή τη γωνιά του κόσμου, χαιρετίζουμε τους αγώνες των γυναικών που ξεσπούν από την Τουρκία ως το Αφρίν και από την Τσιιάπας ως την Παλαιστίνη. Χαιρετίζουμε την 1η ΔΙΕΘΝΗ ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ των γυναικών που αγωνίζονται, που καλείται από τις γυναίκες Ζαπατίστας.

Κρατάμε ζωντανούς στη μνήμη μας τους ταξικούς αγώνες των γυναικών εργατριών του 19ου αιώνα, που συμβολίζει η 8η Μάρτη, υψώνουμε τις γροθιές μας σε αλληλεγγύη προς όλες τις γυναίκες που στέκονται στην πρώτη γραμμή του αγώνα και συνεχίζουμε να παλεύουμε ανέκδοτα μέχρι το γκρέμισμα του κόσμου της εξουσίας, για την οικοδόμηση του κόσμου της ισότητας, της αλληλεγγύης και της ελευθερίας.

ΔΙΕΘΝΙΣΤΙΚΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟΝ ΣΥΓΧΡΟΝΟ ΟΛΟΚΛΗΡΩΤΙΣΜΟ, ΤΗΝ ΚΑΤΑΠΙΕΣΗ, ΤΗΝ ΕΞΑΘΛΙΩΣΗ, ΤΙΣ ΕΜΦΥΛΕΣ ΔΙΑΚΡΙΣΕΙΣ

ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ, ΤΗΝ ΑΝΑΡΧΙΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΚΟ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟ

Ομάδα ενάντια στην πατριαρχία
Αναρχική Πολιτική Οργάνωση-Ομοσπονδία
Συλλογικοτήτων

ΔΙΕΘΝΙΣΤΙΚΗ ΚΑΙ ΤΑΞΙΚΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΥΣ ΑΓΩΝΕΣ ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ

συλλογική κούνια με ζωντανή μουσική

Σάββατο 5/5, από τις 19:00, στον αυτοδιαχειριζόμενο χώρο Επί τα Πρόσω (Πατρώς 87)

εκδήλωση οικονομικής ενίσχυσης

του ταξιδιού ανατροπής της "ομάδας ενάντια στην πατριαρχία" της Αναρχικής Πολιτικής Οργάνωσης, για τη συμμετοχή τους στην "1η ΔΙΕΘΝΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ, ΚΑΠΙΤΕΛΙΣΤΙΚΗ, ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗ ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΠΟΥ ΑΓΩΝΙΖΟΝΤΑΙ" που πραγματοποιήθηκε από τις 8 έως 10 Μάρτη στην Τσιιάπας από τις γυναίκες Ζαπατίστας.

πρωτοβουλία γυναικών ενάντια στην πατριαρχία

ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ ΑΠΟ ΤΙΣ ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΟΜΑΔΑΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΑ ΣΕ ΑΘΗΝΑ, ΠΑΤΡΑ ΚΑΙ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΓΙΑ ΤΗΝ 8Η ΜΑΡΤΗ

Την Πέμπτη 8/3 πραγματοποιήθηκαν παρεμβάσεις από την Ομάδα Εναντία στην Πατριαρχία – Α.Π.Ο σε Αθήνα, Πάτρα, Θεσσαλονίκη με αφορμή την “ημέρα της γυναίκας”. Πίσω από τους βολικούς για την κυριαρχία μύθους, που διαστρεβλώνουν την υπόθεση της γυναικείας χειραφέτησης παρουσιάζοντάς την ως αίτημα “ισότητας” στη διαχείριση της εξουσίας, κρύβεται η ιστορία αιματηρών μαχητικών γυναικείων αγώνων, από τις απεργίες στις οποίες πρωτοστάτησαν μετανάστριες ράφτρες στις ΗΠΑ στα τέλη του 19ου και τις αρχές του 20ου αι., απ’ όπου αντλεί τις ρίζες της η 8 Μάρτη, ως τις Mujeres Libres, χαράσσοντας μια διαδρομή ως το σήμερα.

Στην Αθήνα, συμμετείχαμε στην συγκέντρωση και διαδήλωση που καλούσαν στην πλατεία Κλαυθμώνος. Μοιράσαμε το κείμενο της Ομάδας ενάντια στην Πατριαρχία, το οποίο διαβάστηκε από τη μικροφωνική μαζί με έναν σύντομο χαιρετισμό στη Διεθνή Συνάντηση αγωνιζόμενων γυναικών στο Μεξικό και ένα μήνυμα αλληλεγγύης προς τις συντρόφισσες στην Τουρκία που διαδήλωναν την ίδια μέρα ενάντια στις έμφυλες διακρίσεις αλλά και στο καθεστώς έκτακτης ανάγκης που επιχειρήθηκε να επιβληθεί με απαγόρευση όλων των συγκεντρώσεων. Με πανό που έγραφε “Από την Ελλάδα μέχρι το Μεξικό και από την Τουρκία ως την Παλαιστίνη – Διεθνιστική αλληλεγγύη στους αγώνες των γυναικών ενάντια στην πατριαρχία, το κράτος και τον καπιταλισμό” συμμετείχαμε στην πορεία, φωνάζαμε συνθήματα όπως “Αγώνες γυναικείοι ανατρεπτικοί, κοινωνική επανάσταση σε ολόκληρη τη γη”, “Από το Μεξικό μέχρι την Τουρκία, αγώνες γυναικών για την ελευθερία”, “Ενάντια σε κράτος και πατριαρχία, για την χειραφέτηση και την αναρχία”, στέλνοντας ένα μήνυμα αλληλεγγύης σε όλες τις γυναίκες που αγωνίζονται ενάντια στην εκμετάλλευση, την καταπίεση και τις έμφυλες διακρίσεις που παράγονται από το κυρίαρχο σύστημα.

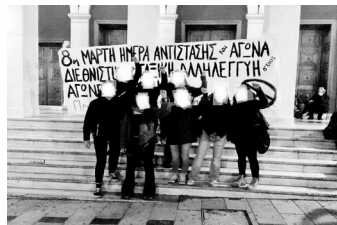

Στην Θεσσαλονίκη, καλέσαμε σε μικροφωνική συγκέντρωση στην Καμάρα, όπου μοιράστηκε το κείμενο της Γυναικείας Ομάδας ενάντια στην Πατριαρχία για την 8η Μάρτη όπως επίσης και οι μπροσούρες που εκδόθηκαν από την ομάδα μας, «Προκλήσεις για τη γυναικεία απελευθέρωση. Μια ματιά μέσα από τους αγώνες των γυναικών στην Τσιτάπας». Το πανό της συγκέντρωσης έγραφε «ΑΠΟ ΤΟ ΜΕΞΙΚΟ ΜΕΧΡΙ ΤΗΝ ΤΟΥΡΚΙΑ ΑΓΩΝΕΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ». Διαβάστηκαν αποσπάσματα από το κείμενο μας και χαιρετίσαμε τη 1η διεθνή συνάντηση των γυναικών που αγωνίζονται, που καλέστηκε από τις γυναίκες Ζαπατίστας. Διαβάστηκε

επίσης και το κάλεσμα της γυναικείας ομάδας στην Παμβαλκανική Διαδήλωση Αλληλεγγύης στην Κατάληψη Libertatia, στέλνοντας ένα μήνυμα αλληλεγγύης και αντίστασης σε κάθε γυναίκα που αγωνίζεται ενάντια στην εκμετάλλευση και την καταπίεση για μια ζωή με αξιοπρέπεια.

Στην Πάτρα, περίπου 90 άτομα ανταποκρίθηκαν στο κάλεσμα της πρωτοβουλίας γυναικών ενάντια στην πατριαρχία και της ομάδας ενάντια στην πατριαρχία της Α.Π.Ο. στην πλατεία Γεωργίου. Στη συγκέντρωση υπήρχαν δύο πανό, ένα της πρωτοβουλίας που έγραφε: «8 Μάρτη-ΗΜΕΡΑ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ ΚΑΙ ΑΓΩΝΑ | ΔΙΕΘΝΙΣΤΙΚΗ ΚΑΙ ΤΑΞΙΚΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΥΣ ΑΓΩΝΕΣ ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ» και ένα της ομάδας ενάντια στην πατριαρχία της Α.Π.Ο.: «ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΩΣ ΤΟ ΜΕΞΙΚΟ ΚΑΙ ΤΗΝ ΤΟΥΡΚΙΑ ΑΓΩΝΕΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ». Μοιράστηκαν εκατοντάδες κείμενα, πετάχτηκαν τρικάκια υπενθυμίζοντας πως η θέση μας μια τέτοια μέρα είναι στο δρόμο.

Η φετινή συγκέντρωση ενόψει 8ης Μάρτη ήταν μία από τις πιο μαζικές συγκεντρώσεις των τελευταίων χρόνων στην Πάτρα.

Η φετινή 8η Μάρτη μας βρίσκει, επίσης, να συμμετέχουμε στην «1η Διεθνή Πολιτική, Καλλιτεχνική, Αθλητική και Πολιτιστική Συνάντηση Γυναικών που αγωνίζονται», η οποία οργανώνεται από τις γυναίκες Ζαπατίστας, στο Caracol της Morelia στο Μεξικό. Ως αναρχικές στεκόμαστε μαζί με τα λόγια και τις δράσεις των αγωνιζόμενων γυναικών, που συναντιούνται σε μια υψωμένη γροθιά κι ένα βλέμμα αλληλεγγύης, το οποίο οπλίζει την αποφασιστικότητά μας να καταστρέψουμε κάθε μορφή καταπίεσης ανθρώπου από άνθρωπο, για να οικοδομήσουμε μαζί έναν κόσμο ισότητας, αλληλεγγύης και ελευθερίας. Από το Μεξικό μέχρι την Τουρκία, ενώνουμε τη φωνή μας με τις γυναίκες που αγωνίζονται παγκόσμια, στέλνοντας μήνυμα διεθνιστικής και ταξικής αλληλεγγύης, κρατώντας ζωντανό το πρόταγμα της γυναικείας χειραφέτησης και της κοινωνικής απελευθέρωσης.”

Ομάδα ενάντια στην πατριαρχία-Α.Π.Ο.Ι.Ο.Σ

Ο ΑΓΩΝΑΣ ΚΑΙ Η ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΜΑΣ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΝΕΙ!

Δεν είναι εύκολο να είσαι “γυναίκα”. Ανεξάρτητα από το που γεννηθήκαμε... Στην Ανατολή ή στην Δύση, σε μια μικρή πόλη ή σε μια μεγαλούπολη, οι ζωές μας ήταν πάντοτε δύσκολες. Αυτά που αντιμετωπίσαμε ήταν ίδια. Τις περισσότερες φορές, οι “ευθύνες” μετατρέπονταν σε “υποχρεώσεις” για μας. Ακόμη και αν είμαστε πολύ διαφορετικές, ακόμη και αν μιλούμε διαφορετικές γλώσσες, ακόμη και αν δεν μοιάζουμε μεταξύ μας· φέρουμε ένα κομμάτι μέσα μας, που είναι κοινό.

Διδαχθήκαμε τα ίδια πράγματα· ότι είμαστε εύθραυστες και αδύναμες, ότι είμαστε περήγες και ανόητες, ότι πρέπει να συμπεριφερόμαστε καλά και να είμαστε υπάκουες. Διδαχθήκαμε πως πρέπει να φροντίζουμε την οικογένειά μας, να προσέχουμε τα παιδιά μας. Διδαχθήκαμε πως να μην λέμε “όχι”, να μην προκαλούμε ή να μην αγωνιζόμαστε. Είμαστε όλες δεμένες χειροπόδαρα από την πατριαρχία.

Γνωρίσαμε αρκετές γυναίκες... Ήταν οι μητέρες, οι κόρες, οι αδερφές, οι γειτόνισσες, οι φίλες μας που τις εξευτέλιζαν, τις προσέβα-

λαν, τις πίεζαν, τις εξέδιδαν, τις καταπίεζαν, τις πουλούσαν, τις χτυπούσαν, τις παρενοχλούσαν, τους επιτίθονταν, τις κακοποιούσαν, τις βίαζαν, τις δολοφονούσαν και τεμάχιζαν τα σώματά τους...

Και έπειτα τους έλεγαν ότι όλα αυτά τους άξιζαν. Στα εδάφη που ζούμε, καθημερινά μια γυναίκα σκοτώνεται λόγω της “ηθικής”. Τα έθιμα, οι παραδόσεις και οι ηθικές αξίες δικαιολογούν τους δολοφόνους. Τις δολοφονίες γυναικών ακολουθούν ερωτήσεις όπως τι γύρευαν στο δρόμο μέσα στο σκοτάδι; γιατί φορούσαν κοντές φούστες; Και όταν μια γυναίκα βιάζεται, έπειτα εξαναγκάζεται να αποδείξει πως “όλα εκείνα” συνέβησαν δίχως την συγκατάθεσή της.

Γνωρίζουμε καλά εκείνες τις γυναίκες. Είμαστε εμείς. Τις γνωρίζουμε από τα φευγαλέα βλέμματα τους καθρέφτες, τις γνωρίζουμε από τις κραυγές τους, τις γνωρίζουμε πολύ καλά, διότι περνούμε τα ίδια... Καθημερινά μαθαίνουμε όλο και περισσότερα η μια από την άλλη. Έχουμε μάθει να λέμε “όχι”, μάθαμε να βάζουμε τα χέρια μας στη μέση μας, και μάθαμε πως να προκαλούμε και να παλεύουμε.

Όλα αυτά τα μάθαμε η μια από την άλλη.

Ξεκινήσαμε να μαχόμαστε με όλα όσα μας

έμαθαν. Ξεκινήσαμε να παλεύουμε με την πατριαρχία, με όσους προσπαθούν να μας πείσουν πως δεν υπάρχει άλλος τρόπος. Ξεκινήσαμε να αγωνιζόμαστε για τους εαυτούς μας, για κάθε μια από εμάς.

Κρατώντας η μια το χέρι της άλλης, γινόμαστε πιο δυνατές, πιο γενναίες, πιο ενεργοποιημένες, πιο συνειδητοποιημένες, πιο πειστωμένες, πιο ελεύθερες... Μάθαμε να κατανοούμε, μάθαμε να βοηθούμε η μια την άλλη, το οποίο έγινε αντανakλαστικό μας. Μάθαμε να είμαστε “εμείς”. Μάθαμε πως το να είμαστε “Εμείς” μας κάνει ελεύθερες.

Καθώς πολεμούμε την πατριαρχία, γινόμαστε μέρα με τη μέρα πιο οργανωμένες. Είδαμε πως όταν βρισκόμαστε μαζί, τίποτα δεν μπορεί να μας κρατήσει μακριά από τον αγώνα μας.

Σήμερα, για τη Διεθνή μέρα της Γυναίκας, η διεθνής αλληλεγγύη των γυναικών μας ενθαρρύνει, μας δίνει δύναμη. Η αλληλεγγύη που διαπερνά τα σύνορα, αποδεικνύει άλλη μια φορά πως, όπου και αν βρισκόμαστε, τίποτα δεν μπορεί να μας στερήσει την ελευθερία μας.

“Anarşist Kadınlar” (“Αναρχικές Γυναίκες”)

8 Μάρτη 2018, Τουρκία

ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΜΑΣ ΣΤΗΝ ΑΝΤΙΦΑΣΙΣΤΙΚΗ/ΑΝΤΙΟΜΟΦΟΒΙΚΗ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ ΣΤΑ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΑ ΑΙΓΙΟΥ

της συγκέντρωσης, ανάμεσα τους και ο γνωστός φασίστας αγροτοσυνδικαλιστής του Αιγίου Παρασκευάς Σπυρόπουλος.

Στο χώρο, εκτός του ενός κοινού πανό συλλογικότητας και συντροφισμών-συντρόφων από την Πάτρα, που έγραφε «ενάντια στο φασισμό, το το σεξισμό και την ομοφοβία – στο δρόμο να παλέψουμε για την ελευθερία» υπήρχαν και τα πανό του patras pride (για κάθε σεξιστή και τρανσφοβικό υπάρχει μία θέση στον πατριϊκό), της πρωτοβουλίας γυναικών ενάντια στην πατριαρχία(ενάντια στο θρησκευτικό σκοταδισμό, το φασισμό και την ομοφοβία... για τη χειραφέτηση και την ελευθερία) και της αναρχικής ομάδας «δυσήνιος ίππος»/Α.Π.Ο. (Κράτος-ΜΜΕ-Εκκλησία-νεοναζί όλα τα καθάρματα δουλεύουνε μαζί).

Στη συνέχεια, γύρω στις 2 το μεσημέρι, ακολούθησε διαδήλωση στους κεντρικούς δρόμους του Αιγίου, στη διάρκεια της οποίας γράφτηκαν συνθήματα, πετάχτηκαν τρικάκια και μοιράστηκε το κείμενο της πρωτοβουλίας. Η διαδήλωση κατέληξε στη Μητρόπολη Αιγίου. Εκεί έγινε υποστολή της χριστιανοταλιμπανικής σημαίας του Αμβρόσιου και αναρτήθηκε η σημαία της ΛΟΑΤΚΙ κοινότητας.

Για την ιστορία: το Δεκέμβριο του 2015 ο Μητροπολίτης Αιγιαλείας, Αμβρόσιος, δημοσίευσε στην προσωπική του ιστοσελίδα τα εξής, αναφερόμενος στους ομοφυλόφιλους: «Ε λοιπόν αυτούς τους ξεφτιλισμένους, φτύστε τους! Αποδοκιμάστε τους! Είναι εκτρώ-

ματα της φύσεως! Ψυχικά και πνευματικά πάσχουν! Είναι άτομα με διανοητική διαταραχή! Δυστυχώς αυτοί είναι τρις-χειρότεροι και πολύ πιο επικίνδυνοι από κάποιους, που ζουν στα τρελλοκομεία! Μην διστάσετε, λοιπόν! Όταν και όπου τους συναντάτε, φτύστε τους! Μην τους αφήνετε να σπκώνουν κεφάλι! Είναι επικίνδυνοι!».

Εντός της δικαστικής αίθουσας, ανάμεσα στα διάφορα μαργαριτάρια που κόσμησαν το κήρυγμα μίσους του, το ρατσιστικό και ομοφοβικό του παραλήρημα, δεν δίστασε να αναφερθεί ακόμα και στην πρόθεση εκτέλεσης των ομοφυλόφιλων από τον ίδιο με χρήση όπλου. Για να τον επιβραβεύσει, η αστική δικαιοσύνη τον αθώωσε. Δεν τρέφουμε καμιά αυταπάτη για το ρόλο της, όπως και για την άρρηκτα συνδεδεμένη σχέση της εκκλησίας με το κράτος, για την αντικοινωνική τους φύση και την εγκληματική τους δράση σε βάρος της ανθρωπότητας.

Θα συνεχίσουμε να αγωνιζόμαστε εναντίον τους. Οποιαδήποτε προσπάθεια διάχυσης του ρατσιστικού, ομοφοβικού και σεξιστικού λόγου τους στο δημόσιο πεδίο θα μας βρίσκει απέναντί τους.

Την Πέμπτη 15/3, σταθήκαμε όλοι και όλες μαζί στους δρόμους του Αιγίου. Συλλογικά και συγκροτημένα απέναντι στο φασισμό, το σεξισμό και την ομοφοβία. Και έτσι θα συνεχίσουμε να κάνουμε απέναντι σε κάθε έναν που εκθρεφτεί τη ζωή και την ελευθερία. Θα τους τσακίσουμε!

Συνέχεια από τη σελίδα 15

δουλεύσεις και ποντάροντας πετυχημένα -ή όχι και τόσο- στον κατάλληλο πάτρωνα. Αν και υποτιμήθηκε σημαντικά εν μέσω κρίσης, προσπαθεί να ακολουθήσει για μια ακόμα φορά τη συνταγή της επιτυχίας. Είναι άδικη η κριτική του ακροδεξιού βούρκου για ξεπούλημα της πατρίδας (με αφορμή τη στάση της ελληνικής αστικής τάξης στο «μακεδονικό» και στην ελληνοτουρκική προσέγγιση). Είναι άλλωστε γνωστό ότι μόνο με το γλείψιμο και την υποταγή προχώρησαν τα πράγματα σε τούτο τον τόπο. Όποτε επιλέχθηκε από την αστική τάξη η επιθετικότητα ως εξωτερική πολιτική το αποτέλεσμα ήταν καταστροφικό.

Το ελληνικό κράτος ακολουθεί και συμμετέχει με κλειστά μάτια τις προσαγές και τους σχεδιασμούς του ιμπεριαλιστικού πόλου στον οποίο είναι προσδεμένο, δηλαδή το NATO. Αυτό δεν προσφέρει κανένα εφesusχασμό, καμία ασφάλεια. Οι σύμμαχοι του ελληνικού κράτους, δε θα διστάσουν να μεταφέρουν την αντιπαράθεση στα σύνορα της Ελλάδας εφόσον αυτό εξυπηρετεί τους σκοπούς τους. Είναι φενάκι ο ισχυρισμός ότι η ολοένα και μεγαλύτερη εμπλοκή του NATO στην περιοχή της βαλκανικής, αλλά και της ανατολικής Μεσογείου, λειτουργεί αποτρεπτικά απέναντι σε μια πιθανή πολεμική εμπλοκή. Στην πραγματικότητα ισχύει ακριβώς το αντίθετο: Όσο συγκεντρώνονται στρατεύματα στην ευρύτερη περιοχή (όπως η συγκέντρωση αμερικανικών, ιταλικών και ελληνικών πολεμικών πλοίων στην ανατολική Μεσόγειο), όσο δημιουργούνται στρατιωτικές βάσεις (όπως η υπό-κατασκευή νατοϊκή βάση στην Αλεξανδρούπολη), όσο διεξάγονται πρόβες πολέμου (όπως η διακρατική άσκηση Ηνίοχος με συμμετοχή της Ελλάδας, του Ισραήλ, της Κύπρου, των ΗΠΑ, της Βρετανίας, της Ιταλίας και των Ηνωμένων Αραβικών Εμιράτων) ερχόμαστε ολοένα και πιο κοντά στο ενδεχόμενο μιας σύρραξης.

Η όξυνση που παρατηρείται στο πεδίο της εξωτερικής πολιτικής της Ελλάδας έχει την αντανάκλαση της και στην εσωτερική πολιτική. Όταν ένα κράτος εξοπλίζεται για την αντιμετώπιση κάποιου άλλου κράτους, ταυτόχρονα εξοπλίζεται και για την αντιμετώπιση του «εσωτερικού εχθρού». Μια ματιά στη γειτονική Τουρκία είναι εξόχως διδακτική. Η τουρκική αστική τάξη, όσο ετοιμαζόταν να αναλάβει ενεργό ρόλο στη Συρία, φρόντισε

να καταστείλει όποια φωνή από το εσωτερικό της χώρας μπορούσε να αμφισβητήσει τα πολεμοχαρή της σχέδια. Με μαζικές φυλακίσεις και διώξεις επαναστατικών οργανώσεων, πολιτικών αντιπάλων, δημοσιογράφων, μειονοτήτων, εφαρμόζοντας τη στρατηγική της έντασης, ενισχύοντας τον εθνικό κορμό και σπέρνοντας το φόβο σε μεγάλο τμήμα του τουρκικού λαού κατάφερε να επιβάλει ένα αποστειρωμένο τοπίο στο εσωτερικό της χώρας.

Τηρουμένων των αναλογιών, παρατηρούμε αντίστοιχες κινήσεις στην Ελλάδα: Η νομική θωράκιση του κράτους με τους τρομονόμους, η διεύρυνση κατηγορητηρίων σε «συλλογικές οντότητες», η κατηγορία του «υποκινητή» έχουν ενταχθεί στην ελληνική νομική πραγματικότητα και δοκιμάζονται ήδη πιλοτικά σε κομμάτια του ανταγωνιστικού/αντικαπιταλιστικού κινήματος. Η παρακολούθηση αγωνιστών και οι στοχευμένες διώξεις αποτελούν καθημερινότητα. Από την άλλη, τα εθνικιστικά συλλαλητήρια λειτούργησαν σαν μια πρώτης τάξεως άσκηση για τη συγκρότηση του εθνικού κορμού στο δρόμο με όρους κινήματος. Ενόσ εθνικιστικού κινήματος που έδωσε ήδη ψήγματα της στόχευσής του επιτιθέμενο στις καταλήψεις και τους χώρους αντιθεσμικού αγώνα. Είναι παράλογο να θεωρούμε ότι οι συγκεντρώσεις αυτές στρέφονται ενάντια στην κυβέρνηση. Η επανασυμπείρωση του εθνικού κορμού τη στιγμή που ανεβαίνει η διακρατική ένταση μόνο καλά νέα μπορεί να αποτελέσει για οποιαδήποτε κυβέρνηση. Η προβολή του έθνους ως το ανώτερο επίπεδο ενότητας θολώνει τις ταξικές αντιθέσεις προτάσσοντας το κράτος σαν τον εγγυητή των «κοινών συμφερόντων» και καθιστά μονόδρομο τη συμπίεση με τις επιλογές του. Τονίζουμε ξανά ότι η πρόσδεση με τα συμφέροντα οποιασδήποτε αστικής τάξης θα μας βρίσκει πάντα χαμένους και με βαρύ τίμημα. Ιδιαίτερα στην περιοχή της Θράκης γινόμαστε μάρτυρες για μια ακόμα φορά της φοβικής οχύρωσης του μισού πληθυσμού που συμβαίνει σε κάθε αναβαθμισμένο ελληνοτουρκικό επεισόδιο. Είναι γνωστό στους πάντες ότι για το ελληνικό κράτος η μειονότητα (ανεξαρτήτως των διαχωρισμών στο εσωτερικό της) αποτελεί εσωτερικό εχθρό προς καταστολή στην πιθανότητα σύρραξης.

Σε αυτήν τη ζοφερή πραγματικότητα

έχουμε χρέος να δομήσουμε ένα στιβαρό και μαχητικό αντιπολεμικό κίνημα με στόχευση ενάντια στους σχεδιασμούς της ντόπιας αστικής τάξης, αλλά και στους ξένους συμμάχους της. Έχουμε χρέος να υπερσπιστούμε τα ταξικά μας συμφέροντα, τις οργανώσεις της τάξης μας, τις δομές, τις κοινότητες αγώνα και τους ανθρώπους μας απέναντι σε οποιαδήποτε επίθεση. Δεν ταυτιζόμαστε με τα συμφέροντα και τους τυχοδιωκτισμούς καμιάς αστικής τάξης. Δεν πολεμάμε για κανένα διακρατικό ανταγωνισμό. Έχουμε χρέος να υψώσουμε αναχώματα στους σχεδιασμούς των παγκόσμιων κυρί-αρχων και της ντόπιας αστικής τάξης, να οικοδομήσουμε ένα ισχυρό διεθνιστικό κίνημα ενάντια στον πόλεμο, ενάντια στο σύγχρονο ολοκληρωτισμό. Οφείλουμε να δομήσουμε δεσμούς με τους αγωνιζόμενους διεθνώς, να θέσουμε κοινούς στόχους πάλης και να σαμποτάρουμε στην πράξη κάθε πολεμικό σχεδιασμό που επιφυλάσσει την ίδια μοίρα για όλους μας, ανεξάρτητα τη μεριά των συνόρων που στεκόμαστε. Να οικοδομήσουμε ένα πλατύ και διεθνές μέτωπο αγώνα ενάντια στον πόλεμο, το φασισμό, τη φτώχεια, την εξαθλίωση, τον ρατσισμό, την κρατική και παρακρατική τρομοκρατία.

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΑ ΚΡΑΤΗ, ΤΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΚΑΙ ΤΟΝ ΕΘΝΙΚΙΣΜΟ ΠΡΟΤΑΣΟΥΜΕ ΤΗΝ ΤΑΞΙΚΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΚΑΙ ΤΟ ΔΙΕΘΝΙΣΤΙΚΟ ΑΓΩΝΑ

ΟΥΤΕ ΕΘΝΙΚΟΣ ΟΥΤΕ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΟΣ Ο ΔΙΚΟΣ ΜΑΣ ΠΟΛΕΜΟΣ ΕΙΝΑΙ ΤΑΞΙΚΟΣ

ΔΕΝ ΠΟΛΕΜΑΜΕ ΓΙΑ ΤΑ ΒΡΑΧΙΑ ΣΤΟ ΑΙΓΑΙΟ, ΓΙΑ ΕΝΑ ΟΝΟΜΑ ΣΤΗΝ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ, ΓΙΑ ΤΑ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΑ ΤΩΝ ΠΟΛΥΕΘΝΙΚΩΝ ΣΤΗΝ ΚΥΠΡΟ

ΝΑ ΠΑΛΕΨΟΥΜΕ ΓΙΑ ΖΩΗ ΚΑΙ ΑΞΙΟΠΡΕΠΕΙΑ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΕ ΕΘΝΙΚΑ ΚΑΙ ΠΛΑΝΗΤΙΚΑ ΑΦΕΝΤΙΚΑ.

Πέλοτο 2.4.18

Τα τουφέκια μας τα θέμε για τα στήθια τα δικά σας

Κι οι λαοί αδελφωμένοι θα σας στήσουνε στον τοίχο.

Σαν κινήσετε πολέμους τότε η μάχη θε να γίνει ταξική.

Τότε η μάχη στα κεφάλια σας θα πέσει.

Ν. Άσιμος

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟ ΚΡΑΤΟΣ, ΤΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΚΑΙ ΤΗΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΑ...

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟΝ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΟ ΣΚΟΤΑΔΙΣΜΟ, ΤΟΝ ΦΑΣΙΣΜΟ ΚΑΙ ΤΟΝ ΣΥΓΧΡΟΝΟ ΟΛΟΚΛΗΡΩΤΙΣΜΟ

ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΡΓΗΣΗ ΤΩΝ ΕΜΦΥΛΩΝ

ΔΙΑΚΡΙΣΕΩΝ ΚΑΙ ΤΗ ΧΕΙΡΑΦΕΤΗΣΗ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΟΜΕΝΩΝ ΚΑΙ ΚΑΤΑΠΙΕΣΜΕΝΩΝ: ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ, ΤΩΝ LGBTIQ+, ΤΩΝ ΕΡΓΑΤΡΙΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΜΕΤΑΝΑΣΤΡΙΩΝ

ΓΙΑ ΤΗ ΧΕΙΡΑΦΕΤΗΣΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

Πρωτοβουλία γυναικών ενάντια στην πατριαρχία (Πάτρα)

Κείμενο της Οικολογικής Συλλογικότητας Patika από την Τουρκία σχετικά με τους σταθμούς πυρηνικής ενέργειας που πρόκειται να κατασκευαστούν στην περιοχή της Μαύρης Θάλασσας

Το υπουργείο Εσωτερικών έχει απαγορεύσει τη διαδήλωση ενάντια στους πυρηνικούς σταθμούς ενέργειας που ήταν προγραμματισμένη για τις 22 Απριλίου στην

πόλη Sinop στην περιοχή της Μαύρης Θάλασσας. Η διαδήλωση είχε οργανωθεί από οικολογικές οργανώσεις τόσο της περιοχής όσο και από άλλα μέρη. Ως οικολογική συλλογικότητα Patika, συμμετείχαμε στη διοργάνωση.

Η απαγόρευση αυτή εκ μέρους του κράτους είναι σοβαρότατη. Έχει μεγάλη σημασία να κατανοήσουμε την αντίληψη του κράτους σχετικά με την πυρηνική ενέργεια. Το τουρκικό κράτος απαγόρευσε την εν λόγω συνάντηση και τις συζητήσεις που θα προηγούνταν αυτής (υπό τον τίτλο "η Sinop είναι εναντίον πυρηνικών!"). Όλες οι δράσεις είχαν σχεδιαστεί να πραγματοποιηθούν την ημερομηνία εκείνη, η οποία είναι κοντά τόσο στην 32η επέτειο της καταστροφής του Τσερνομπίλ όσο και στην 7η επέτειο της καταστροφής στη Φουκουσίμα. Πριν τη διαδήλωση, οργανώθηκε το Συνέδριο Αξιολόγησης Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων από τους εκπροσώπους των εταιρειών και τους κρατικούς γραφειοκράτες, ενώ την ίδια στιγμή οι κάτοικοι της γύρω απείχαν από τη συμμετοχή στο συνέδριο, και μάλιστα οι άνθρωποι που αντιτίθενται στην πυρηνική ενέργεια και λένε «όχι στα πυρηνικά και στις στρατηγικές του κέρδους των εταιρειών» έχουν χτυπηθεί από την αστυνομία και

βρίσκονται υπό κράτηση.

Πριν λίγες εβδομάδες, όπως και στην περίπτωση του Sinop İnceburun, η διαδήλωση εναντίον του σταθμού πυρηνικής ενέργειας στο Mersin Akkuyu (μια άλλη πόλη στα νότια της Ανατολίας) απαγορεύτηκε και ο κόσμος που αντιτίθεται στην πυρηνική ενέργεια εμποδίστηκε από το να διοργανώσει μεγάλη συγκέντρωση στην πόλη.

Υπενθυμίζουμε ότι το πυρηνικό πρόβλημα δεν είναι πρόβλημα αποκλειστικά των ανθρώπων που ζουν στις περιοχές εκείνες όπου σχεδιάζονται να κατασκευαστούν οι αντιδραστήρες. Οι σταθμοί πυρηνικής ενέργειας που ξεκίνησαν ή πρόκειται να ξεκινήσουν σε Mersin, Sinop και İğnada μας αφορούν όλους, τα παιδιά μας, τη γη, τα νερά, την ατμόσφαιρα, ολόκληρο το οικοσύστημα.

Υψώνουμε τη φωνή μας ενάντια στην πυρηνική ενέργεια. Αυτοί που προσπαθούν να κερδίσουν χρήματα καταστρέφοντας την οικολογία, αυτοί που χρησιμοποιούν τις στρατηγικές πυρηνικής ενέργειας ως όφελος για την εξωτερική πολιτική τους, βλάπτουν τα ζώα, τα φυτά, την έμβια και άβια ύπαρξη με τις πυρηνικές στρατηγικές τους. Γνωρίζουμε ότι δεν χρειαζόμαστε την ενέργεια που παράγεται από πυρηνικούς σταθμούς ηλεκτροπαραγωγής. Το σύστημα παραγωγής του καπιταλισμού και η καταναλωτική του κουλτούρα είναι που χρειάζονται αυτή την ενέργεια.

Πυρηνικά, ήλιος, άνεμος, νερό ... Κανένα από αυτά δεν αρκεί για τον καπιταλισμό. Ο καπιταλισμός θέλει να καταναλώσει όλες τις πηγές της φύσης που τις θεωρεί ως «πόρους».

Δεν θα τους αφήσουμε να καταστρέψουν τους χώρους που ζούμε, δεν θα τους αφήσουμε να εκμεταλλευτούν τη φύση. Δεν θα επιτρέψουμε να επαναληφθεί άλλο ένα Τσερνομπίλ, μια ακόμα Φουκουσίμα.

Δεν υπάρχει ζωή στα πυρηνικά, δεν θέλουμε πυρηνικά στη ζωή μας! Η υπεράσπιση της ζωής δεν μπορεί να απαγορευτεί!

Patika Οικολογική Συλλογικότητα από την Τουρκία

Η ΦΛΟΓΑ ΤΟΥ ΚΑΒΑ ΘΑ ΜΕΙΝΕΙ ΑΝΑΜΜΕΝΗ

Ο ΑΓΩΝΑΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟΥΣ ΝΤΕΧΑΚ ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

Πιστεύετε ότι ο αγώνας του Κάβα θα σταματήσει; Πιστεύετε ότι η φωτιά που άναψε θα σβήσει;

Εκατοντάδες Ντεχάκ, σε χιλιάδες χρόνια, προσπάθησαν να σβήσουν αυτή τη φωτιά που συμβολίζει τον αγώνα για την ελευθερία και τη δικαιοσύνη.

Πιστεύετε ότι ο Κάβα ήταν απλά ένα άγαλμα που μπορείτε να καταστρέψετε;

Κανένας αφέντης, σε πολλές γεωγραφικές περιοχές, δεν είχε την ικανότητα να καταστρέψει τις ιδέες και τον αγώνα του Κάβα, με τις εισβολές ή τις καταστροφές του.

Κάθε χειμώνας έχει τέλος και οι χειμώνες του Ντεχάκ θα νικηθούν από την φωτιά της άνοιξης και τη φωτιά του Κάβα.

Τώρα είναι καιρός να κάνουμε τη φλόγα του Kawa μεγαλύτερη, τώρα είναι καιρός να κάνουμε τη φλόγα της ελευθερίας μεγαλύτερη, τώρα είναι η ώρα του Newroz!

**ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟΥΣ ΝΤΕΧΑΚ, ΕΙΜΑΣΤΕ ΟΛΟΙ ΚΑΒΑ!
ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΟ NEWROZ!**

Devrimci Anarşist Faaliyet
(Αναρχική Επαναστατική Δράση)-Τουρκία
μετάφραση: αναρχική ομάδα "δυσήνιος ίππος" / ΑΠΟ

2 μέρες για την αναρχία και τον
ελευθεριακό κομμουνισμό

25-26 Μάρ | Πάτρα
Έσπερος (Πλ. Γεωργίου)

αναρχική ομάδα "δυσήνιος ίππος"/ΑΠΟ
και σύντροφοι, συντρόφισσες

